

ઇન્દિરાને પત્રો

મૂળ લેખક
પંડિત જવાહરલાલ નેહરુ

આ પત્રો દ્વારા રાષ્ટ્રપતિ
જવાહર પાતાની દસ વર્ષની
દીકરી ચિ. ઇન્દિરાને પૃથ્વી
અને માનવજીવનના અદ્-
ભુત ઇતિહાસ સમજાવે છે.

—મૂળ લેખક અને પ્રકાશકની ખાસ પરવાનગીથી—

સંપાદકો
ઇન્દુપ્રસાદ ભટ્ટ અને મણિલાલ ઠાકર

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક. ૧૫૮૮૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ હિન્દીશબ્દો પત્રો

વિષય ક્ર. ૬ : ૬. ૫૬

બાળપુસ્તકમાળા : પુસ્તક ત્રીજું

ઈન્દિરાને પત્રો

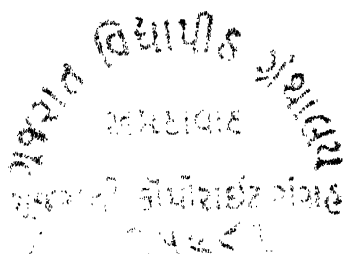
મૂળ લેખક
પંડિત જવાહરલાલ નેહરુ

સંપાદકો
ઈન્દુપ્રસાદ બટ્ટ
મણિલાલ ઠાકર

કિંમત આઠ આના

પ્રકાશક :
જીવનલાલ અ. મહેતા,
અમદાવાદ.

મુદ્રક :
ગજનન વિ. પાઠક,
આદિત્ય મુદ્રણાલય,
રાયખડ, અમદાવાદ.

પ્રથમ આવૃત્તિ : ૧૬૦૦

: આભારદર્શન :

બાળપુસ્તકમાળાના વ્યવસ્થાપક તરીકે શ્રી. જીવનલાલ અ. મહેતાએ અમારા બાળસાહિત્યના પ્રકાશનકાર્યમાં અમને શરૂમાં કિંમતી મદદ આપી છે. હવે એઓ રાજ્યપુશીથી આમાંથી નિવૃત્ત થાય છે. આ માટે અમે તેમના ઋણી છીએ.

ઈન્દુપ્રસાદ ભટ્ટ
મણિલાલ ઠાકર

ગૂજરાતી બાળસાહિત્યમાં વૈજ્ઞાનિક પુસ્તકોની ખોટ હજી
કેટલાંક વર્ષો સુધી રહેવાની છે જ. છૂટુંછવાયું માસિકામાંનું
લખાણ તેમ જ આંગળીને વેઢે ગણી શકાય તેટલાં પુસ્તકો
બાળમાં છે. એટલે પૃથ્વીના અને માનવજીવનના અફસુત
ઇતિહાસ સંબંધી પત્રો રૂપે લખાયેલું આ પુસ્તક ઉપયોગી
થઈ પડશે.

વળી આ પત્રો યુવકશ્રેષ્ઠ રાષ્ટ્રપતિ પંડિત જવાહરલાલ
નેહરુએ પોતાની દસ વરસની દીકરી ચિ. ઈન્દિરાને લખેલા
છે. આવા સમર્થ રાષ્ટ્રવિધાયકને હાથે ભૂતકાળનાં પાનાં
ઉકેલાયાં છે એ બાળકોનું સફળાગ્ય છે.

અને અમારા વિદ્યાગુરૂ શ્રીકાકાસાહેબની ભલામણથી શ્રી
જવાહરલાલ નેહરુએ તથા મૂળ પુસ્તકને પ્રકટ કરનાર સંસ્થા ધી
અલાહાબાદ લૉ જર્નલ પ્રેસે આ પુસ્તક ગૂજરાતનાં બાળકો
સમક્ષ મૂકવાની અનુરૂણતા કરી આપી અમને નિમિત્તરૂપ થવા
દીધા તે અમારૂં પણ સફળાગ્ય છે.

બાઈ સાધુરામે તથા નટુભાઈ દવેએ કરેલી મદદનું મધુર
સ્મરણ અમે અમારા અંતરમાં જ રાખીશું.

આ જ લેખકોનાં બીજાં પુસ્તકો

૧	વાતબહેનાં	ઈ. સ. ૧૯૩૦
૨	લોણી જમના	ઈ. સ. ૧૯૩૦
૩	બાપુની કૂચ	ઈ. સ. ૧૯૩૧
૪	સખરસ	ઈ. સ. ૧૯૩૦

પત્રોનો અનુક્રમ

૧	કુદરત	૧
૨	પહેલાંનો ઇતિહાસ કેવી રીતે લખાયો ?	૫
૩	દુનિયાની ઉત્પત્તિ	૧૦
૪	શરૂઆતના જીવ	૧૫
૫	પશુઓ	૨૦
૬	મનુષ્ય	૨૪
૭	પહેલાંના માણસો	૨૯
૮	જીદી જીદી જાતોનું બંધાવું	૩૫
૯	મનુષ્યની જાતિ અને ભાષાઓ	૪૦
૧૦	ભાષાઓનો સંબંધ	૪૫
૧૧	સંસ્કૃતિ એટલે શું	૪૯
૧૨	ટોળીઓની જમાવટ	૫૨
૧૩	ધર્મની શરૂઆત અને કામની વહેંચણી	૫૬
૧૪	ખેતીકામથી થએલા ફેરફાર	૬૦
૧૫	કુલપતિ	૬૪
૧૬	કુલપતિ-તેનું વધવું	૬૭
૧૭	કુલપતિ રાજા તરીકે	૭૦
૧૮	પહેલાંની સંસ્કૃતિ	૭૩
૧૯	પુરાણી દુનિયાનાં નગરો	૭૭

૨૦	ધજીમ અને કીટ	૮૦
૨૧	ચીન અને હિન્દ	૮૪
૨૨	દરીઆઈ મુસાફરોઓ અને વ્યાપાર	૮૭
૨૩	ભાષા, લેખન અને આંકડા	૯૨
૨૪	લોકોની જુદી જુદી જાતો	૯૬
૨૫	રાજાઓ, મંદિરો અને પૂજારીઓ	૯૯
૨૬	પાછળ ડોકીઉં	૧૦૩
૨૭	માછલીઓના અવશેષોનાં ચિત્રો	૧૦૫
૨૮	અવશેષો	૧૦૭
૨૯	આર્યોનું હિંદમાં આવવું	૧૧૦
૩૦	આર્યો કેવા હતા ?	૧૧૩
૩૧	રામાયણ અને મહાભારત	૧૧૭

ચિત્રોનો અનુક્રમ

- ૧ ચીનની મોટી દિવાલ
- ૨ એક છોડનું ફેસીલ
- ૩ માછલીનું ફેસીલ
- ૪ જૂના કાગમાંનું પેટે ચાલતું પ્રાણી
- ૫ મેમોથ-રાક્ષસી કદનો હાથી
- ૬ પથ્થર યુગના માણસોનાં હથિયારો
- ૭ અસલના જમાનાનાં શબ્દચિત્રો
- ૮ એક દેવળનું ખંડેર : કર્નાક, ઇન્ડિયા

ગ્રી.નંબી મોડર દિવાલ

કુદરત

જ્યારે તું અને હું ભેગાં હોઈએ છીએ ત્યારે તું વારંવાર મને ઘણી બાબતો વિષે પ્રશ્નો પૂછે છે, અને હું તેના જવાબ આપવા બનતો પ્રયત્ન કરું છું. પરંતુ હવે જ્યારે તું મસુરીમાં છું અને હું અક્ષાહાબાદમાં છું ત્યારે આપણાથી એ બાબતો વિષે વાતચીત ન થઈ શકે, તેથી હું તને પૃથ્વી કે જ નાના મોટા દેશોમાં વહેંચાએલી છે તેના વિષે થોડા થોડા અંતરે ડેટલોક અહેવાલ આપવા માગું છું. તેં હિંદના તેમજ ઇંગ્લેન્ડના ઇતિહાસમાં ચંચુપાત કર્યો છે. ઇંગ્લેન્ડ એક નાનો ટાપુ છે, પણ હિંદુસ્તાન એક મોટા દેશ હોવા છતાં પૃથ્વીનો નાનો ભાગ છે. અને જો આપણે આ પૃથ્વી વિષે થોડું પણ બાણું હોય તો આપણે દરેક દેશનો તેમજ ત્યાંના લોકોનો વિચાર કરવો જોઈએ: આપણે જ દેશમાં જન્મ્યા તે જ દેશનો માત્ર વિચાર કર્યો ચાલે નહિ.

મને લાગે છે કે આ પત્રોમાં હું તને બહુ થોડું જ કહી શકીશ. હું આશા રાખું છું કે તે થોડું હોવા છતાં પણ તને આ દુનિયાના બીજા લોકો કે જે આપણા બાઈબલન સમાન છે તેમના વિષે તથા આ પૃથ્વીનો એક સમગ્ર તરીકે ખ્યાલ આપશે. જ્યારે તું મોટી થઈશ અને આ પૃથ્વી અને તેના રહેવાસીઓ વિષે મોટાં મોટાં થોથાં વાંચીશ ત્યારે તને તે કાંઈપણ નવલકથા અથવા વાર્તા કરતાં વધારે અસહાયક લાગશે.

તું બાણતી જ હોઈશ કે આ પૃથ્વી લાખો વર્ષો પહેલાંની છે. કટલાંય વર્ષો સુધી તેમાં માણસની હયાતી જ ન હતી. મનુષ્યોની ઉત્પત્તિ પહેલાં ત્યાં પશુઓ રહેતાં, અને પશુઓ પહેલાં ત્યાં કાંઈપણ જાતના જીવ હયાતીમાં હતા જ નહિ. આ પૃથ્વી કે જેમાં અત્યારે આટલાં બધાં પ્રાણીઓ માલમ પડે છે, તેમાં પહેલાં કાંઈ રહેતું નહિ હોય એમ ધારવું કઠિન છે. પરંતુ વિજ્ઞાનશાસ્ત્રીઓ અને જેઓએ આ બાબત ઉપર પુષ્કળ અભ્યાસ કર્યો છે તેઓ કહે છે કે પહેલાં એક એવો વખત હતો કે જ્યારે આ પૃથ્વી કાંઈ પણ પ્રાણીમાત્રને વસવા માટે ઘણી જ ગરમ હતી. અને જો આપણે તેમની ચોપડીઓ વાંચીશું અને પ્રાણીઓના અવશેષો (fossils) ઉપર ધ્યાન આપીશું તો આપણને જરૂર એમ લાગશે કે પહેલાં એમ જ હોવું જોઈએ.

અત્યારે તું ચોપડીઓની મદદથી ઇતિહાસ વાંચે છે; પરંતુ પહેલાં જ્યારે માણસનું નામનિશાન જ નહોતું ત્યારે એક પણ પુસ્તક ક્યાંથી લખાયું હોય ? તો પછી શું બન્યું એ આપણે કેવી રીતે જાણી શકીએ ? આપણે કંઈ બેસી રહીને દરેક વસ્તુ વિષે કલ્પના ન કરી શકીએ. આપણે જ વિષે વિચાર કરવો હોય તે વિષે સુંદર કલ્પનાઓ કરીએ. પરંતુ કંઈક પણ સાચા પાયા વિના આ કલ્પનાઓ સાચી હોઈ ના શકે. જો કે આપણી પાસે પહેલાંના વખતની કોઈ લખેલી ચોપડીઓ નથી છતાં આપણી પાસે એવું કંઈક છે કે જે આપણને ચોપડીઓના જટલીજ માહિતી આપી શકે. આપણે નદીઓ, પર્વતો, સમુદ્રો, તારા, રણ, પ્રાણીઓના અવશેષો વગેરે વગેરે વસ્તુઓ જોઈએ છીએ. આવી અને આવી જ બીજી કેટલીક વસ્તુઓ આપણને દુનિયાની સ્થિતિ જણાવે છે. આ બાબતને સમજવાનો સાચો રસ્તો એકલી ચોપડીઓ જ નહિ, પરંતુ કુદરત પણ છે. મને આશા છે કે તું જલદી પર્વતો અને ખડકોની મદદથી આ બાબત સમજવાને પ્રયત્ન કરશે. એ કેટલું મજાનું છે ! કાંઈપણ પથ્થર રસ્તામાં અથવા પર્વતની બાજુમાં પડેલો હોય તોપણ તે કુદરત વિષે કંઈક પણ બાતમી આપે છે. હિંદી, હુદ્દ અથવા ઈંગ્લીશ ભાષા શીખવી હોય તો આપણે પહેલાં તેના મૂળાક્ષર શીખી લેવા જોઈએ, તેવી જ રીતે તારે પણ કુદરતની ચોપડીઓ વાંચતાં પહેલાં તેના મૂળાક્ષર જાણવા પડશે. ભાગ્યે જ તું આ શી રીતે થાય તે જાણતી

હશે. જે તું એક ગોળ ચળકતો પથ્થર જુએ તો તે તને કશું સૂચવતો નથી ? તે શી રીતે આવો ગોળ અને ચળકતો થયો હશે ? જે તું એક મોટા પથ્થરને ભાંગીને નાના નાના ટુકડા કરીશ તો નાનો ટુકડો ખરબચડો અને જુદા જ પ્રકારના આકારવાળો બનશે. તો શી રીતે તે પથ્થર ગોળ, લીસો અને ચળકતો થયો ? જે તારામાં એને સારી રીતે જેવાની શક્તિ હશે તો તને એ એની વાત કહી સંભળાવશે. ઘણું કરીને તે એક પર્વતની બાજુમાં હતો. પછી વરસાદ પડ્યો અને તે એક ખીણમાં ઘસડાઈ ગયો. ત્યાંથી એક નાનો ઝરો તેને નદીમાં તાણી ગયો. પછી બધી વખત તે નદીના તળીએ જ રહ્યો, અને તેની ઠાકો ઘસાઈ ગોળ બની ગઈ. આથી તે પથ્થર ગોળ બન્યો અને ઘસાવાથી ચકચકિત પણ બન્યો. પછી તે તું જુએ છે એવો બની ગયો. જે નદી તેને દૂર ને દૂર તાણી ગઈ હોત તો તે નાનો ને નાનો જ બનતો જત; અને રેતીના રૂપમાં ફેરવાઈ જઈ દરિયાકિનારાની રેતીમાં ભળી ગયો હોત. ત્યાં પછી છોકરાં તેના કિલ્લાએ બનાવત.

જે તને એક નાનો પથ્થર આટલું બધું કહે તો આપણે આ ખડકા અને પર્વતોમાંથી, અને આપણે જે બીજી વસ્તુઓ જોઈએ છીએ તેમાંથી કેટલું બધું શીખી શકીએ ?

પહેલાંનો ઇતિહાસ કેવી રીતે લખાયો ?

મારા ગઈ કાલના પત્રમાં મેં તને જણાવ્યું કે આપણે દુનિયાનો પહેલાંનો ઇતિહાસ કુદરત દ્વારા શીખવાનો છે. હંમેશાં આપણે માટે પર્વતો, નદીઓ, ખીણો, સમુદ્રો, જ્વાળામુખી પર્વતો વગેરે વસ્તુઓ ઉઘાડી પડેલી છે; પરંતુ આપણામાંથી ઘણાજ થોડા તેના તરફ ધ્યાન આપે છે, અથવા તો તેને વાંચવાનો પ્રયત્ન કરે છે ! જે આપણે તેને કેવી રીતે વાંચવું અને સમજવું એ શીખીએ તો તે કેટલીયે રમુજ બાબતો આપણને કહે છે ! એ પત્થરોની વાતો પરીઓની વાતો કરતાં ઘણીજ રમુજ થઈ પડશે.

કુદરતમાંથી આપણે પહેલાંની દુનિયાની—કેજ્યારે માણસ અથવા પશુ આ દુનિયા ઉપર હયાતીમાં ન હતાં—કેટલીક હકીકતો જાણીએ છીએ. જેમ જેમ આપણે વાંચતા થઈએ

છીએ તેમ તેમ પહેલાં થોડાં અને પછી પુષ્કળ પશુઓ જોઈએ છીએ. પછી માણસો અને સ્ત્રીઓની વાતો આવે છે. પણ તે સ્ત્રીપુરુષો આજના કરતાં જુદી જાતનાં હતાં. તેઓમાં અને પશુઓમાં બહુ ફેર ન હતો. પછીથી તે વિચાર કરવાનું શરૂ કરશે. આ શક્તિ તેમને બીજા પશુઓ કરતાં જુદા જ પ્રકારના બનાવી દેશે. તે એવી સાચી સાક્ષી હશે કે જે ધાતડીમાં ધાતડી પ્રાણી કરતાં પણ વધારે બળવાન હશે. તું આ જમાનામાં જુએ છે કે એક નાનો સરખો માણસ મોટા હાથી પાસે ધાર્યું કામ કરાવે છે. જે માવત હાથી ઉપર બેઠેલો હોય છે તે હાથી કરતાં કેટલોય નાનો હોય છે. હાથી તેના કરતાં ઘણો જ બળવાન છે; પરંતુ માવતનામાં વિચાર કરવાની શક્તિ છે તે વડે જ એ હાથીને ગુલામ જવા બનાવી દે છે. તેથી જમ જમ માણસનામાં વિચાર કરવાની શક્તિ આવતી ગઈ તેમ તેમ તે વધારે ચાલાક અને હોંશિયાર બનતો ગયો. તેણે કેવી રીતે અગ્નિ પેદા કરવો, કેવી રીતે ખેતી કરવી, કેવી રીતે લુગડાં બનાવવાં, કેવી રીતે ઘર બનાવી રહેવું, વગેરે ચીજોની શોધ કરી. માણસો અને સ્ત્રીઓએ સાથે રહેવાનું શરૂ કર્યું અને શહેરો વસાવા માંડ્યાં. શહેરોની શરૂઆત પહેલાં માણસો એક જગ્યાએથી બીજી જગ્યાએ ભટકતાં અથવા નાના તંબુઓમાં રહેતાં. તેઓ કેવી રીતે જમીનમાંથી પાક લેવો એ જાણતાં નહિ. તેઓ પાસે ન હોતા ઘઉં કે ચોખા કે જમાંથી રોટલી કે ભાત બનાવી શકાય. તે વખતે શાકભાજી ન હોતી, અને જે વસ્તુઓ આજે આપણે

ખાધએ છીએ તે તેમના જાણવામાં આવી ન હતી. કદાચ તેઓ સોપારી તથા ફળ ખાતાં હશે, પણ તેમાંનાં ખણાંખરાં તો પશુઓનો શિકાર કરીને જ પેટ ભરતાં.

શહેરોની ઉત્પત્તિ પછી લોકો સુંદર કળા શીખ્યા. તેઓ લખતાં પણ શીખ્યા. પરંતુ ઘણા વખત સુધી કાગળ હયાતીમાં આવ્યા નહિ તેથી તેઓ ભોજપત્ર અથવા તાડપત્ર ઉપર લખતા. અત્યારે પણ કેટલાંક વાંચનાલયોમાં આવાં જુનાં પુસ્તકો તારા જેવામાં આવશે. પછી કાગળ આવ્યા અને લખવાનું કામ સરળ થયું. પરંતુ તે વખતે છાપખાનાં હતાં નહિ એટલે અત્યારની પેઠે ચોપડીઓની જથ્થાબંધ નકલો નીકળતી નહિ. એક ચોપડીની બીજી નકલ ઘણી જ મહેનતે પૂરી થતી; તેથી તે વખતે પુષ્કળ ચોપડીઓ મળતી નહિ. જે ડાઈને ડાઈ ચોપડીની નકલ જેઈતી તો તે બીજા પાસે લખાવવી પડતી. આમ છતાં પણ તે વખતમાં માણસો સુંદર રીતે લખતા. અને અત્યારે પણ તે વખતની આવી સુંદર ચોપડીઓ વાંચનાલયોમાં આપણને માલમ પડે છે.

હિંદમાં ઘણું કરીને ચોપડીઓ સંસ્કૃત, ઈરાની અને હર્દ્દ લાષામાં લખાએલી હોય છે; અને જ માણસો ચોપડીઓ લખતા તેઓ પાનાની બાજુમાં ફૂલગ્રાહ તેમ જ બીજી જાતનાં સુંદર ચિત્રો પણ દોરતા.

શહેરોની ઉત્પત્તિ સાથે ધીમેધીમે પ્રજાઓ ઉત્પન્ન થઈ. જ લોકો એક જ દેશમાં પાસે પાસે રહેતા તેઓ એકબીજાને સારી રીતે ઓળખતા. તેઓ એમ જાણતા કે તેઓ બીજા દેશના લોકો કરતાં વધારે સારા છે. આ અજ્ઞાનતાને લીધે તેઓ એકબીજા સાથે લડ્યા. તેઓ ખરી વાત સમજ્યા નહિ અને હજુ પણ સમજી શકતા નથી કે લડવું અને એકબીજા સાથે કપાઈ મરવું એ મહા પાપ છે; અને આવી લડાઈઓમાં કોઈને પણ ફાયદો નથી.

શહેરો અને દેશની વાતો જાણવા માટે ટૂટલીક વાર જુની ચોપડીઓ મળી આવે છે; પરંતુ આપણને આ બાબતની ઘણી ચોપડીઓ મળતી નથી. બીજી ટૂટલીક વસ્તુઓ આપણને આ બાબતમાં મદદ કરે છે. જુના વખતના રાજા મહારાજાઓ પોતાના રાજ્યની હકીકતો પથર ઉપર અથવા સ્તંભો ઉપર લખાવતા. ચોપડીઓ લાંબા વખત સુધી એની એ જ સ્થિતિમાં રહેતી નહિ. કાગળ બગડી જતા અથવા ખવાઈ જતા. પરંતુ પથર લાંબો વખત સારી સ્થિતિમાં જ ટકી રહેતા. કદાચ તને અલ્લાહાબાદમાંનો અશોકસ્થંભ યાદ હશે. એની ઉપર કેટલાંય વર્ષો ઉપરના મોટા બાદશાહ અશોકનો ઢંઢેરો લખવામાં આવેલ છે. જે તું લખનૌના સંગ્રહસ્થાનમાં જઈશ તો ત્યાં તને પથરની ચકતીઓ ઉપર કેટલાક અક્ષરો કોતરેલા માલમ પડશે.

જુદા જુદા દેશોના ઇતિહાસ શીખતાં આપણે ચીન, ઇજિપ્ત વગેરે દેશોની મોટી વાતો શીખીશું. તે વખતે યુરોપના દેશોમાં ઘણીજ જંગલી જાત વસતી હતી. જ્યારે હિંદમાં રામાયણ અને મહાભારત લખાયાં ત્યારે હિન્દની ખૂબ જલાલી હતી. તે વખતે હિંદ એક લક્ષ્મીવાન અને અગ્રગણ્ય દેશ હતો. અત્યારે આપણા દેશમાં કોઈ પણ સ્વતંત્ર નથી. આવું હંમેશાં આપણથી જોઈ શકાય નહિ. અને જો આપણે સખત મહેનત કરીશું તો આપણા દેશને સ્વતંત્ર બનાવી ગરીબ લોકોનું નસીબ સુધારી, હિન્દને યુરોપના કટલાક દેશોના જેવું જ આનંદજનક રહેણાં બનાવી દઈશું.

હવેના પત્રમાં હું આ દુનિયાની પહેલેથી હકીકત શરૂ કરીશ.

દુનિયાની ઉત્પત્તિ

તું જાણે છે કે પૃથ્વી સૂર્યની આસપાસ ફરે છે અને ચંદ્ર પૃથ્વીની આસપાસ ફરે છે. કદાચ તું એમ પણ જાણતી હોઈશ કે પૃથ્વીની માફક જ બીજી કેટલીક વસ્તુઓ પણ સૂર્યની આસપાસ ફરે છે. પૃથ્વી અને આ બીજી વસ્તુઓ સૂર્યના ગ્રહો પણ કહેવાય છે. ચંદ્ર પૃથ્વી ઉપર આધાર રાખનારો છે. આવી જ રીતે ગ્રહો પણ બીજી વસ્તુઓ ઉપર આધાર રાખે છે. સૂર્ય, ગ્રહો અને બીજી આધાર રાખનારી વસ્તુઓ એકબીજા સાથે સુંદર રીતે ભળી ગયેલ છે તે ‘સૂર્યમાળા’ કહેવાય છે. સૂર્યમાળા એટલે સૂર્યને લગતી લગતી કેટલીક વિગત. અને સૂર્ય સર્વે ગ્રહોનો ઉપરી હોવાથી આખું મંડળ સૂર્યમાળા કહેવાય છે.

રાત્રે તું હજારો તારા આકાશમાં જુએ છે. આમાંના થોડાક જ અહો છે. તું તારા અને અહો વચ્ચેનો તફાવત જાણે છે? અહો આપણી પૃથ્વીની માફક નાજુક છે. તે મોટા જણાય છે, કારણકે તે આપણી નજીક છે. ચંદ્ર તદ્દન નાનો હોવા છતાં બહુ મોટો દેખાય છે, કારણકે તે આપણી નજીકમાં નજીક છે. અહો અને તારા વચ્ચેનો તફાવત જાણવાનો સારામાં સારો રસ્તો એ છે કે તારા ઝબકારા મારે છે જ્યારે અહો સ્થિર રહે છે. અહો પ્રકાશે છે, કારણકે તેઓ સૂર્યનો પ્રકાશ મેળવે છે. સાચા તારા સૂર્ય જેવા જ હોય છે. તેઓ પોતાની મેળે પ્રકાશે છે, કારણકે તેઓ ધગધગતા અંગારા જેવા છે. સાચી વાત એ છે કે સૂર્ય પણ એક તારો જ છે. પરંતુ તે આપણી નજીક હોવાને લીધે મોટો અને એક ધગધગતા ગોળા જેવો દેખાય છે.

પૃથ્વી એ સૂર્યમાળાને લગતી જ બાબત છે. આપણે ધારીએ છીએ કે પૃથ્વી બહુ જ મોટી છે, અને ખરેખર આપણી જાત સાથે સરખાવતાં તે ઘણી જ મોટી છે. એ બહુ જ ઝડપથી ફરે છે તોપણ એક ભાગમાંથી બીજા ભાગમાં જવા માટે કેટલાંક મહિના લે છે. જો કે આપણને તે બહુ જ મોટી લાગે છે, પરંતુ તે હવામાંના એક રજકણ જેવી છે. સૂર્ય આપણા કરતાં લાખો માઇલ દૂર છે, અને બીજા તારા તો એના કરતાં પણ વધારે દૂર છે.

ખગોળવેત્તાઓ કહે છે કે પહેલાંના વખતમાં પૃથ્વી તેમ જ બીજા અહો સૂર્યના ભાગ હતા, ત્યારે સૂર્ય અત્યારના જેવો જ

એક ધગધગતો ગોળો હતો. ગમે તેમ પણ સૂર્યનાં નાના ટુકડા થઈ ગયા અને હવામાં છુટા પડી ગયા. આમ એ ટુકડા સૂર્યથી તદ્દન જુદા થઈ ગયા. જમ તેમને દોરડું બાંધ્યું હોય તેમ તેઓ સૂર્યની આસપાસ ફરવા લાગ્યા. દોરડાની સાથે સરખાવેલું આ જહુધ બળ એવું છે કે નાની વસ્તુઓ મોટી વસ્તુઓ તરફ આકર્ષાય છે. જે વસ્તુઓ પોતાના વજનથી નીચે પડે છે તે પણ એ જ આકર્ષણને લીધે છે. આપણી પાસે પૃથ્વી એક મોટામાં મોટી વસ્તુ હોઈ બધી વસ્તુઓને પોતાની તરફ આકર્ષે છે.

આવી જ રીતે પૃથ્વી પણ સૂર્યથી જુદી પડી. તે વખતે એ બહુ જ ગરમ હોવી જોઈએ અને તેની આસપાસના પદાર્થો પણ તેટલા જ ગરમ હોવા જોઈએ. પરંતુ પૃથ્વી એ સૂર્યથી નાની હતી અને તેથી ધીમે ધીમે ઠંડી પડવા લાગી. સૂર્ય પણ ધીમે ધીમે ઠંડો પડવા માંડે છે; પણ તે ઠંડો પડતાં લાંબો વર્ષો લેશે. પૃથ્વીએ ઠંડી પડતાં થોડો જ વખત લીધો. અલબત્ત, જ્યારે તે ગરમ હતી ત્યારે પ્રાણીમાત્ર ત્યાં નહિ હોય, કારણકે તેની ગરમીથી બધું બળી જતું હશે.

જેવી રીતે સૂર્યનો એક ટુકડો છુટો પડી પૃથ્વી બની તેવી જ રીતે પૃથ્વીમાંથી એક ટુકડો છુટો પડી ચંદ્ર બન્યો. ધણા એમ માને છે કે ચંદ્રની ઉત્પત્તિ પાસિફિક મહા-સાગરમાંથી થઈ.

આવી રીતે પૃથ્વી ઠંડી પડવા માંડી. તેને માટે થોડો ઘણો વખત પણ ગયો. ધીમે ધીમે પૃથ્વીની સપાટી ઠંડી પડી, પરંતુ અંદરનો ભાગ તો ગરમ જ રહ્યો. અત્યારે પણ જો તું કોલસાની ખાણ નીચે જઈશ તો તને લાગશે કે તું જમ જમ નીચે જતી જઈશ તેમ તેમ વધારે ને વધારે ગરમી લાગશે. ચંદ્ર પણ ઠંડો પડવા લાગ્યો; પરંતુ તે વધારે નાનો હોવાથી એકદમ ઠંડો પડી ગયો. તે બહુ જ ઠંડો લાગે છે અને તેથી તે શીત-ચંદ્ર કહેવાય છે. કદાચ તે ખરકથીજ ભરેલો હોય !

જ્યારે પૃથ્વી ઠંડી પડી ત્યારે વરાળનું પાણી થઈ ગયું, અને વરસાદ રૂપે નીચે પડ્યું. તે વખતે પુષ્કળ વરસાદ પડ્યો હશે. પૃથ્વીનાં મોટાં પોલાણ આ પાણીથી ભરાઈ ગયાં, અને તેના સમુદ્રો અને મોટા મહાસાગરો બન્યા.

જમ જમ પૃથ્વી ઠંડી પડતી ગઈ તેમ તેમ તે ઉપર પ્રાણી-માત્રનો વસવાટ શરૂ થવા લાગ્યો. આવતા પત્રમાં જીવનની શરૂઆત વિષે આપણે વિવેચન કરીશું.

શરૂઆતના જીવ

આ પણે છેલ્લા પત્રમાં જોયું કે ઘણા વખત સુધી પૃથ્વી ગરમ જ હતી, અને તેથી પ્રાણીમાત્રનો વસવાટ અશક્ય હતો. ત્યારે ક્યારે પૃથ્વી ઉપર જીવન શરૂ થયું? અને પહેલી જીવન્ત વસ્તુઓ કઈ હતી? એ બહુ જ મગ્નનો પ્રશ્ન હોવા છતાં પણ તેનો જવાબ આપવો અઘરો છે. જીવન એ શી ચીજ છે તે આપણે પહેલાં જાણી લેવું જોઈએ. તું એમ કહીશ કે માણસની પેઠેજ બીજાં પશુઓ પણ જીવન્ત વસ્તુઓ છે. ત્યારે છોડ, ઝાડ તથા શાકભાજીનું શું? તે પણ જીવતી વસ્તુઓ છે. તે ઉગે છે, પાણી પીએ છે, શ્વાસ લે છે, વધે છે અને મરી પણ જાય છે. ઝાડ અને પશુ વચ્ચે ફેર માત્ર એટલો જ છે કે ઝાડમાં હરી ફરી શકવાની શક્તિ નથી. જો તને યાદ હોય તો મેં તને લાંડનના એક બાગમાં કેટલાક છોડ બતાવ્યા

હતા. તેમાંના કેટલાક છોડ માખીઓને ખાઈ જાય છે. તેમ દરિયા નીચે રહેતાં કેટલીક જાતનાં પ્રાણીઓ ખીલકુલ હલન-ચલન કરી શકતાં નથી. કેટલીક વખત અમુક વસ્તુ છોડ છે કે કોઈક જાતનું પશુ છે તે કહેવું અઘરું થઈ પડે છે. જ્યારે તું પ્રાણીશાસ્ત્ર સંબંધી શીખીશ ત્યારે તું કેટલીક એવી વિચિત્ર વસ્તુઓ જોઈશ કે જે પુરેપુરું પશુ નથી હોતું કે છોડ પણ નથી હોતો.

કેટલાક માણસો એમ કહે છે કે પથરોને પણ અમુક જાતનું જીવન છે, અને તેમને પણ અમુક જાતનું દુઃખ થાય છે. પણ આ પ્રત્યક્ષ થવું એ ઘણું કઠિન છે. એક સદૃશ્ય આપણને જીનીવામાં મળવા આવ્યા હતા, તે કદાચ તને યાદ હશે. તેમનું નામ સર જગદીશચંદ્ર બોઝ છે. તેમણે પ્રયોગો કરીને સાબીત કરી આપ્યું છે કે છોડને પણ અમુક જાતનો જીવ છે, અને તેઓ એમ પણ માને છે કે પથરોને પણ જીવ છે.

આ રીતે તને માલમ પડશે કે કઈ વસ્તુમાં જીવ છે અને કઈમાં નથી એ જાણવું અઘરું છે. પરંતુ અત્યારે આપણે પથરની વાત જવા દઈએ અને છોડ તેમજ પશુઓની વાત કરીએ. અત્યારે પુષ્કળ વસ્તુઓ જીવતી છે. સ્ત્રીઓ તેમજ પુરુષો પણ જીવે છે. આમાંનાં કેટલાંક ચતુર છે જ્યારે બીજાં મૂર્ખા છે. આવી જ સ્થિતિ પશુઓની પણ છે. તેમાં પણ હાથી,

વાંદરાં તેમજ ડ્રીડી જેવાં પ્રાણીઓ ચતુર છે; જ્યારે બીજાં કેટલાંક બીલકુલ અક્ષલ વિનાનાં છે. માછલી તેમજ બીજાં કેટલીક ચીજો દરિયામાં રહી જીવન ગુજારે છે. સમુદ્રને છેક તળીએ પણ કેટલાંક પ્રાણીઓ રહેતાં માલમ પડે છે.

આપણે બધાં આ જુદી જુદી જાતનાં પ્રાણીઓ સાથે જ હયાતીમાં આવ્યાં અથવા એક પછી એક આવ્યાં તે શોધવા પ્રયત્ન કરવાનો છે. આપણે આ શી રીતે શોધી કાઢવું? આપણી પાસે એ પુરાણા વખતનાં ચોક્કસ પુસ્તકો નથી. પરંતુ કુદરત આપણને આ બાબતમાં મદદ કરી શકે? એ મદદ કરે છે જ. આપણને પથ્થરોમાં કેટલાંક પ્રાણીઓનાં હાડકાં માલમ પડે છે. આ અવશેષો (fossils) કહેવાય છે. આપણને આવા અવશેષો ઉપરથી માલમ પડે છે કે જ્યારે તે પથ્થર હયાતીમાં આવ્યો હશે ત્યારે જ પશુઓનાં હાડકાં માલમ પડે છે તે પશુઓ તે સમયે થઈ ગયાં હશે. તેં આવા ઘણાં નાનાં મોટાં અવશેષો લાંડનના સંગ્રહસ્થાનમાં જોયા છે.

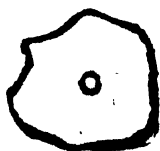
જ્યારે કોઈ પશુ મરી જાય છે ત્યારે તેના નરમ અને માંસવાળા ભાગ જલદી બગડી જાય છે, પરંતુ તેનાં હાડકાં ઘણો વખત ટકી રહે છે. અને જો અવશેષો આપણને પાછળથી માલમ પડે છે તે એના જ હોય છે. પરંતુ જો કોઈ એવું પ્રાણી મળી આવે કે જેને બીલકુલ હાડકાં જ ના હોય તો તેની પાછળ આવી કોઈ પણ જાતની નિશાની રહેતી નથી.

એક છોડનું ફોસીલ

જો આપણે આવા જીના અવશેષો ભેગા કરીએ અને તેનું ખરાબર અવલોકન કરીએ તો જોઈ શકીશું કે જીદી જીદી જાતનાં પશુઓ જીદે જીદે વખતે જીવ્યાં હશે. તેઓ બધાં એકી વખતે હયાતીમાં ન હતાં. સૌથી પહેલાં માછલી જવાં સાદાં જ પ્રાણીઓ હતાં. પછી સાપ, હાથી કરતાં પણ મોટાં પ્રાણી અને છેલ્લે આજનાં જવાં પ્રાણીઓ હયાતીમાં આવ્યાં. સૌથી છેલ્લે માણસ આવ્યાં. આ ઉપરથી એમ જણાય છે કે અમુક નિયમ પ્રમાણે જ પ્રાણીઓની ઉત્પત્તિ થઈ. પહેલાં સાદાં પ્રાણીઓ, પછી સહેજ મોટાં, પછી સૌથી મોટાં પ્રાણીઓ અને છેવટે માણસ હયાતીમાં આવ્યાં. આવાં સાદાં પ્રાણીઓ કેવી રીતે મોટાં થયાં, સુધર્યાં, જીદા રૂપમાં ફેરવાયાં વગેરેનો ઇતિહાસ રમુજ છે. પરંતુ અત્યારે આપણે સૌથી પહેલાંનાં જ પ્રાણીઓ વિષે વાત કરવાની છે.

જ્યારે પૃથ્વી ઠંડી પડી ત્યારે પ્રાણીઓ બીલકુલ હાડકાં વિનાનાં જ હતાં, અને તેઓ દરિયામાં રહેતાં. આ પ્રાણીઓના અવશેષો આપણી પાસે નથી, કારણકે તેમને હાડકાં હતાં નહિ. આવાં કેટલાંક પ્રાણીઓ હજી પણ દરિયામાં હોય છે. તેમનો આકાર દડા જેવો છે, પણ હાડકાં નહિ હોવાને લીધે તેમના આકારમાં ફેરફાર થતો જ જાય છે. તેમનો આકાર લગભગ નીચે પ્રમાણે છે:—

આમાં તને વચ્ચે એક ટપકું માલમ પડશે. તે એક જાતનું હૃદય છે. આ પ્રાણીઓને પોતાના બે ભાગ કરી દેવાનો એક વિચિત્ર રસ્તો છે. તેઓ અમુક જ જગ્યાએ પાતળાં ને પાતળાં થતાં જ જાય છે. છેવટે તેમના બે ભાગ થઈ જાય છે. આ બેઉ ભાગ પહેલાંના જેવા જ હોય છે. આ ભાગ નીચેની રીત પ્રમાણે પડે છે:—

તું જોઈશ કે હૃદયના પણ બે ભાગ પડે છે, અને દરેક ભાગમાં થોડું થોડું હૃદય જાય છે. આ રીતે આ પ્રાણીઓના ભાગલા થાય છે અને વધતાં જ જાય છે.

આ જાતનું જ ઠાઈ પ્રાણી દુનિયાનું પહેલું વસનાર હશે. તે સમયે મોટાં પ્રાણીઓ હયાતીમાં આવ્યાં ન હતાં અને માણસ તો લાખો વર્ષો પછી આવનાર હતા.

આ પછી અત્યારના જેવી માછલીઓ હયાતીમાં આવી. આપણે આ વિષે ઘણું જાણીએ છીએ, કારણકે એમને મજબુત હાડકાં હોય છે, અને તેમની પાછળ એવી ઠેકલીય ચીજો તેમણે મૂકી છે કે જેમાંથી આપણને ઘણું જાણવાનું મળે. એમની ઉપરનું ઢાંકણ દરિયાકિનારે કાદવમાં રહેતું. પછીથી રેતીના દબાણને લીધે કાદવ મજબુત થવા લાગ્યો. તે એટલો

બધો મજબુત થયો કે પત્થરના રૂપમાં ફેરવાઈ ગયો. આ રીતે એ પત્થર દરિયાની છેક તળીએ રહ્યો. ધરતીકંપને લીધે અથવા એવા કોઈ બીજા અકસ્માતને લીધે એ પત્થર દરિયાની નીચેથી ઉપર આવી ગયો અને સૂકી જમીનના રૂપમાં ફેરવાઈ ગયો. પછી વરસાદથી અને નદીના પ્રવાહથી બધું ધોવાઈ સાફ થઈ ગયું અને જે ઢાંકણ વર્ષોનાં વર્ષો સુધી ઢાંકાએલું રહેલું તે બહાર આવ્યું. આ રીતે આપણને ક્રેટલાય અવશેષો તેમજ ઢાંકણ મળી આવે છે. તેના અભ્યાસ ઉપરથી આપણે મનુષ્યોના વસવાટ પહેલાંની પૃથ્વી કેવી હશે તે જાણી શકીએ છીએ.

આવતા પત્રમાં આ સાદાં પ્રાણીઓ કેવી રીતે મોટાં થઈ અસારના જેવાં થઈ ગયાં તે આપણે જોઈશું.

૫

પશુઓ

આ પણે જ્યું કે પહેલી જાતની જિંદગીમાં દરિયાઈ પ્રાણીઓ તેમજ છોડ હતાં. તેઓ ફક્ત પાણીમાં જ જીવી શકતાં, અને જો તેમને પાણીમાંથી બહાર કાઢવામાં આવતાં તો તેઓ જીવી શકતાં નહિ. પરંતુ તે વખતે પુષ્કળ પાણી હોવું જોઈએ તેમજ ભીનાશવાળી જગ્યા પણ હોવી જોઈએ. નાની નાની માછલીઓ તેમજ બીજાં કેટલાંક દરિયાઈ પ્રાણીઓ કે જમની ચામડી વધારે જડી હતી તેઓ વધુ વખત જમીન ઉપર રહી શકતાં. જમની ચામડી જડી ન હતી, તેઓ બહાર આવી શકતાં નહિ, અને એથી તેમની સંખ્યા ઓછી ને ઓછી જ થતી ચાલી. બીજી એક જાણવા જેવી બાબત છે. એ એમ ખતાવે છે કે આવાં પ્રાણીઓ આજુબાજુના વાતા-

વરણને અનુસરવા લાગ્યાં. તેં લંડનના સંગ્રહસ્થાનમાં જોયું છે કે કેવી રીતે પશુઓ તેમજ પક્ષીઓ ઠંડા પ્રદેશોમાં કે જ્યાં હંમેશાં બરફ હોય છે ત્યાં બરફ જવાં ઘોળાં થઈ જાય છે. જ્યાં લીલોતરી હોય છે ત્યાં તેમનો રંગ લીલો અથવા એવો જ કોઈ બીજો જાતનો ચક્રચક્રિત બને છે, તે એ જ બતાવે છે કે પ્રાણીમાત્ર આબુખાબુના વાતાવરણને અનુસરે છે. તેઓ પોતાના રક્ષણાર્થે પોતાના રંગ બદલે છે, અને આબુખાબુના વાતાવરણના જેવો કરી મૂકે છે. તેઓને ઠંડા પ્રદેશમાં શરીરમાં ગરમી રહેવા માટે અમુક જાતની ફાંટી (Fur) હોય છે. તેવી જ રીતે વાઘ પીળો અને ચટાપટાવાળો છે. એ રંગ જંગલમાં ઝાડમાંથી પસાર થતા અજવાળા જેવો છે. આથી જ ધીચ જંગલમાં વાઘને શોધી કાઢવો મુશ્કેલ છે.

પશુઓ આબુખાબુના વાતાવરણને અનુસરે છે એ બહુ અગત્યની ચીજ છે. અલબત્ત, તેઓ પોતાની મેળે બદલાવા પ્રયત્ન કરતાં નથી, પણ જેઓ પોતાની મેળે બદલાઈ વાતાવરણને અનુસરે છે, તેમને જીવવાને વધારે સારી તક છે. આથી તેઓની સંખ્યા બીજા કરતાં વધે છે. આમાંથી આપણને ધણું બહુવાનું મળે છે. તે એમ પણ સમજાવે છે કે નાનાં પ્રાણીઓ મોટી જાતનાં પ્રાણીઓમાં અને લાંબો વર્ષો પછી મનુષ્યના રૂપમાં ફેરવાયાં. આપણી જિંદગી ટુંકી હોવાને લીધે અને જ ફેરફારો થાય છે તે ધણા ધીમા થવાને લીધે આપણે એ ફેર-

ફારો બરાબર બાણી શક્તા નથી; પરંતુ કુદરત તો હંમેશાં આરામ સિવાય ફેરવાતી જ બચ છે.

તને યાદ હશે કે પૃથ્વી ઠંડી ને ઠંડી થતી જ ગઈ. જમ જમ તે ઠંડી પડતી ગઈ તેમ તેમ તેની આબોહવામાં પણ ફેરફાર થતો જ ગયો. તેની સાથે બીજી કેટલીક વસ્તુઓ પણ ફેરવાઈ. આની સાથે પ્રાણીઓ પણ ફેરવાયાં, એટલું જ નહિ પરંતુ નવા પ્રાણીઓની પણ ઉત્પત્તિ થઈ. પહેલાં સાદાં દરિયાઈ પ્રાણીઓ હતાં, પછી મોટાં મોટાં પ્રાણીઓ હયાતીમાં આવ્યાં. પછી જમ જમીનમાં વધારો થયો તેમ એવાં કેટલાંક પ્રાણીઓ આવ્યાં કે જે જમીન ઉપર તેમજ પાણીમાં પણ રહેવા લાગ્યાં. (જેવાં કે મગર અથવા દેડકાં) આ પછી એવાં કેટલાંક પ્રાણીઓ આવ્યાં કે જે એકલાં જમીન ઉપર જ રહેવા લાગ્યાં. પછી પક્ષીઓ આવ્યાં કે જેઓ સહેલાઈથી હવામાં ઉડી શક્યાં.

મેં તને દેડકાની વાત કરી. કેવી રીતે દરિયાઈ પ્રાણીઓ જમીન ઉપર રહેતાં થયાં તે એ બતાવે છે. દેડકાની પહેલી સ્થિતિ માછલી જેવી હોય છે અને પાછળથી તે જમીન ઉપર રહેવા લાયક બને છે; અને જમીન ઉપર રહેનારાં બીજાં પ્રાણીઓની માફક ફેફસાંથી શ્વાસ લે છે.

જ્યારે જમીન ઉપર જિંદગીની શરૂઆત થઈ ત્યારે ત્યાં પહેલાં પુષ્કળ જંગલો હતાં. આ જંગલો ગમે તે કારણથી

ઢબાઈ ગયાં, અને પર્વતો તથા પૃથ્વીના ઢબાણથી તેનો કાલસો બની ગયો. તું જાણે છે કે આપણે કાલસો જમીનમાંથી મેળવીએ છીએ. આ ખાણો જુના વખતની છે.

જમીન ઉપર રહેનારાં પહેલાંનાં પ્રાણીઓમાં સાપ, મોટી મોટી ગરોળીઓ તેમજ મગર હતાં. આમાંનાં કંટલાંક તો સો સો ફૂટ લાંબાં હતાં. સાપ અથવા ગરોળી જે સો ફૂટ લાંબી હોય તેની કલ્પના કર ! તને લંડનના સંગ્રહસ્થાનમાં જોએલા આવા અવશેષો યાદ છે ?

પછીથી લગભગ અત્યારનાં પ્રાણીઓને મળતાં પ્રાણીઓ આવવા લાગ્યાં. પહેલાં વાંદરાની ઉત્પત્તિ થઈ. આપણી પ્રજાની ઉત્પત્તિ આમાંથી થઈ એમ ઘણા લોકોનું માનવું છે. આ એમ બતાવે છે કે દરેક પશુ આજુબાજુના વાતાવરણને અનુસરી સુધરવા લાગ્યું. તેથી માણસ પણ પહેલાં એક સારી જાતનું વાંદરું હતું. અત્યારે મનુષ્ય પોતાને પશુઓથી એકદમ જુદો જ માને છે; પરંતુ આપણે વાંદરાની જાતના જ છીએ એમ માનવું ઘણું જ સારું છે. અત્યારે પણ આપણામાંના ઘણા વાંદરાની માફક જ વર્તે છે !

મનુષ્ય

આ પણે છેલ્લા પત્રમાં જોયું કે ડેવી રીતે આ પૃથ્વી ઉપર જિંદગીનો શરૂઆત થઈ અને લાખો વર્ષો પછી અત્યારની સ્થિતિ આવી. આપણે એક રમુજી તેમજ ઘણો અગત્યનો સિદ્ધાંત જોયો કે પશુઓ આસપાસના વાતાવરણને અનુસરે છે. આમ થવાના પરિણામે ખીજી ઘણી જ જાતો અને વધારે વિચિત્ર જાતનાં પ્રાણીઓ ઉત્પન્ન થયાં છે. આપણે આ તદ્દાવત ઘણા રૂપમાં જોઈએ છીએ. દાખલા તરીકે—પહેલાંનાં પ્રાણીઓને ખોલકુલ હાડકાં હતાં નહિ, અને હાડકાં વિના ચાલે નહિ એટલે તેમને હાડકાં આવ્યાં. જ પહેલું હાડકું તેમને આવ્યું તે પાછળનું હાડકું હતું. આવી રીતે પશુઓના બે વિભાગ પડ્યા : એક હાડકાંવાળાં અને બીજાં હાડકાં વિનાનાં. અત્યારે તો પ્રાણીમાત્રને હાડકાં છે.

આપણને માછલી જેવાં સાદાં પ્રાણીઓ ઇંડાં મૂકતાં મળી આવે છે. તેઓ એછી વખતે હબરે ઇંડાં મૂકે છે, પરંતુ મૂક્યા પછી એની પાછળ જતી જ નથી. મા પોતાનાં બચ્ચાંની ખીલકુલ સંભાળ રાખતી જ નથી ! તે ફક્ત ઇંડાં મૂકી જતી રહે છે અને ત્યાં પાછી આવતી જ નથી. પાછળ ઇંડાંની દેખરેખ રાખનાર કાઈ નહિ હોવાથી તેમાંનાં ઘણાંખરાં નકામાં થઈ બચે છે, અને થોડાંમાંથી જ માછલીઓ પેદા થાય છે. શું આ ખોટ મોટી નથી ? આપણે મોટાં પ્રાણીઓ જોઈએ તો આપણને માલમ પડશે કે તેમનાં ઇંડાં અથવા બચ્ચાં થોડાં હોય છે તોપણ તેઓ તેની બરાબર સંભાળ રાખે છે.

મરઘી પણ ઇંડાં મૂકે છે પણ તે તેની ઉપર બેસીને સેવે છે. જ્યારે તેમાંથી નાનાં બચ્ચાં પેદા થાય છે ત્યારે કટલોક વખત તેમની સંભાળ રાખે છે અને ખોરાક લાવીને તેમને ખવરાવે છે.

ધવરાવનારાં પ્રાણીઓ ઇંડાં મૂકતાં નથી પણ બચ્ચાંની માતા પોતાની અંદર ઇંડાં રાખી પુરેપુરા બાળકને જન્મ આપે છે. આ વર્ગમાં કુતરાં, ખિલાડાં અથવા સસલાંનો સમાવેશ થાય છે. આ બચ્ચાંને દૂધ આપે છે અથવા તેમને ધવરાવે છે. અહીંયાં પણ ઘણું નુકશાન થાય છે. સસલું પુષ્કળ બચ્ચાંને અમુક માહને જન્મ આપે છે, પણ આમાંનાં ઘણાં મરી બચે છે. હાથી જેવું મોટું પ્રાણી એક જ બાળકને જન્મ આપે છે, પરંતુ તે પોતાના બાળક ઉપર ઘણી જ દેખરેખ રાખે છે.

આ રીતે તું જોઈશ કે જન્મ પ્રાણીઓ મોટાં થતાં જાય છે તેમ તે ઈંડાં મૂકતાં નથી, પણ તેમના જવાં જ નાનાં બચ્ચાને જન્મ આપે છે. ઘણી વખત તો આવાં પ્રાણીઓ એક જ બાળકને જન્મ આપે છે. તું જોઈશ કે આવાં મોટાં પ્રાણીઓનો પોતાનાં બચ્ચાં ઉપર ધણો જ પ્રેમ હોય છે. માણસ એ એક મોટામાં મોટું પ્રાણી છે, અને તને માલમ પડશે કે માતા તથા પિતા તેઓને વધારે ચાહે છે અને તેમની ધણીજ સંભાળ રાખે છે.

આ રીતે નાનાં પ્રાણીઓમાંથી જ માણસ બનેલો હોવો જોઈએ. પહેલાં માણસો ભાગ્યે જ આજના જવાં હશે. તેઓ અડધાં વાંદરાં જવાં અને અડધાં માણસ જવાં હોવાં જોઈએ. તેઓ સાધારણ રીતે વાંદરાની માફક જ રહેતાં. જર્મનીમાં આપણી સાથે આવતા પ્રોફેસર તને યાદ છે ? તેણે અવશેષોથી ભરેલું અને ખાસ કરીને એક ઓપરી જ તેણે તીજેરીમાં રાખી હતી તેવું એક નાનું સંગ્રહસ્થાન બતાવ્યું હતું. એમ ધારવામાં આવે છે કે આ ઓપરી સૌથી પહેલાંના માણસની હતી. આપણે તેને 'હીડલબર્ગ' (Heidelberg-જર્મનીનું શહેર) માણસ' તરીકે ઓળખીએ છીએ. પરંતુ પહેલાં આવું કોઈ શહેર જ નહોતું.

જુના વખતમાં માણસો ભટકતાં. તે વખતે પ્રદેશ ઠંડો હતો. એ 'બરફની સદી' કહેવાતી; કારણકે ત્યાં પુષ્કળ બરફ હતો. બરફનાં મોટાં ગચ્ચીયાં-જવાં અત્યારે ઉત્તર ધ્રુવ આગળ છે તેવાં-ઈંગ્લેન્ડ અને જર્મની ઉપર ધસી આવતાં. માણસોને

ત્યાં રહેવાનું બહુ કઠિન થઈ પડ્યું હશે. તેઓ જ્યાં બરફ ન હોય ત્યાં જ રહી શકતા. વૈજ્ઞાનિકો કહે છે કે પહેલાં ભૂમધ્ય સમુદ્ર જ ન હતો, પણ એક અથવા બે જુદાં સરોવરો હતાં. રાતો સમુદ્ર પણ ન હતો, એ બધી જમીન હતી. હિન્દનો ઘણો ખરો ભાગ ટાપુ હતો, અને પંજાબમાં તેમજ બીજા ઠેકાણાક ભાગમાં પાણી હતું. દક્ષિણ હિન્દ અને મધ્ય હિન્દને હિમાલયમાંથી સમુદ્રે છુટો પાડેલો એક મોટો ટાપુ ધારો ! જે આમ હોત તો તારે મસુરી જતાં મોટા વહાણમાં બેસવું પડત !

જ્યારે માણસની પહેલવહેલી ઉત્પત્તિ થઈ હશે ત્યારે તે મોટાં પ્રાણીઓથી ઘેરાએલો હશે, અને એ એમની બીક વચ્ચે જ રહ્યો હશે. અત્યારે માણસ દુનિયાનો અધિપતિ છે અને પશુઓ પાસે ધાર્યું કામ લે છે. ઘોડા, ગાય, હાથી, કુતરાં તથા બિલાડાં જ્યાં પ્રાણીઓને માણસો પાળે છે. ઠેકાણકને માણસો ખાવાના કામમાં લે છે જ્યારે વાઘ તથા સિંહનો આનંદ માટે શિકાર પણ કરે છે. પહેલાંના દિવસોમાં માણસ અધિપતિ ન હતો, અને એક ઘવાએલા પ્રાણીની માફક મોટાં પશુઓથી દૂર રહેવા પ્રયત્ન કરતો. ધીમેધીમે તેની ચઢતી થઈ અને પશુઓના કરતાં પણ તે મજબુત થયો. તે આટલો બધો શક્તિવાન શાથી થયો ? બાહુબળથી તે જીતતો નથી, કારણકે હાથી માણસના કરતાં ઘણો બળવાન છે તો પણ માણસ તેની પાસેથી ધાર્યું કામ કરાવે છે; પરંતુ ડહાપણથી તેમજ પોતાની મગજશક્તિથી જ તે કામ લે છે.

ખરેખર, ડહાપણથી જ મનુષ્ય બીજા પશુઓ કરતાં જુદો પડે છે. ડહાપણ વિનાના મનુષ્ય અને પશુ વચ્ચે લગભગ બીલકુલ ફેર જ નથી.

પહેલી મોટામાં મોટી જ શોધ માણસોએ કરી તે અગ્નિની હતી. આપણે અત્યારે દિવાસળીથી અગ્નિ પેદા કરીએ છીએ; પરંતુ દિવાસળી એ અત્યારની જ શોધ છે. પહેલાંના વખતમાં તણખા ન ઝરે ત્યાં સુધી બે પત્થરો ધસીને જ અગ્નિ પેદા કરવામાં આવતો. પછી તે તણખો સૂકા ધાસને, રૂને અથવા બીજી કોઈ સુકી વસ્તુને અડાડી અગ્નિ પેદા કરવામાં આવતો. કટલીક વખત જંગલમાં આવી જ રીતે અથવા આવી કોઈ બીજી રીતે અગ્નિ પેદા થતો અને દાવાનળ સળગતો. પશુઓ આ સમજવાને અબાણ હતા; પણ માણસ વધારે હોંશિયાર હોવાથી તેનો ઉપયોગ બેઠું શક્યા. શિયાળામાં તેનાથી ગરમી મળી અને મોટાં મોટાં પશુઓ પણ તેની બીકથી નાસવા લાગ્યાં. જ્યારે એક વખત અગ્નિ શરૂ થતો ત્યારે માણસ તેમાં સૂકી વસ્તુઓ નાંખી તેને ચાલુ રાખતો. ધીમે ધીમે તેમણે શોધી કાઢેલું હોલું બેઠું એક માણસ પોતાની જાતે પણ બે વસ્તુઓ ધસીને અથવા એવી જ બીજી કોઈ રીતે અગ્નિ પેદા કરી શકે. આની તેઓએ મોટી શોધ કરી અને આને લીધે તેઓ બીજા પશુઓ ઉપર કાબુ મેળવવાને શક્તિવાન બન્યા. ત્યારપછી મનુષ્ય દુનિયાના આધિપત્ય માટે શક્તિવાન બનતો ગયો.

પહેલાંના માણસો

આ પણે છેલ્લા પત્રમાં જોયું તે પ્રમાણે માણસ અને પશુ વચ્ચે ખાસ ફેર તે માણસનું ડહાપણ હતું. આ ડહાપણને લીધે જ મોટાં પ્રાણીઓ તેમનો નાશ કરત તેમના કરતાં તેઓ વધારે શક્તિવાન અને હોંશિયાર બન્યા. જમ તેનું ડહાપણ વધ્યું તેમ તેનું બળ પણ વધ્યું. પહેલાં માણસો પાસે તેમના શત્રુઓની સામે થવા માટે હથિયાર નહોતાં. તેઓ ફક્ત તેમના તરફ પથરો જ ફેંકી શકતા. પછી એ લોકોએ પથરની કુહાડીઓ તેમજ બાલા બનાવ્યા.

આપણે આવાં પુષ્કળ હથિયારો લાંડનનાં અને જીનીવાનાં સંગ્રહસ્થાનોમાં જોયાં હતાં.

પછી ધીમે ધીમે ખરડની દુનિયાનો નાશ થયો. એશિયા-માંથી તેમજ યુરોપમાંથી પણ ખરડ નાશ પામ્યો, અને જમ જમ હવા ગરમીને લીધે માફક થવા લાગી તેમ તેમ માણસોનો વસવાટ શરૂ થતો ગયો.

તે દિવસોમાં ઘર અથવા બીજી કંઈ જાતનાં મકાનો હતાં નહિ. લોકો ગુફામાં રહેતા. ત્યાં ખેતીનું નામનિશાન પણ હતું નહિ. માણસો ફળ, સોપારી તથા પ્રાણીઓ મારી તેને ખાઈને પેટ ભરતા. તે લોકો પાસે રોટલી તથા ચોખા હતા નહિ, કારણકે તે લોકો ખેતી કરતા નહિ. તે લોકો રાંધી જાણતા નહિ, પણ કદાચ તેઓ કાચું માંસ ખાલી શેઝીને ખાતા. તેઓ પાસે વાસણ પણ ન હતાં.

એક ખડુ વિચિત્ર વાત છે. તે લોકો ચિત્રકળા જાણતા. અલખત, તેઓ પાસે કાગળ, સીસાપેન અથવા પીંછી હતી નહિ, પણ તેઓ પાસે પથ્થરની સોયો અને બીજાં કંટલાંક અણીદાર હાથયાર હતાં. એના વડે તેઓ લીટા દોરતા અથવા ગુફાની દિવાલો ઉપર પશુઓનાં ચિત્રો દોરતા. તેમાંનાં કંટલાંક ચિત્રો તો ઘણાં જ સારાં છે. પરંતુ તેમાંનાં ઘણાંખરાં પાર્શ્વ-ચિત્રો છે તે દોરવાં સહેલાં છે. ગુફાઓ કાળી હશે એટલે તે ઉપર ચિતરવાને તેઓ કંઈ ધોળો પદાર્થ વાપરતા હોવા જોઈએ.

ઉપર વર્ણવેલા માણસો પથ્થર-યુગના (Stone-Age) માણસો કહેવાય છે, કારણકે તે વખતે પથ્થરનાં હથિયાર

ખનતાં. ધાતુનો ઉપયોગ કેવી રીતે કરવો એ તેઓ જાણતા નહિ. અત્યારે ધણીખરી વસ્તુઓ ધાતુની ખનેલી હોય છે, અથવા તો લોઢાની જ ખનેલી હોય છે. પરંતુ લોઢું અથવા તાંબું એ તેમની જાણ ખહાર હતું, અને પથ્થર કે જેની ઉપર કામ કરવું બહુ જ મુશ્કેલ છે તેનો તેઓ ઉપયોગ કરતા.

‘પથ્થર-યુગ’ના અંત પહેલાં તો દુનિયાની આબોહવાં બદલાઈ ગઈ, અને વધારે ગરમ બની. અરફના મોટા પર્વતો ઘણે દૂર જતા રહ્યા, અને મધ્ય એશિયા તથા યુરોપમાં ગીચ જંગલો હોવાં. આ જંગલોમાં એક નવી જાત વસતી માલમ પડી. આ લોકો ‘પથ્થરની સદી’ના માણસો કરતાં ધણી આખતોમાં વધારે હોંશિયાર હતા. આ લોકોએ પણ પથ્થરનાં હથિયાર બનાવવાં ચાલુ રાખ્યાં. તેઓ ‘પથ્થરની સદી’નાં માણસોને મળતા હતા. પાછળથી તેઓ “નૂતન પાષાણ-યુગ”ના (New Stone Age) માણસો કહેવાયા.

આ નવા માણસોમાં ધણી પ્રવૃત્તિ માલમ પડે છે. માણસનું ડહાપણ બીજા પ્રાણીઓ સાથે સરખાવતાં ધણું જ ઉચે જતું માલમ પડે છે. આ લોકોએ ખેતી કરવાની ધણી જ મોટી શોધ કરી. તેઓએ ખેતરોમાં ખેડવું શરૂ કર્યું અને પાક લેવા માંડ્યો. એ લોકો માટે આ ધણી જ સારી વાત હતી. પ્રાણીઓના શિકાર સિવાય બીજી કોઈ સહેલી રીતે તેઓ તેમનો ખોરાક મેળવી શકતા નહિ. આથી એ લોકોને ધણી

નવરાશ મળી અને થાક ખાવાનો તેમજ વિચાર કરવાનો અવકાશ મળ્યો. જમ જમ તેમને નવરાશનો વધારે વખત મળવા લાગ્યો. તેમ તેમ તેમણે નવી વસ્તુઓની શોધ કરવા માંડી. તેઓએ માટીનાં વાસણ બનાવવાં શરૂ કર્યાં, અને તેમાં તેમનો ખોરાક પકાવવો શરૂ કર્યો. પથરોનાં હથિયાર વધારે સારાં, સુંદર અને સફાઈદાર બનાવવામાં આવ્યા. તે લોકોએ ગાય, કુતરાં, ઘેટાં, બકરાં વગેરે પશુઓને પણ પાળવા શરૂ કર્યાં. કેવી રીતે કાપડ વણવું તે પણ તેઓ શીખ્યા.

તે લોકોએ ઘરોમાં અથવા ઝુપડામાં રહેવા માંડ્યું. ઘણી વખત આ ઝુપડાં સરોવરની મધ્યમાં બનાવવામાં આવતાં, કે જ્યાં જંગલી પ્રાણીઓ તેમજ બીજા લોકો તેમના ઉપર હુમલો ના કરી શકે. આથી આ લોકો સરોવરવાસી (lake-dwellers) કહેવાતા.

તને નવાઈ લાગશે કે આપણે આ લોકો વિષે આટલું બધું શી રીતે જાણીએ છીએ ? અલબત્ત, તેઓએ એક પણ ચોપડી નથી લખી. પરંતુ મેં તને પહેલેથી જ જણાવ્યું છે કે આપણે એ લોકોનો ઇતિહાસ કુદરત દ્વારા જ શીખવાનો છે. આ બધું જાણી લેવું એ સહેલું નથી. તેમાં માણસની ઘણી ધીરજ જોઈએ છીએ. ઘણા માણસોએ તેમની જિંદગી આ જાણવામાં જ ગાળી છે અને ઢેઢલાય અવશેષો તેમજ જુની વસ્તુઓ ભેગી કરી છે. આવા અવશેષો તેમજ 'નૂતન પાષાણ

માછલીનું દ્રાસીવ

યુગનાં પત્થરોનાં સફાઈદાર હથિયારો સંગ્રહસ્થાનમાં ભેગાં કરવામાં આવ્યાં છે. તેં પોતેજ આમાંની ઘણી ચીજો જોઈ લી છે, પરંતુ તેમાંની ઘણીખરી તું ભૂલી ગઈ હઈશ. ફરીથી તે ચીજો તું જુઓ તો તેની તને ખરાબર સમજણ પડે.

મને યાદ છે કે જીનીવાના સંગ્રહસ્થાનમાં સરોવરના રહેઠાણનો એક સુંદર નમુનો છે. લાકડાના મોટા થાંભલા સરોવરમાં રોપવામાં આવ્યા છે અને તેમની ઉપર લાકડાનો સાદો ચોરો (platform) બનાવવામાં આવ્યો છે. એ સપાટ જમીન ઉપર ઝુપડું બાંધવામાં આવ્યું છે, અને આ બધું એક નાના પૂલ સાથે જોડી દેવામાં આવ્યું છે.

આ લોકો પશુઓનાં ચામડાંનાં અથવા ખરબચડા શણનાં કપડાં પહેરતા.

આ લોકોએ પછી ધીમેધીમે પ્રગતિ કરવા માંડી. તેઓએ તાંબા પિત્તળનાં હથિયાર બનાવવાં શરૂ કર્યાં. તાંબું એ પિત્તળ અને કલાઈતું મિશ્રણ છે, અને એ બેમાંથી ગમે તેના કરતાં મજબુત છે. એ લોકોએ સોનું પણ વાપરવા માંડ્યું અને તેનાં ઘરેણાં પણ બનાવવા માંડ્યાં !

આ લોકો લગભગ દશ હજાર વર્ષ પહેલાંના હશે. આ લોકોની ચોક્કસ તારીખ આપણે જાણતા નથી. આ બધું અનુમાન છે. તું જોઈ શકીશ કે અત્યાર સુધી આપણે લાખો વર્ષો પહેલાંની વાત કરતા હતા, અને હવે આપણે પાસે ને

પાસે આવતા જઈએ છીએ. એ લોકો અને આપણી વચ્ચે બહુ તફાવત નથી. આ બધા ફેરફાર કુદરતના નિયમ પ્રમાણે જ ધીમે ધીમે થયા. જુદી જુદી જાતો પેદા થઈ અને દરેક જાત પોતાને જુદે રસ્તે ગઈ અને જુદા પ્રકારનું જીવન ગાળવા લાગી. દુનિયાના દરેક ભાગની આબોહવા જુદી હોવાથી જુદા જુદા લોકોને તેને અનુસરવું પડ્યું અને દરેક જાત જુદા જુદા રૂપમાં ફેરવાઈ ગઈ. આ વિષે આપણે પછી વાત કરીશું.

લગભગ આ લોકોના અંત વખતે એક મોટો અકસ્માત બન્યો. મેં તને કહ્યું છે કે એ વખતે ભૂમધ્ય એ સમુદ્ર નહતો; ત્યાં સરોવરો હતાં અને એમાં ઘણાં માણસો રહેતાં. એકાએક જીબ્રાલ્ટર પાસેની જમીન ધોવાઈ ગઈ અને આટલાંટિક મહાસાગરનું પાણી ભૂમધ્યસમુદ્રની નીચી ખીણમાં વહી ગયું. આ રીતે અંદરનાં માણસોનો નાશ થયેલો હોવો જોઈએ. તેઓ કાઈપણ જગ્યાએ નાસી નહિ શક્યા હોય, કારણ કે હજારો માઈલ સુધી પાણી હતું. આટલાંટિક મહાસાગરનું પાણી ખીણ ભરાતા સુધી અંદર ને અંદર ગયું અને છેવટે ભૂમધ્યસમુદ્ર હયાતીમાં આવ્યો.

તેં આ મોટી રેલ વિષે સાંભળ્યું હશે અને કદાચ વાંચ્યું પણ હશે. બાઈબલમાં પણ તેનો ઉલ્લેખ છે. બીબાં સંસ્કૃત પુસ્તકોમાં પણ તેનો ઉલ્લેખ છે. આ મોટા અકસ્માતમાં જ થોડાં ઘણાં બચી ગયા હશે તેમણે પોતાનાં છોકરાંને આ વાત કહી હશે. તે છોકરાંઓએ વળી આ વાત પોતાનાં છોકરાંઓને કરી હશે; અને આમ આખી વાત બહાર આવી હશે.

જુદી જુદી જાતોનું બંધાવું

આપણે છેલ્લા પત્રમાં ‘નૂતન પાષાણ-યુગ’ ના મનુષ્યો કે જે સરેરાશમાં ઘરો બાંધતા તેમની વાત જાણી. આપણે એમ પણ જાણ્યું કે તે લોકો ઘણી બાબતમાં આગળ વધી ગયા હતા. તેઓ ખેતીવાડીનું કામ જાણતા. તેઓ ખોરાક પકવતાં શીખ્યા અને પોતાના ઉપયોગ માટે કેટલાક પશુઓને પાળવા લાગ્યા. આ બધી વાત હજારો વર્ષ પહેલાંની છે, અને તેથી આપણે તે વિષે વધારે જાણતા નથી. પરંતુ અત્યારની ઘણી જાતો આ લોકો ઉપરથી જ ઉતરી આવી છે. અસારે આપણને ઘોળા, ભૂખરા, કાળા અને પીળા પણ મનુષ્યો મળી આવે છે. પણ ખરી રીતે માણસ જાતના આ રીતે ચાર ભાગ પાડવા એ સહેલું નથી. જુદી જુદી જાતો અત્યારે મિશ્ર થઈ

ગઈ છે તેથી તેમાંની ઘણી કયા ભાગમાં આવે એ કહેવું મુશ્કેલ છે. વૈજ્ઞાનિકો મનુષ્યનાં માથાં માપે છે અને આ રીતે તેઓ કેટલીકવાર જાત ઓળખી કાઢે છે. એ જાણવાને ખીજ પણ કેટલાક રસ્તા છે.

આ જુદી જુદી જાતો કેવી રીતે હયાતીમાં આવી? જો તેઓ એક જ જાતના લોકોમાંથી ઉતરી આવી હોય તો તે એકબીજાથી આમ આટલી બધી શાથી જુદી પડે છે? તું જાણે છે કે સીદી એ જર્મનથી ઘણો જુદો છે. એક કાગો છે જ્યારે ખીજો સુંદર છે. જર્મનના વાળ આછા રંગના અને લાંબા છે જ્યારે સીદીના વાળ કાળા, ઢુંકા અને ગુંચળાવાળા છે. એનો રંગ આ બેઉથી જુદો પડે છે. આ ફેરફાર શી રીતે થયા એ કહેવું અઘરું છે. પરંતુ આનાં કેટલાંક કારણો આપણે જાણીએ છીએ. મેં તને કહી દીધું છે કે પશુઓ જમજમ આસપાસના વાતાવરણને અનુસરવા લાગ્યાં તેમ તેમ તેમનામાં ફેરફાર થવા માંડ્યો. એમ કદાચ હોઈ શકે કે જર્મન અને સીદી જુદી જુદી જાતો ઉપરથી ઉતરી આવેલા હોય, પણ કેટલીક વખત તે એકજ વંશના પણ હોય. આથી આ ફેરફાર વાતાવરણને અનુસરવાને લીધે થયો હોય અથવા કેટલાંક પશુઓની માફક જલદી વાતાવરણને અનુકૂળ બન્યા હોય.

આ રીતે કોઈ છેક ઉત્તરમાં રહેનાર માણસની ઠંડી સહન કરવાની શક્તિ ખીલશે. ‘એસ્કીમો’ (Esquimos)

નામના લોકો હજુ પણ ઉત્તરના ખરફના મેદાનમાં જ રહે છે અને પુષ્કળ ઠંડી સહન કરી શકે છે. જે આપણે તેમને આપણા જવા ગરમ પ્રદેશમાં લાવીએ તો ઘણું કરીને તેઓ મરી જાય. અને તેઓ બધી દુનિયા કરતાં જુદી જ જગ્યાએ રહેનાર હોવાથી અને કઠણ જિંદગી ગાળનારા હોવાથી દુનિયાના બીજા ભાગના લોકો જેટલું શીખ્યા છે તેટલું શીખ્યા નથી. આફ્રિકાના લોકો તથા વિષુવવૃત્ત આગળ રહેનારા લોકો ગરમીથી ટેવાઈ ગયેલા હોય છે, અને સૂર્યનો સખત તાપ તેમને રંગે કાળા બનાવી દે છે. તું જાણે છે કે જે તું તારો વધારે વખત દરિયા કિનારે સૂર્યમાં ગાળું તો તું પહેલાના કરતાં વધારે શ્યામ પડી જાઉં. જે તું થોડાંક જ અઠવાડિયામાં સૂર્યના તાપમાં રહેવાથી વધારે શ્યામ થાઉં તો જ હંમેશાં આવા તાપમાં રહેતા હશે તે કેટલા કાળા હશે ? અને પુષ્કળ વર્ષો સુધી જે માણસો ગરમ પ્રદેશમાં રહે તો તેમના પુત્રો અને પ્રપૌત્રો કાળા ને કાળા જ પડતા જાય. તેં ખરા બપોરે હિન્દના ખેડુતને કામ કરતો જોયો છે. તેની પાસે પહેરવા કપડાં નથી હોતાં, કારણ કે તેની બહુ જ ગરીબ હાલત હોય છે. તેનું આખું શરીર ઉધાડું હોય છે અને તેની આખી જિંદગી આની આ જ રીતે જાય છે, તેથી તે કાળો પડે જ.

આથી આપણને માલમ પડે છે કે આયોહવાને લીધે જ માણસોના રંગમાં ફેરફાર થાય છે. જે કોઈ ગોરો માણસ

લાંબો વખત ગરમ પ્રદેશમાં રહે અને સૂર્યના ઢાંકણ માટે વ્યવસ્થા ન કરે તો જરૂર તે કાળો પડે. તું જાણે છે કે આપણે કાશ્મીરીઓ છીએ અને ૨૦૦ વર્ષો પહેલાં આપણા બાપ-દાદાઓ પણ કાશ્મીરમાં જ રહેતા. તને કાશ્મીરમાં મજૂર તેમજ ખેડૂત પણ રંગે બહુ જ સુંદર લાગશે. આતું કારણ કાશ્મીરની ઠંડી આબોહવા છે. પરંતુ આજ કાશ્મીરીઓ જ્યારે હિંદના બીજા ગરમ વિભાગમાં આવે છે ત્યારે રંગે કાળા પડતા જાય છે. આપણા કેટલાય કાશ્મીરી મિત્રો સફેદ છે જ્યારે બીજા કેટલાક તદ્દન કાળા છે. જમ લાંબો વખત એક કાશ્મીરી કુટુંબ ગરમ પ્રદેશમાં રહે છે તેમ તેનો રંગ વધારે કાળો બનતો જાય છે.

આ રીતે આબોહવા એ રંગનું મૂખ્ય કારણ છે. અલબત્ત, એમ પણ બને કે કેટલાક માણસો ગરમ પ્રદેશમાં રહેવા છતાં પણ બહાર કામ કરતા નથી અને મોટાં ઘરોમાં રહે છે; આથી તે લોકોનો રંગ બદલાતો નથી. આવું એક પૈસાદાર કુટુંબ ગરમ પ્રદેશમાં રહેવા છતાં પણ રંગે બદલાતું નથી. પરંતુ પોતે કામ ન કરવું અને બીજાના કામ ઉપર જીવવું એમાં કંઈ મગફર થવા જવું નથી.

હિંદના ઉત્તર ભાગમાં તને સુંદર લોકો મળી શકે પડશે. પણ જમ તું દક્ષિણમાં જઈશ તેમ તેમ ત્યાંના લોકો વધારે

કાળા માલમ પડશે. મદ્રાસમાં તો લોહકા તર્ફન કાળા છે. જમ જમ આપણે દક્ષિણમાં જઈએ છીએ તેમ તેમ આપણે વિષુવવૃત્ત નજીક જઈએ છીએ અને તેથી રંગમાં ફેરફાર થાય છે. રંગ બદલવાનું આ જ ખરું કારણ છે. આપણે આગળ જોઈશું કે આ ફેર મૂળ જાતને લીધે પણ છે. હિંદમાં ઘણી જાતો આવી છે અને જુદા રહેવાના પ્રયત્ન કરવા છતાં પણ તે ભેગી થઈ ગઈ છે. અમુક હિન્દી અમુક જ જાતનો છે એમ કહેવું અઘરું છે.

મનુષ્યની જાતિ અને ભાષાઓ

પૃથ્વીના કયા ભાગમાં માણસ પહેલાં હયાતીમાં આવ્યો તથા તેઓએ પહેલાં કયાં વસવાટ કર્યો તે આપણે કહી શકીએ નહિ. કદાચ માણસો થોડે ઘણે અંશે એકજ વખતે હયાતીમાં આવ્યા હશે. એ બનવા જોગ છે કે જ્યારે ‘બરફ-યુગ’નો અંત આવ્યો અને મોટા મોટા બરફના પર્વતો ઉત્તર તરફ જવા લાગ્યા ત્યારે માણસો ગરમ પ્રદેશમાં રહેતા. જ્યારે ત્યાંથી બરફ જતો રહ્યો હશે ત્યારે ત્યાં મોટાં મોટાં ધાસનાં મેદાન થઈ ગયાં હશે. આ પ્રદેશની આબુખાબુ લોકો ભટકતા, કારણ કે તેમને ઢોર માટે ધાસની જરૂર પડતી. આ લોકો હંમેશાં ભટકતા. અત્યારે પણ આવા લોકો ઘણા દેશોમાં માલમ પડી આવે છે.

લોકો નદીઓ પાસે વસ્યા હશે, કારણ કે નદીઓ પાસેનો પ્રદેશ ખેતીવાડી માટે ઘણો જ ફળદ્રુપ હતો. ત્યાં પાણીની તંગી ન હતી અને તેથી જમીન ઉપર પાક લેવાને સરળ પડતું. આથી આપણે ધારીએ છીએ કે હિંદમાં આ લોકો સિંધુ તેમજ ગંગા નદીના પ્રદેશ આગળ વસ્યા હશે. મેસો-પોટિમીઆમાં યુફ્રેટીસ અને તૈગ્રીસ નદી આગળ વસ્યા હશે; ઈજિપ્તમાં નાઇલ નદી આગળ અને આવી જ રીતે ચીનમાં વસ્યા હશે.

હિંદમાં સૌથી પહેલી પ્રજા વિષે જે આપણે જાણતા હોઈએ તો તે દ્રાવિડીઅન છે. પછીથી આર્યો અને પૂર્વમાં મેંગોલિઅન આવ્યા. અત્યારે પણ દક્ષિણ હિંદમાં દ્રાવિડીઅનના વંશજો છે. તે લોકો ઉત્તર હિંદના લોકો કરતાં રંગે વધારે કાળા છે, કારણ કે દ્રાવિડીઅન લોકો કદાચ વધારે વખતથી હિંદમાં રહેતા હશે. આ લોકો બહુ જ આગળ વધેલા હતા. તેમને પોતાની ભાષા હતી અને તેઓ બીજા લોકો સાથે વેપાર ચલાવતા. પણ આપણે હજુ ઘણું આગળ જવાનું છે.

તે દિવસોમાં મધ્ય અને પશ્ચિમ એશિયા અને પૂર્વ યુરોપમાં એક નવી જાત ઉત્પન્ન થતી હતી. સંસ્કૃતમાં ‘આર્ય’ નામે શબ્દ છે કે જેનો અર્થ સદ્ગૃહસ્થ થાય છે. આર્યોની ભાષા સંસ્કૃત હતી એટલે આ ઉપરથી એમ માલમ પડે છે કે તેઓ પોતાની જાતને ઘણી જ ઊંચી માનતા. તેઓ અત્યારના

લોકો જેવાજ ખોટા અભિમાની હતા. તું બણે છે કે અંગ્રેજ પોતાની જાતને પૃથ્વી ઉપર સાથી પહેલા નંબરની ધારે છે, તેવીજ રીતે જર્મન, અમેરિકન અને બીજાઓ એજ પ્રમાણે અનુમાન કરે છે.

આ આર્યો ઉત્તર એશિયા અને યુરોપમાં મોટા ઘાસના મેદાનો ઉપર ફરી વળ્યા. પણ જેમ જેમ તેમની સંખ્યા વધતી ગઈ તેમ તેમ ત્યાંની આબોહવા વધારે સઘી બનવા લાગી. ઘાસ ઓછું થઈ ગયું, અને ખાવા માટે પુરતું અનાજ પણ બધાને મળવા ન લાગ્યું. આથી તેઓને બીજી જગ્યાએ ફરજિયાત ખસવાનું થયું. આથી તેઓ પોતાના ભરણપોષણ માટે યુરોપમાં, હિંદમાં, ઈરાનમાં અને મેસોપોટેમીઆમાં ફરી વળ્યા. આથી આપણને માલમ પડે છે કે આ બધા દેશોના લોકો જુદા પડવા છતાં પણ તેઓ એકજ વંશના (આર્ય) છે. આ બહુ પહેલાંની વાત છે અને ત્યાર પછી કેટલાય બનાવો બન્યા છે અને કેટલીય જાતો એક બીજા સાથે ભળી ગઈ છે. આથી આર્યો એ એક મોટી પ્રજાના ઉત્પાદક બન્યા છે.

બીજી મોટી જાત મેંગોલિયન છે. આ જાત આખા એશિયા ઉપર ફરી વળી. આ પીળી જાત પણ કહેવાય છે અને તેમની આંખો ઝીલી હોય છે.

આફ્રિકાના અને બીજા કેટલાક દેશના લોકો સીદીઓ છે. તે આર્યો નથી તેમજ મેંગોલિયન પણ નથી, અને વધારે કાળા છે.

અરબસ્તાન અને પેલેસ્ટાઈનના લોકો તદ્દન જુદી જ જાતના છે.

આ સર્વ જાતોમાંથી હજારો વર્ષ પછી નાની નાની ખીજ જાતો ઉત્પન્ન થઈ, પરંતુ આ બાબત વિષે આપણે બહુ મહેનત લેવાની જરૂર નથી. જુદી જુદી જાતો પારખવાનો અગત્યનો રસ્તો એ છે કે આપણે તેમની ભાષાઓ શીખી લેવી. દરેક જાતને પોતાની જુદી ભાષા હતી, પરંતુ વખત જતાં એકજ ભાષામાંથી ટુટલીય ભાષાઓ ઉત્પન્ન થઈ. આપણે આમાંથી સર્વસામાન્ય શબ્દો તરત જ ઓળખી કાઢી શકીએ અને દરેક ભાષા વચ્ચેનો સંબંધ જોઈ શકીએ.

જ્યારે આર્યો એશિયા અને યુરોપમાં પથરાઈ ગયા ત્યારે તેઓ એક ખીજ સાથે સંબંધ રાખી શક્યા નહિ. તે દિવસોમાં તાર, ટપાલ અથવા ચોપડીઓ પણ ન હતી. આથી આર્યોની દરેક ટોળીએ એકની એકજ ભાષા જુદી રીતે બોલવા માંડી, અને છેવટે એ ભાષા મૂળ ભાષાથી તદ્દન જુદી જ જાતની થઈ ગઈ. આ કારણથી આપણે અત્યારે દુનિયામાં આટલી બધી ભાષાઓ જોઈએ છીએ.

આપણને માલમ પડશે કે અત્યારે આટલી બધી ભાષાઓ છે પણ મૂળ ભાષાઓ તો બહુ જ થોડી છે. દાખલા તરીકે જ્યાં જ્યાં આર્યો ગયા ત્યાં ત્યાં મૂળ ભાષા તો પહેલાંની જ રહી. સંસ્કૃત, લેટીન, ગ્રીક, ઇંગ્લીશ, ફ્રેન્ચ, જર્મન, ઈટાલિયન

અને બીજી કેટલીક ભાષાઓનું મૂળ તો આર્યની ભાષા જ છે. આપણી પણ કેટલીક ભાષાઓ જેવી કે હિન્દી, ઉર્દુ, બંગાળી, મરાઠી અને ગુજરાતી એ બધી સંસ્કૃત ભાષામાંથી ઉતરી આવી છે. આથી તેઓનું મૂળ આર્યન ભાષા જ છે.

આરબી તેમજ બીજી ભાષાઓ જુદા વર્ગમાં આવે છે.

તુર્કી અને જપાની જેવી ભાષાઓને એક પણ વર્ગમાં મૂકી શકાય નહિ. દક્ષિણ હિન્દની પણ કેટલીક ભાષાઓ જેવી કે તામીલ, તેલુગુ, મલાયલમ અને કાનડીને પણ એકેય વર્ગમાં મૂકી શકાય નહિ. આ બહુ જ પુરાણી ભાષાઓ છે.

ભાષાઓનો સંબંધ.

કેવી રીતે આર્યો જુદા જુદા દેશમાં ફરી વળ્યા અને પોતાની ભાષા ત્યાં લઈ ગયા તે વિષે આપણે જ્ઞેયું. પણ જુદી જુદી જાતની આયોહવાએ દરેક ટોળામાં ઘણો ફેરફાર કરી દીધો. દરેક ટોળાના જુદા જુદા રીતરિવાજ થઈ ગયા. તેઓ ખીજ દેશમાં ખીજાં ટોળાને મળી શકતા નાહ, કારણ કે તે સમયમાં મુસાફરી કરવી એ બહુ મુશ્કેલ કામ હતું આર્યો દરેક ટોળું ખીજથી જુદું પડી ગયું. જે કોઈ ભાગના લોકો કંઈક નવું જાણતા તોપણ તેઓ ખીજ લોકોને કહી શકતા નહિ. આથી ફેરફારો થતા ગયા અને આર્યોનાં કુટુંબ વહેંચાઈ ગયાં. કદાચ તેઓ એમ પણ ભૂલી ગયા કે તેઓ એકજ કુટુંબના છે.

તેઓની એક ભાષામાંથી ઘણી ભાષાઓ ઉત્પન્ન થઈ અને એક બીજાથી પુષ્કળ જુદી પડવા લાગી.

જે કે તેમાં આટલું બધું જુદાપણું હતું છતાં તેમાં કેટલીક સામ્યતાઓ છે. અત્યારે પણ હજારો વર્ષો પછી આપણે દરેક ભાષામાંથી સામાન્ય શબ્દો કાઢી શકીએ અને કહી શકીએ કે પહેલાં આ બધી ભાષાઓનું મૂળ એકજ હતું. તું જાણે છે કે આવા કેટલાય સામાન્ય શબ્દો ફ્રેન્ચ તેમજ ઇંગ્લીશ ભાષામાં છે. આપણે બે ધરગથ્થુ શબ્દો જવા કે “ પિતા ” અને “ માતા ” લઈએ. હિન્દી અને સંસ્કૃતમાં તે ‘ પિતા ’ અને ‘ માતા ’ છે; લેટિનમાં “ પૅટર ” (pater) અને “ મૅટર ” (mater) છે; ગ્રીકમાં “ પૅટર ” (pater) અને “ મીટર ” (meter) છે; જર્મનમાં “ ફૅટર ” (vater) અને “ મુત્તર ” (mutter) છે; ફ્રેન્ચમાં “ પીઅર ” (père) અને “ મીઅર ” (mère) છે; અને આવી જ રીતે દરેક ભાષામાં છે. શું તેઓ બધા એકજ જાતના જણાતા નથી ? એક ભાષામાંથી ઘણા શબ્દો બીજી ભાષામાં લેવાય છે. ઇંગ્લીશમાંથી ઘણા શબ્દો હિન્દીમાં આવી ગયા છે તેમજ હિન્દીમાંથી પણ ઇંગ્લીશમાં કેટલાક શબ્દો ગયા છે. પરંતુ “ પિતા ” અને “ માતા ” એ નવા શબ્દો હોઈ શકે નહિ. પહેલેથી જ પિતા અને માતા હશે અને તેમને માટે અમુક શબ્દો વપરાયા જ હશે તેથી પિતા અને માતા એ શબ્દો મૂળથી જ હશે. આથી આપણે કહી

શકીએ કે આ શબ્દોનું મૂળ એક જ હોવું જોઈએ. અને આ ઉપરથી આપણને માલમ પડે છે કે જ લોકો બીજા દેશોમાં આપણાથી ઘણે દૂર રહે છે અને જ્યો જુદી જુદી ભાષાઓ વાપરે છે તેઓ એક દિવસ એક જ કુટુંબના હોવા જોઈએ.

તને માલમ પડશે કે ભાષાઓનો અભ્યાસ કેવો આનંદ-દાયક છે અને તે આપણને કેટલું બધું શીખવે છે. જો આપણે ત્રણ કે ચાર ભાષાઓ જાણીએ તો બીજી ભાષાઓ શીખવાનું સહેલું થઈ જાય છે.

તેં એમ પણ જોયું છે કે આપણામાંથી ઘણા કે જ અત્યારે બીજા દેશોમાં રહે છે તેઓ એક જ હતા. આપણે પછી ફેરવાતા ગયા અને અત્યારે આપણે જુના સંબંધ પણ ભૂલી ગયા છીએ. દરેક દેશના લોકો એમ ધારે છે કે તેઓ સૌથી સારા અને વધારેમાં વધારે હોંસિયાર છે અને બીજા લોકો તેમના જટલા સારા નથી. અંગ્રેજ એમ ધારે છે કે તે અને તેનો દેશ સૌથી સુંદર છે. ફ્રાન્સનો માણસ પણ ફ્રાન્સ માટે ઘણો જ મગફર છે; જર્મન અને ઇટાલિઅન પોતાના દેશને ઘણો જ સારો માને છે; અને ઘણા હિંદીઓનું એમ પણ માનવું છે કે ઘણી રીતે જોતાં હિન્દ આખી દુનિયામાં સૌથી મોટો દેશ છે. આ બધું ખોટું છે. દરેક માણસ પોતાનું અને પોતાના દેશનું સાફ ઇચ્છે છે; પરંતુ દરેક માણસનામાં કંઈક સાફ હોય છે તેમજ કંઈક ખોટું પણ હોય છે. અને એવી જ રીતે એવો

કોઈ પણ દેશ નથી કે જ્યાં કંઈક સાઈ અને કંઈક ખોટું ન હોય. આપણે જ્યાં કંઈક સાઈ જોઈએ ત્યાંથી તે ગ્રહણ કરી લેવું જોઈએ અને ખરાબ છોડી દેવું જોઈએ. આપણે અત્યારે હિંદ વિષે જ જોવાનું છે. દુર્ભાગ્યે એની દશા અત્યારે બહુ જ ખરાબ છે અને લોકો ગરીબ તેમજ દુઃખી છે. તેઓને તેમના જીવનમાં બોલકુલ મજા નથી. આપણે એમને કેવી રીતે સુખી બનાવી શકીએ તે સોધી કાઢવાનું છે. આપણે આપણામાં શું સાઈ છે તે જોઈ તે રાખી મૂકવાનું છે અને આપણામાં જે ખરાબ હોય તે સદાને માટે છોડી દેવાનું છે. જે આપણને બીજા દેશોમાં કંઈક સાઈ મારામ પડે તો તે આપણે લઈ લેવાનું છે.

એક હિન્દી તરીકે આપણે હિન્દમાં રહી હિન્દ માટે કામ કરવાનું છે. પરંતુ આપણે એ ભૂલી ન જવું જોઈએ કે આપણે બધા એક મોટા કુટુંબના છીએ અને બીજા દેશના લોકો પણ આપણા ભાઈ સમાન છે. જે દુનિયાના બધા લોકો સુખી અને સંતોષી હોત તો કેવું સુંદર થાત ! આથી આપણે આખી દુનિયાને સુખી કરવા પ્રયત્ન કરવાનો છે.

જૂના કાળમાંનું પેટે ચાલનાર એક પ્રાણી

સંસ્કૃતિ એટલે શું ?

હું તને પહેલાંની પ્રગતિ વિષે કંઈક કહેવા માગું છું. પણ હું આ કહું તે પહેલાં આપણે પ્રગતિ એટલે શું એ વિષે વિચાર કરી લેવો જોઈએ. પ્રગતિ એટલે ખરાબ ટેવો છોડી દઈ સારી ટેવો પાડવી અથવા સુધારો કરવો. જંગલી-પણાથી ઉલટું તે પ્રગતિ.

અમુક માણસ અથવા સમાજ સુધરેલો છે અથવા જંગલી છે એ આપણે શી રીતે જાણી શકીએ ? યુરોપના ધણા માણસો એમ ધારે છે કે તેઓ બહુ જ સુધરેલા છે અને એશિયાના માણસો ધણા જ જંગલી છે. યુરોપના લોકો એશિયાના લોકો કરતાં વધારે કપડાં પહેરે છે એટલે શું એ સુધરેલા છે ? પરંતુ 'કપડાં એ આબોહવા ઉપર જ આધાર રાખે છે. ગરમ પ્રદેશનાં

માણસો ઠંડા પ્રદેશના માણસો કરતાં વધારે કપડાં પહેરે છે. અથવા શું એક પિસ્તોલવાળો માણસ હથિયાર વિનાના માણસ કરતાં વધારે બળવાન છે અને તેથી વધારે સુધરેલો છે ? જો કે તે માણસ બળવાન હોય કે નહિ તોપણ એક નબળો માણસ તેને કંઈ કહી શકે નહિ; કારણ કે તે માણસ જો કંઈક ખોલે તો માર્યો જાય !

તું જાણે છે કે થોડાં જ વર્ષો ઉપર મહાન વિગ્રહ થયો હતો. ધણાખરા દેશોનાં માણસ તેમાં રોકાયાં હતાં અને સૈકાઈ સામી બાબતના માણસોને મારવા પ્રયત્ન કરતા. અંગ્રેજો જર્મનોને મારવા પોતાનાથી બનતું કરતા, જ્યારે જર્મનો અંગ્રેજોને મારવા બનતો પ્રયત્ન કરતા. લાખો માણસ આ લડાઈમાં કપાઈ મુઆ અને હજારો અપંગ થઈ ગયા. કોઈક આંખો ખોઈ, કોઈકે પગ ખોયા, કોઈકે હાથ ખોયા, વગેરે વગેરે. તેં આવા ધણા ધવાએલા માણસો ફ્રાન્સમાં તેમજ બીજી સ્થળે જોયા હશે. પેરીસમાં તેમને માટે ખાસ સવડ કરવામાં આવી છે. તું એમ ધારે છે કે લોકો આ પ્રમાણે એક બીજાને મારી નાખે એ બહુ સારી ચીજ છે ? જો બે માણસો પોળમાં લડાઈ કરે છે તો સિપાઈઓ તેમને જુદા પાડે છે અને લોકો તેને મૂખાઈભરેલું કાર્ય માને છે. પરંતુ મોટા દેશો એક બીજા સાથે લડે અને હજારો અને લાખો માણસોને મારી નાખે એ કેટલું બધું મૂખાઈભરેલું છે ? એ જંગલમાં લડતા બે જંગલી માણસોના

જેવું છે. અને આ માણસો જે જંગલી કહેવાય તો જે દેશો આ પ્રમાણે વર્તે છે તે કટલા બધા જંગલી કહેવાય ?

આ પ્રશ્ન વિચારતાં તું કહીશ કે ઈંગ્લેન્ડ, જર્મની, ફ્રાન્સ, ઇટાલી અને બીજા દેશો જે આ લડાઈમાં સામેલ થયા તે સુધરેલા નથી. તોપણ તું બણે છે કે એ દેશોમાં પણ કેટલીક સુંદર વસ્તુઓ છે, તેમજ ત્યાં કેટલાક ઘણા જ સારા માણસો પણ છે.

તું એમ કહીશ કે ઉત્પત્તિ અથવા પ્રગતિ એટલે શું એ સમજવું અઘરું છે. અને ખરેખર તું આ બાબતમાં સાચી જ છે. આ બહુ જ અઘરો પ્રશ્ન છે. સુંદર મકાન, સુંદર ચિત્રો, પુસ્તકો અને સારી સારી વસ્તુઓ એ પ્રગતિની નિશાનીઓ છે. પરંતુ એક સારો, નિઃસ્વાર્થી અને જે દરેકના બધા માટે બીજાં કામ કરે છે તેવો માણસ એ સારામાં સારી પ્રગતિની નિશાની છે. બીજા સાથે મળીને ભેગું કામ કરવું એ એકલા કામ કરવું એના કરતાં વધારે સારું છે, અને સર્વના બધા માટે કામ કરવું એ સર્વોત્તમ છે.

ટોળીઓની જમાવટ

મેં તને આગલા પત્રોમાં કહ્યું છે કે જ્યારે માણસ પહેલવહેલો હયાતીમાં આવ્યો ત્યારે તે લગભગ પશુ જેવો જ હતો. ધીમે ધીમે હજારો વર્ષ પછી કંઈક અંશે તે વધારે સારો બન્યો. પહેલાં તે એકલે હાથે જ શિકાર કરતો હોવો જોઈએ. પછી તેને માલમ પડ્યું કે બીજા માણસો સાથે ટોળામાં ફરવું એ વધારે ડહાપણભરેલું અને સુગમ છે. જો બધા માણસો ભેગા રહે તો બળતું સંગઠન થાય, અને આ મોટા બળથી તેઓ જંગલી પશુઓ સામે તેમ જ બીજા લોકોના હુમલાઓ સામે બચાવ કરી શકે. પશુઓ પણ પોતાની સહીસલામતી માટે ટોળામાં જ ફરે છે. ઘેટાં, બકરાં, હરણ અને હાથી પણ ટોળામાં જ ફરે છે. જ્યારે આખું ટોળું નિદ્રા લે છે

ત્યારે તેમાંનાં થોડાં જગૃત રહીને બીજાં બધાંની સંભાળ રાખે છે. તેં વરુઓનાં ટાળાંની વાતો વાંચી હોવી જ જોઈએ. રશિયામાં શિયાળામાં વરુઓ ટાળાબંધ કરે છે અને જ્યારે ભૂખ્યાં થાય છે ત્યારે બધાં એકી સાથે માણસો ઉપર હુમલો કરે છે. જુદું પડી ગયેલું વરુ ભાગ્યે જ માણસ ઉપર હુમલો કરે છે, પરંતુ વરુઓનું ટાળું માણસો ઉપર હુમલો કરવાને શક્તિવાન બને છે. માણસોને આ હુમલાથી કેટલીક વખત તો નાસવું પડે છે, અને કેટલીક વાર તો વરુઓને તથા ખરડમાં ફરતી સ્લેજ ગાડીમાં બેઠેલા માણસને શરત ચાલે છે !

આ રીતે પહેલાંના લોકોએ જ ઉત્પત્તિનું પહેલું પગથિયું માંડ્યું તે બધાંને ટાળામાં ભેગા રહેવાનું હતું. આ ટાળીઓએ ભેગું કામ કરવા માંડ્યું, અને આથી એક બીજા સાથે સહકાર વધવા માંડ્યો. દરેક માણસ પોતાની ટાળી વિષે પ્રથમ વિચારતો. જો ટાળી ભયમાં આવતી તો દરેક માણસને તેને માટે લડવું પડતું; અને જો કોઈ માણસ પોતાની ટાળી માટે કામ કરતો નહિ તો તેને ટાળીમાંથી હાંકી કાઢવામાં આવતો.

હવે જો માણસ ભેગાં કામ કરે તો તેમણે અમુક નિયમો પ્રમાણે વર્તવું જોઈએ. જો દરેક માણસને પોતાનું ધાર્યું કરવાનું હોય તો આ ટાળી નભી શકે જ નહિ. આથી કોઈને તેના નાયક થવું રહ્યું. પશુઓનાં ટાળાંનો પણ કોઈક તો ઉપરી હોય છે જ. માણસોની ટાળીઓએ પણ તેમનામાં સાથી બળવાન

માણસને પોતાનો નાયક નીમ્યો. તેમને અતિશય લડવાનું હતું તેથી જ સૌથી બળવાન માણસને નાયક નીમવામાં આવતો.

જે ટોળીમાંના માણસો તેમના જ માણસો સાથે લડે તો ટોળી તરત જ ભાંગી જાય, તેથી માંહોમાંહે લડવાનું બંધ થયું. ટોળીઓના નાયકોએ જ આ બંધ કરાવ્યું. અલબત્ત, એક ટોળી બીજી સાથે લડી શકતી અને લડતી પણ ખરી.

જ પહેલી ટોળી બની હશે તેમાં ઘણાં કુટુંબ હોવાં જોઈએ. તેમાંનાં બધાં માણસોને એક બીજા સાથે સંબંધ હતો. જ્યાંસુધી આ ટોળી ઘણી જ મોટી થઈ ત્યાંસુધી કુટુંબો વધતાં જ ગયાં.

પહેલાંના વખતમાં જ્યારે આવી ટોળીઓની શરૂઆત થઈ નહિ હોય ત્યારે માણસોને એકલા રહેવું ઘણું કઠિન થઈ પડ્યું હશે. તેમની પાસે રહેવાને ધર ન હતાં, પહેરવાને થોડાંક ચામડાં સિવાય બીજી કોઈ જાતનાં કપડાં ન હતાં, અને દરેક માણસને બીજા સાથે લડવાનું ચાલુ જ રાખવું પડતું. એને પોતાનો દરરોજનો ખોરાક મેળવવાને માટે પશુઓનો શિકાર કરવો પડતો, અથવા તો ફળ ભેગાં કરવાં પડતાં. તે જાણતો જ હોવો જોઈએ કે હરેક સ્થળે તેના દુશ્મનો હતા. કુદરત પણ તેને દુશ્મન જાણી જ લાગતી; કારણ કે તે વખતે ધરતીકંપ થતા, અરફ પડતો અથવા વરસાદ પડતો. એ ગુલામ જવો માણસ દરેક વસ્તુથી ખીતો. જે આકાશમાંથી કરા પડતા તો

તે એમ સમજતો કે ઈશ્વર આકાશમાં રહ્યો રહ્યો તેને મારવાનો પ્રયત્ન કરે છે ! એ એનાથી બીઠને જે માણસ વરસાદ અથવા બીજી વસ્તુઓ પૃથ્વી ઉપર મોકલે છે તેને ખૂશ કરવા મથતો. તે કેવી રીતે તેને ખૂશ કરી શકે ? તે બહુ જ હોંશિયાર અથવા મગજશક્તિવાળો ન હતો. તેણે એમ ધાર્યું હશે કે આકાશમાંના ઈશ્વર તેના જેવો જ હશે અને તેને ખાવાનું જ ગમતું હશે. આથી તે કોઈ પશુને મારતો અથવા તેનું માંસ ભેગું કરી કોઈક જગ્યાએ ઈશ્વરને ખાવા માટે મૂકતો ! અને તે એમ ધારતો કે આ રીતે વરસાદ તેમ જ કરાને અટકાવી શકશે !

આપણે કેવી રીતે વરસાદ, બરફ અથવા ધુમ્મસ પડે છે તે જાણતા હોવાથી આ લોકોને મૂર્ખા માનીએ છીએ, કારણ કે પશુઓને મારવાથી આમાં કંઈ વળે એમ નથી. અત્યારે પણ એવા કેટલાક આણસમજી માણસો છે કે જેઓ આ બધી કુદરતની લીલા શી રીતે બને છે તે બીલકુલ જાણતા નથી.

ધર્મની શરૂઆત અને કામની વહેંચણી

મારા છેલ્લા પત્રમાં મેં તને કહ્યું કે પહેલાંના માણસો દરેક વસ્તુથી ખીતા અને એમ ધારતા કે ગુસ્સે થએલા અને અદેખા દેવો તેમની ઉપર જીલમ ગુજારે છે. આ કલિપત દેવોનાં તેઓ પર્વતોમાં, નદીઓમાં અને સર્વ ઠેકાણે દર્શન કરતા. ઈશ્વરને તેઓ સારા પુરુષ તરીકે ઓળખતા નહિ, પરંતુ તેને તેઓ બહુ અદેખા માણસ તરીકે ઓળખતા. તેઓ તેનાથી ખીતા અને કોઈપણ રીતે દેવોને રીઝવવા પ્રયત્ન કરતા. બનતા સુધી તેઓ તેને ખોરાક આપીને જ રીઝવવા પ્રયત્ન કરતા. જો કોઈક વખત અકસ્માત થતો અથવા પૂર આવતું તો તેઓ એમ સમજતા કે દેવો તેમની ઉપર બહુ જ ગુસ્સે થયા છે. આથી તેઓ તેમને ખૂશ કરવા પોતાના કુટુંબનો પણ ભાગ

આપવા તૈયાર બનતા. આ આપણને બહુ જ ભયંકર લાગે છે. પરંતુ બીનેલો માણસ ગમે તે કરી શકે છે.

આ રીતે ધર્મની શરૂઆત થએલી હોવી જોઈએ. અને ધર્મ બીક રૂપે દાખલ થયો. તું જાણે છે કે ધર્મ આપણને ઘણી સારી સારી વસ્તુઓ કહે છે. જ્યારે તું મોટી થઈશ ત્યારે તું આખી દુનિયાના ધર્મો વિષે અને ધર્મને નામે જ સારી અને નરસી ચીજ થાય છે તે વિષે વાંચીશ. ધર્મ કેવી રીતે શરૂ થયો તે જાણવું બહુ મઝાનું છે. પાછળથી આપણે જોઈશું કે તે કેવી રીતે ચારે તરફ ફેલાયો. જોકે તેનો પુષ્કળ ફેલાવો થયો છે તો-પણ અત્યારે આપણે જોઈએ છીએ કે લોકો ધર્મના નામે એક બીજા સાથે લડી મરે છે. બીજા કેટલાક લોકો કાલ્પનિક વસ્તુઓને ખૂશી કરવા મથે છે અને તે માટે નિર્દોષ પશુઓનો ભોગ આપે છે.

પહેલાંના માણસોને સખત જિંદગી ગાળવી પડતી. તેને દરરોજ પોતાનો ખોરાક મેળવવો પડતો અથવા ભૂખ્યા રહેવું પડતું. કોઈ પણ માણસને અમુક દિવસનો ખોરાક ભેગો કરી એટલા દિવસ કંઈ કામ કર્યા સિવાય બેસી રહેવું અશક્ય હતું.

જ્યારે ટોળીઓની શરૂઆત થઈ ત્યારે માણસોને માટે કંઈક કામ સહેલું થયું. ટોળીના બધા માણસો એક માણસ મેળવે એના કરતાં વધારે ખોરાક મેળવી શકતા. તું જાણે છે કે ભેગા મળીને કામ કરવાથી જ વસ્તુઓ આપણે એકલા ન

કરી શકીએ તે સહેલાઈથી કરી શકાય છે. એક અથવા બે માણસ ભારે બોળે લઈ ના શકે, જ્યારે અમુક માણસોનો સમૂહ જલદીથી તે બોળે ઉપાડી શકે છે. સંસ્કૃતિનું બીજું મોટું ચિહ્ન ખેતીવાડી. તું જાણીને ખૂશ થઈશ કે ઠેકલીક ધ્રીડીઓ પણ ખેતીવાડીનું કામ કરે છે. અલખત, હું એમ કહેવા નથી માગતો કે ધ્રીડીઓ ખેતી કરે છે, વાવે છે અને પાક લાણે છે. પરંતુ ઘણુંખરું તેઓ નીચે પ્રમાણે કરે છે. જો તેમને કંઈક નાનું દાણાવાળું તણખલું મળે છે તો તેઓ એમાંથી દાણા છુટા પાડી લે છે. આથી આ દાણા લાંબો વખત સુધી એની એજ સ્થિતિમાં રહે છે.

કદાચ માણસોએ પણ પહેલાં આ પ્રમાણે કર્યું હશે. ત્યારે તેઓ ખેતીવાડી થું છે તે સમજતા નાહ. આ સમજતાં ઠેકલીય સદીઓ વીતી ગઈ હશે.

ખેતીવાડીનું કામ જાણતાં તેમને ખોરાક મેળવવો સહેલો થઈ પડ્યો. માણસોને આખો વખત શિકાર કરવાનું બંધ થઈ ગયું. આથી તેમનું જીવન સરળ થવા લાગ્યું. ત્યાર બાદ બીજો એક ખાસ બનાવ બન્યો. ખેતીવાડીની શોધ પહેલાં દરેક માણસ શિકારી હતો. માણસોને તે વખતે એજ કામ હતું. સ્ત્રીઓ ઘણું કરીને છોકરાંની સંભાળ રાખતી અથવા તો ફળ ભેગાં કરતી. પરંતુ જ્યારે ખેતીનું કામ દાખલ થયું ત્યારે જુદી જુદી જાતનાં કામ આવી પડ્યાં. ખેતરમાં કામ હતું, શિકાર

કરવાનો હતો અને ઢોર પાછળ પાણુદેખરેખ રાખવાની હતી. આથી સ્ત્રીઓ ઢોર પાછળ દેખરેખ રાખતી અને ગાયો દોતી. દરેક માણસ જુદી જુદી જાતનું કામ કરતો.

અત્યારે તું આ દુનિયામાં દરેક માણસને અમુક જુદી જુદી જાતનું કામ કરતાં જુએ છે. કોઈ માણસ વૈધ હોય છે તો કોઈ ઈજનેર હોય છે; કોઈ લુહાર હોય છે તો કોઈ સુથાર હોય છે; કોઈ કડીઓ હોય છે તો કોઈ દરજી કે મોચી હોય છે. અને આવી જ રીતે બીજા માણસો પણ કોઈ ને કોઈ ધંધે બાંહેધા હોય છે. દરેક માણસને પોતાનો ધંધો હોય છે. આથી બીજા ધંધાઓ વિષે તે બહુ જાણતો નથી. આને કામની વહેંચણી કહેવામાં આવે છે. જો કોઈ માણસ એક જ વસ્તુ સારી રીતે પાર પાડવા માગે તો તે ઘણી વસ્તુઓ પાર પાડવાના પ્રયત્ન કરતાં વધારે સારી રીતે પાર પાડી શકે છે.

આમ ખેતીવાડીની શરૂઆત પછીની જુની જાતોથી જ કામની વહેંચણી શરૂ થઈ છે.

ખેતીકામથી થએલા ફેરફાર

મેં તને મારા છેલ્લા પત્રમાં કામની વહેંચણી ૧૫૫ ફેટલુંક કહ્યું. પહેલાં જ્યારે માણસ હયાતીમાં આવ્યા ત્યારે તેમનું જીવન શિકાર ઉપર જ નભતું, અને તે વખતે કામની વહેંચણી બહુ જ થોડી હતી. દરેક માણસ શિકાર કરતો અને મહા મહેનતે પોતાનું ગુજરાન ચલાવતો. આ વખતે સ્ત્રીઓ અને માણસો વચ્ચે કામની વહેંચણી નીચે પ્રમાણે થઈ: માણસો શિકાર કરતા અને સ્ત્રીઓ ઘેર રહી છોકરાંની તેમ જ પાળેલાં પશુઓની સંભાળ રાખતી.

જ્યારે લોકો ખેતીવાડી શીખ્યા ત્યારે ઘણી નવી ચીજો ઉત્પન્ન થઈ. ફટલાક લોકો શિકાર કરતા, બીજા ખેતરની સંભાળ

રાખતા અને ખેતી કરતા. પછીથી જમ જમ વખત જતો ગયો તેમ તેમ લોકો નવા ધંધા શીખ્યા અને તેમાં પ્રવૃત્ત થવા લાગ્યા.

ખેતીનું બીજું પરિણામ એ આવ્યું કે લોકોએ ગામડાં અને શહેરોમાં રહેવાનું શરૂ કર્યું. ખેતીની શરૂઆત પહેલાં લોકો ભટકતા અને શિકાર કરતા. તેમને તે વખતે એક જ જગ્યામાં રહેવાની જરૂર ન હતી. તેઓ જ્યાં જતા ત્યાં શિકાર કરી શકતા. તેઓની પાસે ગાયો, ઘેટાં અથવા બીજાં પશુઓ હતાં, એટલે તેમને એક સ્થળેથી બીજા સ્થળે જવું પડતું. આ પશુઓને મોટાં ધાસનાં મેદાન જોઈ એ કે જ્યાં તેઓ સારી રીતે ચરી શકે. જો તેઓ એક જ જગ્યાએ ચરે તો ત્યાં ધાસ ખૂટી જાય અને આથી આ લોકોને એક જગ્યાએથી બીજી જગ્યાએ જવું પડતું.

જ્યારે ખેતીનું કામ શરૂ થયું ત્યારે લોકોને પોતાનાં ખેતરોની નજીક જ રહેવું પડ્યું. જે જમીન તેઓ ખેડતા અને જ્યાં તેઓ વાવતા તે જમીન તેઓ છોડી શકતા નહિ. આથી તેઓ ત્યાં જ રહેતા અને આ રીતે શહેરોમાં અને ગામડાંઓમાં વસવાટ શરૂ થયો.

ખેતીવાડીથી લોકોનું જીવન પણ સરળ થયું. આખો વખત શિકારમાં ગાળવા કરતાં ખેતી કરવી એ વધારે સહેલી હતી. આથી તેમને થાક ખાવાનો પણ વખત મળતો.

જમીનમાંથી અનાજ પણ વધારે મળવા લાગ્યું અને તે વધેલું અનાજ આ લોકો સંભાળપૂર્વક સંધરી રાખતા.

જ્યારે માણસ શિકાર કરતો ત્યારે તે કાંઈ પણ ખચાવી શકતો નાહ. તેને પૈસા મૂકવાને અથવા ખીજી વસ્તુઓ મૂકવાને કોઈ પણ સ્થાન હતું નહિ. રોજનો ખોરાક તેને શિકાર કરીને જ મેળવવો પડતો. ખેતી કરવાથી એક વખત ચાલે એના કરતાં વધારે અનાજ તે મેળવી શકતો અને વધેલું અનાજ ભેયું કરી શકતો.

તું જાણે છે કે અત્યારે લોકો મોટી પેઢીમાં પોતાના પૈસા મૂકે છે. આ પૈસા ક્યાંથી આવે છે ? તું એ વિષે વિચાર કરીશ તો તને માલમ પડશે કે લોકો પાસે તેઓ વાપરી શકે તે કરતાં પણ વધારે પૈસા હોવાથી પેઢીમાં મૂકે છે. અત્યારે પૈસાદાર માણસો એ જ છે કે જાણે અત્યાર સુધી પૈસા ભેગા કરી રાખ્યા છે. ગરીબ માણસો આવી રીતે પૈસા ખીલકુલ ભેગા કરી શકતા નથી. પૈસાદાર માણસ ખીજા કરતાં વધારે કામ કરે છે એટલે આમ નથી. પરંતુ આજના જમાનામાં તો જ માણસ ખીલકુલ કામ કરતો નથી તે વધારે પૈસા ભેગા કરી શકે છે, જ્યારે અતિશય કામ કરનાર માણસ કંઈ પણ ભેયું કરી શકતો નથી ! આ બધું જ મૂખાઈભિરેલી ગોઠવણ લાગે છે. ઘણા લોકો એમ ધારે છે કે આવી ગોઠવણને લીધે જ અત્યારે ઘણા માણસો ગરીબ છે. તારે માટે સમજવાને

આ બાબત જરા અધરી છે, જે તું મોટી ઉમ્મરે સમજી શકશે.

આ ઉપરથી જણાશે કે ખેતીવાડીથી જરૂર પૂરતા અનાજ કરતાં પણ વધારે અનાજ પેદા થયું. એ અનાજનો સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો. તે કાળમાં સિક્કા હતા નહિ. જેમની પાસે વધારે અનાજ અથવા ગાયો, ઘેટાં કે ઊંટ હતાં તેજ પૈસાદાર કહેવાતાં.

કુલપતિ

પહેલાંના વખતનું જીવન અત્યારના કરતાં વધારે સાદું હતું. આપણે આપણા જીવનના તેમ જ આખા સમાજના ફેરફારો સમજવા પ્રયત્ન કરીશું તો અત્યારની ઘણી વસ્તુઓ સમજશે. અને જો આપણે એ સમજવા પ્રયત્ન નહિ કરીએ તો આપણી આબુખાબુ થું અને છે તે આપણે સમજી શકીશું નહિ, અને આપણી સ્થિતિ જંગલમાં ખોવાયેલાં છોકરાં જેવી થઈ પડશે.

તેં મને રાજાઓ ડોણ હતા અને તેઓ સાથી રાજા બન્યા એ વિષે મસુરીમાં પૂછેલું એ તને યાદ હશે. આપણે એ વખતમાં સહેજ ડોઝીયું કરીએ. પહેલેથી જ તેમને રાજા કહેવામાં આવતા નહિ. આપણે જો એમના વિષે થોડું ધણું જાણવા ઇચ્છીશું તો તેમનું મૂળ આપણને જડી આવશે.

મેમેથ-રાક્ષસી કદનો લાથી.

મેં તને જુદી જુદી જાતોની હયાતી વિષે જણાવી દીધું છે. જ્યારે ખેતીનું કામ શરૂ થયું ત્યારે કામની વહેંચણી થઈ અને ટાળીમાંના ફટલાક માણસોને કામની વ્યવસ્થા કરવાની જરૂર પડી. આ પહેલાં પણ ટાળીઓને બીજા ટાળીઓ સાથે લડવાને કોઈક ઉપરીની જરૂર પડતી. ધણું કરીને ધરડા જ માણસને આ પદ આપવામાં આવતું. તે કુલપતિ કહેવાતો. તે ધરડામાં ધરડો માણસ હતો એટલે તે બહુ જ ટેવાઈ ગએલો અને સુજ્ઞ પુરૂષ મનાતો. ટાળીના બીજા માણસો કરતાં એ બહુ જુદો પડતો નાહ. તે બીજાઓ સાથે કામ કરતો. એ અનાજ પાકતું તે બધું દરેકને સરખે ભાગે વહેંચી દેવામાં આવતું. દરેક વસ્તુ ટાળીની જ માલિકીની હતી. અત્યારે જેમ દરેક માણસને જુદું ધર હોય છે, જુદા પૈસા હોય છે, અને બીજા ધણી પોતાની ચીજો હોય છે તેમ તે વખતે ન હતું. જે કોઈ માણસ કંઈ પણ કમાતો તે બધાને સરખે ભાગે વહેંચી દેવામાં આવતું. આ વહેંચણીનું કામ કુલપતિ અથવા તે વ્યવસ્થાપક કરતો.

પરંતુ ધીમે ધીમે ફેરફાર થવા લાગ્યા. ખેતીવાડીને લીધે ધણાં જ કામ વધી ગયાં અને કુલપતિને એનો ધણો-ખરો વખત વ્યવસ્થા કરવામાં તેમ જ બધાં બરાબર કામ કરે છે કે નહિ તે જોવામાં જ ગાળવો પડતો. પછીથી ધીમે ધીમે કુલપતિએ લોકોનું સામાન્ય કામ કરવાનું છોડી દીધું. આ

રીતે તે બીજા લોકોથી જુદો પડ્યો. હવે અહીંથી નવી જાતની કામની વહેંચણી શરૂ થાય છે. કુલપતિ હવે વ્યવસ્થા કરતો અને લોકોને હુકમ આપતો; અને બીજા માણસો એતરોમાં કામ કરતા, શિકાર કરતા, લડાઈ લડતા તેમજ પોતાના ઉપરીના હુકમો પાળતા. એ દોઢ એ ટોળીઓ વચ્ચે લડાઈ જમતી તો તે વખતે કુલપતિનો ભાવ વધી જતો: કારણ કે લડાઈના વખતમાં નાયક સિવાય દોઢ પણ બરાબર લડી શકતું જ નહિ. આથી કુલપતિ વધારે બળવાન બનવા લાગ્યો.

જમ વ્યવસ્થાનું કામ વધવા માંડ્યું તેમ કુલપતિ પોતે એકલે હાથે તેની ઉપર બરાબર ધ્યાન આપી શકતો નહિ. તેણે પોતાને મદદ કરવા બીજા કેટલાક માણસોની પસંદગી કરી. આ રીતે વ્યવસ્થાપકોની સંખ્યા વધી તોપણ તે બધાનો નાયક તો કુલપતિ જ રહ્યો. પછી આખી ટોળી વ્યવસ્થાપકો તેમજ સાધારણ કામ કરનારા લોકોમાં વહેંચાઈ ગઈ. વ્યવસ્થાપકોને સામાન્ય કામ કરનારા માણસોને હુકમ આપવાની સત્તા આપવામાં આવી હતી. આ રીતે હવે બધા માણસો એક જ પદવીના રહ્યા નહિ.

આપણે આવતા પત્રમાં કુલપતિની કેવી રીતે ચડતી થઈ તે જોઈશું.

કુલપતિ-તેનું વધવું.

મેને આશા છે કે આ જુની ટાળીઓના તેમજ કુલ-પતિના અહેવાલ તને રમુજ વિનાના નહિ લાગતા હોય

મેં તને આગલા પત્રમાં કહ્યું કે ગમે તે વસ્તુ એ આખી ટાળીની જ માલિકીની હતી: તે અમુક માણસની ન હતી. ટાળીના એક ભાગીદાર તરીકે જ તે દરેક વસ્તુ બધાની માફક સરખે ભાગે મેળવતો. તેમાં એક વ્યવસ્થાપક હતો અને તે ટાળીની મિલકત ઉપર દેખરેખ રાખતો. જેમ તેની શક્તિ વધતી ગઈ તેમ તેણે વિચાર્યું કે આ બધી મિલકત પોતાની છે, અને તેમાં ટાળીનું કંઈ નથી. અથવા તેણે એમ ધાર્યું હશે કે તે ટાળીનો ઉપરી પોતે હોઈ ટાળીનો પ્રતિનિધિ છે. આ રીતે અમુક વસ્તુઓ પોતાની માલિકીની છે એમ સમજવાનો વિચાર

અહીંથી શરૂ થાય છે. અત્યારે આપણે ધારીએ છીએ અને વાતો પણ કરીએ છીએ કે આ માફ છે અથવા આ તાફ છે. પરંતુ મેં તને પહેલાં કહ્યું છે તેમ પહેલાંની ટોળીઓના માણસો આવું ધારતા નહિ. તે વખતે બધી જ માલમિલકત આખી ટોળીની હતી.

જ્યારે કુલપતિનું મરણ થતું ત્યારે ટોળીના બધા માણસો ભેગા થતા અને બીજા માણસની પસંદગી કરતા. પરંતુ ઘણું કરીને તેનું દુદુબ જ વ્યવસ્થા કરવાનું કામ બહુ જ સારી રીતે જાણતું. આથી એમ બન્યું કે કુલપતિના મરણ પછી એના જ દુદુબના કોઈ માણસની પસંદગી કરવામાં આવતી. આ રીતે આ દુદુબ બીજા દુદુબો કરતાં જુદું પડ્યું, અને એજ દુદુબમાંથી કોઈ માણસ કુલપતિ તરીકે ચુંટાવા લાગ્યો. હવે કુલપતિ પાસે અગાધ શક્તિ આવી. દુદરતી રીતે જ તે પોતાનો ભાઈ અથવા પુત્ર પોતાની પાછળ કુલપતિ તરીકે આવે એ માટે બનતો પ્રયાસ કરતો. આ ઈચ્છા પૂરી પાડવા માટે તે પોતાના ભાઈ અથવા પુત્રને આ બાબતની ઢેજવણી આપતો. ટોળીના માણસોને કદાચ પહેલાં આ નહિ ગમ્યું હોય, પરંતુ પાછળથી તેઓ આ બાબતથી ટેવાઈ ગયા અને કુલપતિનું કહેવું કરવા લાગ્યા. પછી ત્યાં કુલપતિની પસંદગી જ ન થતી. કુલપતિ પોતાની પાછળ આવનાર માણસને નક્કી કરી જતો અને તે જ માણસ આ પદ પ્રાપ્ત કરતો.

આ રીતે આ પદ એક જ દુટ્ટબંધમાં સ્થાયી થવા માંડ્યું. પછી કુલપતિને એવી જ ખાત્રી થઈ ગઈ કે બધી વસ્તુઓ પોતાની જ હતી, અને બધી વસ્તુઓનો એ કબજો કરી લેતો. જ્યારે તે મરણ પામતો ત્યારે પણ તે વસ્તુઓ પોતાના ધરમાં જ રહેતી. કેવી રીતે ' મારા ' અને ' તારા ' વિષેનો વિચાર શરૂ થયો તે પણ આપણે જોઈએ. પહેલાંના વખતમાં આવું કંઈ હતું જ નહીં. બધા માણસો પોતાને માટે નહિ પરંતુ આખી ટોળીને માટે જ કામ કરતા. જે તેઓ કંઈ પણ સારી ચીજ મેળવતા અથવા વધારે અનાજ પેદા કરતા તો પણ તે બધું દરેકને સરખે ભાગે જ વહેંચી દેવામાં આવતું. આ ટોળીમાં કોઈ ગરીબ અથવા કોઈ તવંગર ન હતો. બધાય માણસો ટોળીની તમામ ચીજોના સરખા ભાગીદાર હતા.

પરંતુ જ્યારથી કુલપતિએ ટોળીને લગતી વસ્તુઓ પોતાની કરી દેવા માંડી ત્યારથી લોકો ગરીબ કે પૈસાદાર થવા લાગ્યા.

આ વિષે બીજું કેટલુંક હું મારા આવતા પત્રમાં કહીશ.

કુલપતિ રાજા તરીકે.

મેં તને કેવી રીતે રાજા હયાતીમાં આવ્યા અને તેઓ ઠાણ હતા તે કહેવાનું વચન આપ્યું હતું. હવે આપણે રાજાઓનો ઇતિહાસ સમજવાને કુલપતિ વિષે જાણવું જોઈએ. તે અનુમાન કર્યું હશે કે આ કુલપતિઓ પાછળથી રાજાઓ અને મહારાજાઓ થયા. કુલપતિ તે વખતે તો ટોળીનો દારનાર તથા તેનો રક્ષક હતો.

જ્યારે કુલપતિનું પદ વંશજોમાં જ રહેવા લાગ્યું ત્યારે રાજામાં અને તેનામાં બહુ ફેર ન રહ્યો. પાછળથી તે રાજા થયો. અને આ રાજાઓને એવો ખોટો ખ્યાલ પેસી ગયો કે દેશમાં જ કંઈ હતું તે પોતાનું જ હતું. તેઓ ભૂલી ગયા કે લોકો તરફથી વ્યવસ્થા કરવા અને અનાજની તેમ જ ખીજ વસ્તુ-

ઓની વહેંચણી કરવા તેમને પસંદ કરવામાં આવ્યા હતા. તેઓ એમજ ધારતા કે દેશના બધા માણસો તેમના ગુલામ છે.

આગળ તું બ્રેઈશ કે તેમણે એમ ધાર્યું કે તેમને પસંદ કરવામાં લોકોને ઠાઈ પણ જાતનો હક્ક નથી, ઈશ્વરે જ તેમને રાજ બતાવ્યા છે. અને તેઓ તેને ‘ ઈશ્વરી હક્ક ’ કહેતા. ધણા વખત સુધી તેમણે આવી ગેરવર્તણૂક ચલાવી. જ્યારે લોકો ભૂખે મરતા ત્યારે કુલપાત પુરેપુરા ભપકામાં રહેતા. છેવટે પ્રજા આ સાંખી શકી નહિ અને ટટલાક દેશોમાંથી તો એમને હાંકી પણ કાઢવામાં આવ્યા. આગળ કેવી રીતે ઇંગ્લેન્ડની પ્રજાએ ચાર્લ્સ પહેલાને હાંકી પણ કાઢ્યો ને મોતની સજા કરી; કેવી રીતે ફ્રાન્સના લોકોએ પરિવર્તન કર્યું, અને રાજની બીલકુલ જરૂર નહિ હોવાનું નક્કી કર્યું, તે પણ તું વાંચીશ. અત્યારે પણ પેરીસની જલમાં રાજના કુટુંબને રાખવામાં આવ્યું છે. રશિયાએ કેવી રીતે પરિવર્તન કર્યું, ને કેવી રીતે તે લોકોએ ત્યાંના રાજ ‘ ઝાર ’ને કાઢી મૂક્યો, તે તું વાંચીશ અને જાણીશ.

આ રીતે અત્યારે ધણા દેશોમાં રાજને સ્થાન જ નથી. ફ્રાન્સમાં, જર્મનીમાં, રશિયામાં, સ્વીટ્ઝરલેન્ડમાં, અમેરિકામાં, ચીનમાં અને બીજા કેટલાક દેશોમાં પણ રાજનો છે જ નાહ. આ બધાં પ્રજાસત્તાક રાજ્યો છે, એટલે કે પ્રજા નેતાઓની તેમ જ વ્યવસ્થાપકોની પસંદગી પોતાની મેળે જ કરે છે. આ નેતાઓને આ પદ વંશપરંપરા આપવામાં આવતું નથી.

અત્યારે પણ ઈંગ્લેન્ડમાં રાજા છે પરંતુ તેને બીલકુલ સત્તા નથી. બધી સત્તા પાર્લામેન્ટને છે કે જ્યાં લોકોના જ ચૂંટી કાઢેલા સભ્યો હોય છે.

હજી પણ હિન્દમાં રાજા મહારાજાઓ તથા નવાબો છે. તું તેમને સારાં સારાંકપડાં પહેરતા, સરસ મોટરોમાં ફરતા અને પોતાની પાછળ પુષ્કળ પૈસા ખર્ચતા જુએ છે. તેઓ આ બધા પૈસા ક્યાંથી મેળવે છે ? આ પૈસા તેઓ લોકો ઉપર કર નાખીને મેળવે છે. પૈસા લોકોને મદદ કરવામાં વપરાય એ હેતુથી કર નાખવામાં આવે છે. નિશાળો વધારીને, દવાખાનાં, વાંચનાલયો તથા સંગ્રહસ્થાનો સ્થાપીને, સારા રસ્તા બનાવીને તેમ જ લોકોના કલ્યાણાર્થે બીજી વસ્તુઓ દાખલ કરીને લોકોને મદદ કરી શકાય. પરંતુ આપણા રાજા મહારાજાઓ આ બાબત ઉપર બીલકુલ લક્ષ આપતા નથી, અને તે પૈસા પોતાના ખર્ચ માટે વાપરે છે. પ્રજા સખત કામ કરવા છતાં પણ ભૂખે મરે છે, જ્યારે આ રાજા મહારાજાઓ એશિઆરામમાં ગુલતાન બને છે. પ્રજાનાં બાળકોને ભણવા માટે પુરતી નિશાળો પણ નથી હોતી.

પહેલાંની સંસ્કૃતિ.

આપણે રાજ્યો તેમજ દુલપતિઓ વિષે જાણ્યું. હવે આપણે સહેજ પાછા જઈએ અને પહેલાંના લોકોના કેટલાક સુધારા જોઈએ.

જે કે આપણે આ લોકો વિષે બહુ જાણતા નથી છતાં ‘પાષાણ-યુગ’ અને ‘નૂતન પાષાણ-યુગ’ના માણસો કરતાં વધારે જાણીએ છીએ. અત્યારે પણ હજારો વર્ષ પહેલાંનાં મોટાં નાશ પામેલાં મકાનો આપણે જોઈએ છીએ. અને આ મકાનો, મંદિરો તેમજ મહેલો જેતાં પહેલાંના લોકો કેવા હતા અને તે શું કરતા હતા તે વિષે આપણે જાણી શકીએ છીએ. આમાંથી આપણને આ વખતનાં મકાનોની ઠાતરણી ઉપયોગી છે. એ ઉપરથી ત્યાંના લોકો કેવી જાતનાં કપડાં પહેરતા તેમજ બીજી કેટલીક વસ્તુઓ આપણને માલમ પડે છે.

માણસોએ પહેલાં ક્યાં વસવાટ કર્યો હશે એ વિષે આપણે ચોક્કસ ના કહી શકીએ. કેટલાક લોકો કહે છે કે પહેલાં ઍટલૅન્ટિક મહાસાગરમાં 'ઍટલૅન્ટિક' નામે એક દેશ હતો. એમ કહેવાય છે કે આ દેશના લોકો ઘણા જ સુધરેલા હતા. પરંતુ આ આખો દેશ ઍટલૅન્ટિક મહાસાગરને લીધે પાયમાલ થઈ ગયો છે, અને અત્યારે એનો એક પણ ભાગ સારી સ્થિતિમાં નથી. આપણને આવી વાતો મળે છે પરંતુ તેની કંઈ સાખીતિ આપણી પાસે નથી. એટલે આપણે આ વાત આટલેથી જ છોડી દઈએ છીએ.

એમ પણ કહેવાય છે કે પહેલાં અમેરિકા એક સુધરેલો દેશ હતો. તું જાણે છે કોલંબસે અમેરિકા શોધ્યો હતો. પરંતુ આની ઉપરથી એમ સમજવાનું નથી કે કોલંબસ પહેલાં અમેરિકા હયાતીમાં જ ન હતો. આ ઉપરથી એમજ સમજવાનું છે કે જ્યાં સુધી કોલંબસે અમેરિકા શોધ્યો ન હતો ત્યાં સુધી યુરોપના લોકો તેને વિષે કંઈપણ જાણતા ન હતા. કોલંબસના ગયા પહેલાં ત્યાં કેટલાય સુધરેલા લોકો રહેતા હતા. ત્યાં આપણને કેટલાય અવશેષો મળ્યા પડે છે. આ ઉપરથી આપણે ચોક્કસ કહી શકીએ કે ત્યાં જુના વખતમાં સુધરેલી પ્રજા રહેતી હતી. આપણે અત્યારે એ વિષે બહુ જાણતા નથી. યુરેશિયાના*

* યુરોપ અને એશિયા ભેગો મળીને યુરેશિયા તરીકે ઓળખાય છે.

ધણાખરા દેશે મેસોપોટેમીઆ, ઈજીપ્ત, હિન્દ, ચીન, આ વખતે સુધરેલા હતા. ઈજીપ્ત અત્યારે આફ્રિકામાં છે, પરંતુ આપણી નજીક જ હોવાથી તેને યુરેશિયામાં ગણી લઈએ છીએ.

પહેલાંના વખતમાં પડાવ નાખવા ઇચ્છતી ભટકતી ટાળીઓ કવી જાતનું સ્થળ પસંદ કરતી હશે ? એ સ્થળ એવું હોવું જોઈએ કે જ્યાં જલદી ખોરાક મળી શકે. આ લોહા ખેતરોમાં ખેતી કરીને જ પોતાનો ખોરાક મેળવી લેતા. અને ખેતી માટે પાણી ખાસ જરૂરનું છે, કારણ કે પાણી વિના ખેતરમાંનો બધો પાક સુકાઈ જાય અને કાંઈ પાક નહિ. તું જાણે છે કે જ્યારે ચોમાસામાં થોડો વરસાદ પડે છે ત્યારે અનાજ ઘણું થોડું પાકે છે અને દુકાળ પડે છે. ગરીબ માણસો આવે વખતે ભૂખે મરે છે. આથી જ પહેલાંના વસવાટ કરનારા લોકોએ પાણીવાળી જ જમીન પસંદ કરી હશે. આપણને માલમ પણ પડે છે કે તેઓ આવું જ સ્થળ પસંદ કરતા.

મેસોપોટેમીઆમાં તેઓ યુફ્રેટીસ અને તૈગ્રીસ નદીઓની વચ્ચે આવેલા પ્રદેશમાં રહેતા. ઈજીપ્તમાં તેઓ નાઇલ નદી આગળ વસતા. હિન્દુસ્તાનમાં મોટી નદીઓ જવી કે ગંગા, જમુના, સિંધુ વગેરેના કિનારાઓ ઉપર તેમનાં મોટાં શહેરો હતાં. પાણી વિના તેમને ચાલતું નહિ અને તેથી તેઓ આ નદીઓને ઘણી જ પવિત્ર માનતા. હિન્દમાં અત્યારે પણ ગંગા નદી ઘણી જ પવિત્ર મનાય છે. એને ‘ માતા ’ જવી પૂજ્ય

ગણવામાં આવી છે; અને તે ‘ગંગા માઈ’ અથવા તો “ગંગા મૈયા” ના નામથી સંબોધાય છે. આ નદીઓ તેમને પાણી પુરું પાડતી એટલું જ નહિ પરંતુ કાદવ અને રેતી પણ પુરી પાડતી. આને લીધે જમીન ફળદ્રુપ બનતી અને વધારે સારો પાક પાડતો. આને લીધે જ નદીઓ ‘માતા’ અથવા તો ‘પિતા’ જેવી ગણાતી. પરંતુ અત્યારના વખતમાં લોકો શા માટે અમુક કામ કરે છે તે જૂલો જાય છે અને વિચાર કર્યા સિવાય તેનું ખોટું અનુકરણ કરે છે. આપણે યાદ રાખવું જોઈએ કે આ નદીઓ પાણી પુરું પાડતી અને તેને લીધે જ તે અત્યારે પણ પવિત્ર મનાય છે.

પુરાણી દુનિયાનાં નગરો.

આપણે જોયું કે લોહા મોટી નદીઓ આગળ અને જ્યાં પુષ્કળ પાણી હતું એવી ક્ષણરૂપ ખીણોમાં વસ્યા. તેમનાં મોટાં શહેરો નદીઓના કિનારા ઉપર જ હતાં. તે આ નામાંકિત શહેરો વિષે સાંભળ્યું હશે. મેસોપોટેમીઆમાં બેબીલોન નીવીનીહ વગેરે શહેરો હતાં. અત્યારે આ શહેરોની હયાતી નથી પરંતુ ઇટલીક વાર જો માણસો ધણે જાડે ખોદે છે તો તેમને આ શહેરોનાં અવશેષો મારમ પડે છે. હજારો વર્ષોથી તે માટીમાં અને રેતીમાં દટાઈ ગયાં છે, અને તેમનો એક પણ ભાગ અત્યારે જણાતો નથી. ઇટલીક જગ્યાએ તો જુનાં શહેરો ઉપર જ નવાં શહેરો બાંધવામાં આવ્યાં છે. જ લોહા શોધી કાઢવાને માટે પ્રયત્ન કરતા તેમને ઘણું ઉંડું ખોદવું પડતું, અને ઇટલીક વાર તેઓને એક જ શહેર ઉપર

ખીજી શહેર માલમ પડ્યું છે. એક શહેર ફેટલાંય વર્ષો સુધી ટકી રહેતું અને તેમાં લોકો રહેતા તેમ જ મરણ પામતા. તેમાં તેમના પુત્રોના પુત્રો પણ રહ્યા અને તે પણ મરણ પામ્યા. ધીમે ધીમે બધાં માણસો મરણ પામ્યાં અને બધાં મકાનો ખાંડિયેર થઈ ગયાં. રેતી અને માટી તેના ઉપર ફરી વળી અને આ ખોદી કાઢનાર તે વખતે કોઈ હતું નહિ. ધણાં વર્ષો પછી આખું શહેર એ રીતે દટાઈ ગયું અને આ શહેરની હયાતી હતી કે નહીં તે પણ બધા બૂલી ગયા. ફેટલાંય વર્ષો પછી ખીજ નવા માણસોએ ત્યાં આવીને શહેર વસાવ્યું. અને આ નવું શહેર પણ રેતી અને માટી તળે ફેટલાક વખત પછી અદૃશ્ય થઈ ગયું. ધણું કરીને આવા વધારે બનાવ રેતાળ પ્રદેશમાં બન્યા, કારણ કે ત્યાં રેતીને લીધે શહેર જલદીથી દટાઈ ગયાં.

આ બધું આપણને બહુ નવાઈ પમાડે તેવું છે. જ્યાં જ્યાં જુનાં શહેરો હતાં ત્યાં નવાં થયાં અને ખીજ લોકો ત્યાં વસવા લાગ્યા. તેઓ પણ મરણ પામ્યા અને તેમની કશી પણ નિશાની ત્યાં ન રહી. હું આ શહેરો વિષે થોડાંક જ વાક્યોમાં જણાવી દઉં છું; પરંતુ એને ઉત્પત્તિ થવાને અને નાશ પામવાને ફેટલાંય વર્ષો વીતી ગયાં હશે. જો કોઈ માણસ સીત્તેર અથવા પંચોતેર વર્ષનો થયો હોય છે તો આપણે તેને ધરડો થઈ ગયેલો માનીએ છીએ. પરંતુ સીત્તેર અથવા

પંચોતેર એ હજારો વર્ષના શા હિસાબમાં છે? જ્યારે શહેરો ઉત્પન્ન થયાં હશે ત્યાં કેટલાં નાનાં છોકરાં ધરડાં થયાં હશે અને મરણ પામ્યાં હશે. અને અત્યારે બેબીલોન અને નીવીનહ માત્ર નામનાં જ રહ્યાં છે.

બીજું જુનું શહેર સીરીઆમાં ‘ દમાસ્કસ ’ હતું. પરંતુ આ શહેર હજુ નાશ પામ્યું નથી. એ અત્યારે પણ એક મોટું શહેર છે. કેટલાક એમ કહે છે કે ‘ દમાસ્કસ ’ એ અત્યારે આખી દુનિયામાં સૌથી જુનામાં જુનું શહેર છે.

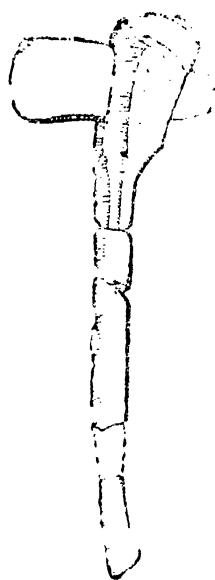
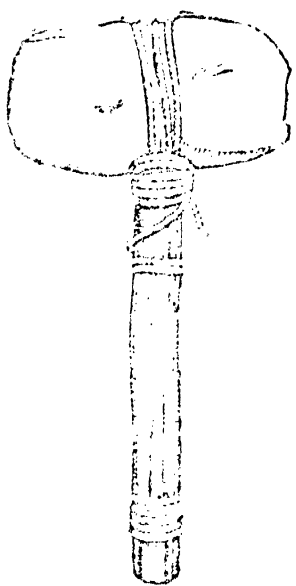
હિન્દુસ્તાનમાં પણ આપણાં મોટાં શહેરો નદીઓના કિનારા ઉપર છે. સૌથી જુનામાંનું એક શહેર ઈન્દ્રપ્રસ્થ હતું કે જે દિલ્હીની નજીક હતું. પણ અત્યારે એ શહેર અસ્તિત્વમાં નથી. કાશી એ ઘણું જુનું શહેર છે, અને કદાચ દુનિયામાંનાં સૌથી જુનાં શહેરોમાંનું એક છે. અલ્લાહાબાદ, કાનપુર, પટણા વગેરે ઘણાં શહેરો પણ નદીઓના કિનારા ઉપર જ છે. પરંતુ આ બધાં ઘણાં જુનાં શહેરો નથી.

આવી જ રીતે ચીનમાં પણ જુના વખતનાં કેટલાંક શહેરો છે.

ઈજ્જત અને ' ક્રીટ. '

પહેલાંનાં આ શહેરો અને ગામડાંઓમાં કેવી જાતના લોકો વસ્યા હશે? આપણને તેમનાં મોટાં મકાનો ઉપરથી તેમજ પથરો ઉપર જે કંઈ તેમણે લખ્યું હતું તે ઉપરથી તેમનો કંઈક ઇતિહાસ માલમ પડે છે. આપણને તે વખતનાં ઢટલાંક પુરાણાં પુસ્તકોમાંથી પણ ઘણી માહિતી મળી આવે છે.

ઈજ્જતમાં અત્યારે પણ પિરામીડ અને મોટાં મંદિરોના ઢટલાક અવશેષો હયાતીમાં છે. જે કે આપણે 'સુએઝ'ની નહેરમાંથી પસાર થયા તોપણ તે જોયા નથી; છતાં તેં એનાં ચિત્રો જોયાં છે. ' ફીન્ક્સ ' (Sphinx) એ એક સિંહ છે કે જેનું માથું સ્ત્રીના જેવું છે. એ બહુજ મોટી વસ્તુ છે. તે શા માટે બનાવવામાં આવ્યો હતો અને તે શું સૂચવે છે તે હજી સુધી પણ કોઈ જાણી શક્યું નથી. આ સ્ત્રીએ ફીક્કું હાસ્ય ધારણ કર્યું છે. આવું હાસ્ય જોઈને લોકો ઘણી જ નવાઈ પામે છે.

पश्चिम युगना भाषुसेनां दक्षिण

પિરામીડ પણ એક મોટી ઈમારત છે. તે ઈજીપ્તના બાદશાહેની કબરો છે. લાંડનના સંગ્રહસ્થાનમાં માણસોના તેમજ પશુઓના શબને તેલ તેમજ ગંધાર્થ ઉઠે નહિ એવી દવાઓ લગાડી રાખી મૂકવામાં આવ્યાં છે, તે તને યાદ છે ? આ મોટી ઈમારતોમાં રાજાઓનાં શબ મૂકવામાં આવ્યાં છે. તેમની આગળ સોના રૂપાનાં ધરૈણાં, ખાવાનું, પુરશી ટેબલ પણ મૂકવામાં આવતાં. કારણ કે તે વખતે એવી માન્યતા હતી કે તેમના મરણ પછી તેમને આ બધી વસ્તુઓની ધણી જ જરૂર પડતી. બે ત્રણ વર્ષ પહેલાં આવું એક શબ શોધી કાઢવામાં આવ્યું હતું અને તેની આગળ પુષ્કળ કિમતી તેમ જ સુંદર વસ્તુઓ મૂકેલી હતી.

ઈજીપ્તમાં તે વખતે લોકોએ ખેતીવાડીને માટે પાણી જોઈએ એટલા માટે નહેરો અને સરોવરો બનાવ્યાં. આ ઉપરથી એમ માલમ પડે છે કે જુના વખતના ઈજીપ્તના લોકો ધણા હોશિયાર હતા. તે વખતે આ લોકો પાસે નહેરો ખોદાવવા તથા પિરામીડો બનાવવા માટે સારા સારા ઈજનેરો હોવા જોઈએ.

ભૂમધ્ય સમુદ્રમાં ' કીટ ' અથવા ' કાન્ડીઆ ' નામનો એક નાનો ટાપુ છે. આ ટાપુ પહેલાં બહુ જ સુધરેલો હતો. ત્યાં એક ધણો મોટો મહેલ છે, અને હજુ પણ તેનાં અવશેષો છે. એ મહેલમાં નહાવાની જુદી ચોરડીઓ તેમ જ પાણીના

નળ હતા, કે જેને લોહા આ જમાનાની જ શોધ માને છે. ત્યાં સારાં ચિત્રો, સારાં વાસણો તેમજ સુંદર કાતરકામ હતું. તે વખતે હાથીદાંતનું કામ પણ થતું હતું. આ ટાપુમાં લોહા ધણી શાંતિથી રહેતા અને તેમણે ધણી સારી પ્રગતિ કરી.

તેં 'મીનોસ' (minos) નામના રાજા વિષે વાંચ્યું હશે. તે જ વસ્તુને અડકતો તે સોનું બની જતું અને આથી તે ધણી મુશ્કેલીમાં આવી પડ્યો હતો ! તે ખાઈ શકતો નહિ, કારણ કે તેનો ખોરાક સોનું બની જતો, અને ખોરાકમાં સોનાની શી જરૂર છે ? તેના લોભને લીધે તેને આ સજા થઈ હતી. અલબત્ત, આ કાદ્દપનિક વાર્તા છે. એ એમ ખતાવે છે કે લોહા સોનાને જટલું સુંદર અને ઉપયોગી માને છે તેટલું એ નથી. 'ક્રીટ'ના બધા રાજાઓ 'મીનોસ' કહેવાતા અને તેમાંના જ એક રાજાની આ વાત હોવી જોઈએ.

આ દેશની બીજી એક વાત પણ તેં સાંભળી હશે. એ એક રાક્ષસ વિષે છે કે જેનું અર્ધું અંગ મનુષ્યનું હતું અને આડીનું અર્ધું બળદનું હતું. એમ કહેવાય છે કે આ રાક્ષસનો ખોરાક જીવાન છોકરીઓ અને છોકરાઓ હતા. મેં તને પહેલેથી જ જણાવી દીધું છે કે અબજો વસ્તુઓના ભયને લીધે લોહાને ધર્મનો વિચાર સૂઝ્યો. કશું પણ સમજ્યા સિવાય લોહા આ ભયને લીધે ધણું જ ખરાબ આચરણ કરવા લાગ્યા. હું ધારું છું કે આવો કોઈ રાક્ષસ હતો જ નહિ.

જીવાન માણસોનો ભોગ નહિ અપાયો હોય. કદાચ કોઈ કલ્પિત રાક્ષસને જ આવા નિર્દોષ માણસોનો ભોગ અપાયો હશે.

જીના વખતમાં દરેક ઠેકાણે કલ્પિત દેવોને માણસોનો તેમ જ સ્ત્રીઓનો ભોગ અપાતો. ધજીપ્તમાં છોકરીઓને નાર્દલ નદીમાં ફેંકી દેવામાં આવતી: કારણ કે તે વખતે એમ મનાતું કે આથી ' પિતૃતુલ્ય નાર્દલ ' નદી આપણા ઉપર રીઝશે !

સદ્ભાગ્યે અત્યારે દુનિયાના કોઈ કોઈ જ દૂરના ભાગ સિવાય આવાં બલિદાનો અપાતાં નથી. પરંતુ અત્યારે પણ કેટલાક લોકો દેવોને ખુશી કરવા પશુઓના ભોગ આપે છે ! એ દેવોને તેમ જ બીજા કોઈને ભજવાનો બહુ જ વિચિત્ર રસ્તો છે !

ચીન અને હિન્દ

સૌથી પહેલાં મેસોપોટમીઆમાં, ઈજિપ્તમાં, અને ક્રીટ નામના ટાપુમાં સુધારા દાખલ થયા. તે જ વખતે ચીનમાં અને હિન્દમાં પણ ઘણા જ સુધારા દાખલ થઈ ગયા હતા.

ચીનમાં પણ લોકો નદીઓની ખીણોમાં જ વસ્યા. આ ‘મેંગોલિઅન’ લોકો હતા. તેઓ તાંબાનાં સુંદર વહાણો બનાવતા અને પાછળથી તેમણે લોઢાનાં પણ વહાણ બનાવ્યાં. આ વખતે નહેરો તથા સુંદર મકાનો પણ બંધાયાં. નવી જાતની લખવાની પદ્ધતિ પણ શરૂ થઈ. આ લખાણ હિન્દીના, ઉર્દૂના અથવા ઈંગ્લીશનાં લખાણ કરતાં જુદી જાતનું હતું. એ લખાણ અક્ષરદ્વારા નહિ પરંતુ ચિત્રોદ્વારા હતું. દરેક શબ્દ અને ઘણી-વાર તો એક વાક્ય પણ એક જ ચિત્રમાં દર્શાવવામાં આવતું.

ઈજીપ્તમાં, ક્રીટમાં અને બેબીલોનમાં પણ આવી જ પદ્ધતિ હતી. અત્યારે એને ‘ગૂઢાક્ષર’ લિપિ કહેવામાં આવે છે. તે આવાં લખાણ કાંઈ સંગ્રહસ્થાનમાં જ્યાં હશે. આ લિપિ લાંબા વખત સુધી ટકી નહિ તોપણ ચીનમાં અત્યારે આવી જ જાતની એક ચિત્રલિપિ છે. આ લિપિમાં હિન્દી અથવા ઈંગ્લીશની પેઠે ડાબીથી જમણી તરફ અથવા ઉર્દુની પેઠે જમણીથી ડાબી તરફ લખવામાં નથી આવતું, પરંતુ ઉભું જ લખવામાં આવે છે.

હિંદુસ્તાનમાં અત્યારે પણ જુનામાં જુના અવશેષો જમીનમાં જ દટાએલા હશે. જ્યાં સુધી આપણામાંના કાંઈ તેને ખોદી કાઢે નહિ ત્યાં સુધી તે આપણાથી છુપા જ રહેવાના છે. આપણે જાણીએ છીએ કે આર્યોની પણ પહેલાં અહીંયાં દ્રાવિડીઅન લોકો હતા. આ પ્રજા બીજા દેશો સાથે વેપાર ચલાવતી. આ પ્રજા તેમનો ધણોખરો માલ ઈજીપ્ત અને મેસોપોટેમીઆમાં મોકલતી. તે લોકો ચોખા તેમજ ઘરે બાંધવાનો ધણોખરો સામાન સમુદ્ર માર્ગે જ મોકલતા. એમ કહેવાય છે કે ‘ઉર’ (Ur) નામના શહેરમાં જ મહેલો બાંધવામાં આવ્યા હતા તેમાં દક્ષિણ આફ્રિકાથી મોકલાએલો સાગનો સામાન વપરાયો હતો. એમ પણ કહેવાય છે કે સોનું, મોતી, હાથીદાંત, મોર અને જુદી જુદી જાતના વાંદરા પણ હિંદમાંથી પશ્ચિમના દેશો તરફ મોકલવામાં આવતા. આપણે આ ઉપરથી કદપી શકીએ કે તે વખતે હિન્દનો બીજા દેશો

સાથે ઘણો વહેપાર ચાલતો હશે, અને જ્યાં લોઠા સુધરેલા હોય ત્યાં જ વહેપાર સારી રીતે ચાલી શકે.

આ વખતે હિન્દમાં અને ચીનમાં નાનાં નાનાં રાજ્યો હતાં. આમાંનો એક પણ દેશ સરકારના તાબામાં ન હતો. દરેક શહેર પોતાની જાતે જ વ્યવસ્થા કરી લેતું; એટલે ઘણાં ખરાં શહેરો પ્રજાસત્તાક હતાં. તે વખતે રાજ્યો ન હતા પણ વ્યવસ્થાને માટે પંચ નીમવામાં આવતું. આમાંનાં કેટલાંક બહુ જ નાનાં રાજ્યો હતાં. કેટલીક વખતે એક મોટું રાજ્ય કેટલાંક નાનાં રાજ્યો ઉપર સત્તા ભોગવતું.

ચીનમાં આ નાનાં રાજ્યોમાંથી એક મોટું સામ્રાજ્ય ઉત્પન્ન થયું. આ સામ્રાજ્યના વખતમાં જ 'ચીનની મોટી દિવાલ' (Great Wall of China) બાંધાઈ હતી. તે આ ઘણી જ મોટી દિવાલ વિષે વાંચ્યું છે. ખીજી મેંગોલીઅન જાતો ચીન ઉપર હુમલો ન કરી શકે એટલા માટે આ દિવાલ ઉત્તરમાં-દરિયાથી માંડીને છેક ઉંચા પર્વતો સુધી-બાંધવામાં આવી હતી. આ દિવાલ ૧,૪૦૦ માઈલ લાંબી છે. ૨૦ થી ૩૦ ફૂટ ઊંચી છે અને ૨૫ ફૂટ પહોળી છે. વચ્ચે વચ્ચે કિલ્લાઓ રાખવામાં આવ્યા છે. જે આવી દિવાલ હિન્દમાં બાંધવામાં આવી હોત તો તેની લંબાઈ ઉત્તરમાં લાહોરથી દક્ષિણમાં મદ્રાસ સુધીની થાત. અત્યારે પણ જે તું ચીનમાં જાય તો આ દિવાલને જોઈ શકે.

દરીઆઈ મુસાફરીઓ અને વ્યાપાર

બીજી જુના વખતની એક ‘ ફેએનીસીઅન ’ (Phoenician) નામે જાત હતી. તેઓ આરબની જાતના જ હતા. તેઓ હાલના તુર્કસ્તાનમાં રહેતા. તેઓ પોતાના વહેપારાર્થે મોટી મુસાફરીઓ માટે પ્રખ્યાત છે. તેઓ આખો ભૂમધ્ય સમુદ્ર ખૂંદી વળ્યા, તેમજ ઈજિપ્ત પછી દરીઆમાર્ગે ગયેલા. તેઓ કદાચ હિન્દમાં પણ આવ્યા હશે.

હવે આપણે મુખ્ય બે વસ્તુઓ જોઈએ છીએ. એક તો દરીઆઈ મુસાફરી અને બીજી વહેપાર. અત્યારના જવાં મોટાં દરીઆઈ વહાણો તે વખતે ન હતાં. ઝાડનાં થડ કાતરીને જ વહાણો બનાવવામાં આવતાં. એ દિવસોમાં આવી મુસાફરીઓ

ઉત્સાહથી ભરપુર અને આનંદદાયક હોવી જોઈએ. એક બહુજ નાના શઢવાળા વહાણને અરબી સમુદ્રમાંથી પસાર થતું ધાર ! એમાં ફરવા હરવાની બહુ જ ઓછી જગ્યા હશે; સહેજ પણ પવન તેને હલાવી નાખતો હશે અને ઘણી વખત તો આવી નાની હોડીઓ ડૂબી પણ જતી હશે. ફક્ત બહાદુર માણસો જ આવી હોડીઓ દરીઆમાં ફેરવવાની હિંમત કરતા. આ કામ બહુ જ જોખમભરેલું હતું, અને કેટલી વખત તો મહિનાઓના મહિનાઓ સુધી આ લોકો જમીન દેખી પણ શકતા નહિ. આવા વિચિત્ર ખલાસીઓની કેટલીય વાતો આપણા વાંચવામાં આવે છે.

ભય જાણ્યા છતાં પણ આ લોકો દરીઆઈ મુસાફરીએ જતા. કેટલાકને તેમાં શોખ પડતો એટલે જતા. પરંતુ તેમાંના ઘણાખરા તો પૈસાના અને સોનાના મોહને માટે જ જતા.

વહેપાર શું છે અને તે કેવી રીતે શરૂ થયો ? અત્યારે મોટી દુકાનોમાં જઈ ગમે તે ચીજ ખરીદવી એ ઘણું સહેલું છે. પરંતુ આ બધી વસ્તુઓ ક્યાંથી આવે છે તેનો તેં કોઈ દિવસ વિચાર કર્યો છે ? તું અલ્લાહાબાદની કોઈ એક દુકાનમાંથી ગરમ શાલ ખરીદે. એ કાશ્મીરમાંથી આવી હશે અને ઊન ઘેટાં ઉપરથી લઈ લેવામાં આવ્યું હશે. દંતમંજન વહાણો મારફતે તથા રેલ્વે મારફતે અમેરિકામાંથી આવતું હશે. તેવીજ રીતે તું ચીનમાં, જપાનમાં, પેરીસમાં અથવા લંડનમાં બનાવેલી ચીજો

ખરીદી શકે. પરદેશમાં બનેલો કોઈ કાપડનો ટુકડો અહીંના બજારમાં વેચાય તે વિષે તું વિચાર કર. હિન્દમાં તૈયાર થએલું ૩ ઈંગ્લેન્ડ મોકલવામાં આવ્યું. ઠાઠ મોટી મીલે તેને ખરીદ્યું અને તેમાંથી કાપડ બનાવ્યું. આ કપડું પાછું હિન્દમાં આવ્યું. આ ઉપરથી એમ જણાય છે કે આમાં પૈસાનો, વખતનો તેમજ શક્તિનો ખોટો વ્યય થાય છે. હિન્દમાં જ જે એ રૂનું કાપડ બનાવવામાં આવે તો તે વધારે સસ્તું અને સાફ થાય. તું જાણે છે કે આપણે પરદેશી કાપડ પહેરતાં નથી. આપણે ખાદી જ પહેરીએ છીએ, કારણ કે આપણા દેશમાં જ બનાવેલું કાપડ ખરીદવું એ વધારે સાફ છે. જે ગરીબો સુતર કાંતે છે તથા વણે છે તેમને આપણે ખાદી પહેરીને મદદ કરીએ છીએ.

આ રીતે અત્યારે વહેપાર બહુ જ ગૂંચવણ બરેલો થઈ પડ્યો છે. મોટાં વહાણો હંમેશાં એક દેશનો માલ બીજા દેશ લઈ જાય છે. પરંતુ પહેલાંના વખતમાં આવું ન હતું.

સૌથી જુના વખતમાં બહુ જ થોડો વહેપાર ચાલતો. માણસ જે કોઈ વસ્તુ ઇચ્છતો તે તેને પોતાની જાતે જ બનાવી લેવી પડતી, અથવા કંઈકથી મહા મહેનતે મેળવવી પડતી. તે વખતે માણસને ઘણી વસ્તુઓની જરૂર નહતી. પછીથી મેં કહ્યું છે તે પ્રમાણે કામની વહેંચણી થઈ. આથી માણસો જુદી જુદી જાતનું કામ કરવા લાગ્યા, અને જુદી જુદી જાતની વસ્તુઓ બનાવવા લાગ્યા. કટલીક વખત એમ બન્યું હશે કે એક ટોળી

પાસે અમુક જાતની પુષ્કળ વસ્તુઓ હશે, જ્યારે ખીજ પાસે ખીજ જાતની ઘણી વસ્તુઓ હશે. તેથી તેમને સાટાં કરવાં જરૂરનાં થઈ પડ્યાં. દાખલા તરીકે—એક ટોળી ખીજને ગાય આપે અને બદલામાં અનાજ લે. તે વખતે પૈસા ન હતા. વસ્તુઓનાં સાટાં જ થઈ શકતાં. થોડું અનાજ મેળવવાને માટે ગાય અથવા ઘેટાં આપવાં પડતાં ! આવી સ્થિતિ હતી તો- પણ વહેપાર વધતો જ આદ્યો.

જ્યારે સોનું રૂપું શોધાયું ત્યારે લોકો તેનો વહેપાર કરવા લાગ્યા. આથી વહેપારનું કામ સરળ બન્યું, અને સોના રૂપાના બદલામાં વસ્તુઓ લેવાનો રિવાજ થઈ ગયો. જ પહેલા માણસે આ બાબત વિષે વિચારી હશે તે ઘણો ડાહ્યો હોવો જોઈએ. તે વખતે અત્યારના જેવા સિક્કાઓ ન હતા. સોનું જોખાતું અને ખીજને અપાતું. ત્યાર પછી કેટલાય વખતે સિક્કાઓ પાડવામાં આવ્યા. આથી વહેપાર સૌથી સરળ બની ગયો. લોકો સિક્કાની કિંમત જાણતા એટલે સોનાને જોખવાની જરૂર પડતી નહિ. અત્યારે દરેક સ્થળે આવા સિક્કા જ વપરાય છે. પરંતુ આપણે યાદ રાખવું જોઈએ કે પૈસો પોતે સારી ચીજ નથી. એ આપણને માલની ફેરબદલી કરવામાં મદદ કરે છે. તને ‘ મીનોસ ’ રાજની વાત યાદ હશે કે જેની પાસે પુષ્કળ સોનું હતું પણ ખાવાનું કંઈ નહતું ! આથી જ પૈસા સાટાં કરવામાં જ વપરાય તો કિંમત વિનાના.

અત્યારે પણ ઢટલાંક ગામડાંઓમાં પૈસાને સાટે ધણી લેવડદેવડ ચાલતી નથી. બીજો બીજો સામાન આપી લોકો સાટાં કરે છે. તોપણ પૈસો વધારે અનુકૂળ હોવાથી વધારે વપરાય છે. ઢટલાક મૂર્ખા માણસો પૈસાને ધણા જ સારા માની સંઘરી રાખે છે, અને બીલકુલ તેને વાપરતા નથી. આ એમ ખતાવે છે કે આવા લોકો પૈસા શું છે અને કેવી રીતે વપરાશમાં આવ્યા તે જાણતા નથી.

ભાષા, લેખન અને આંકડા

આપણે જુદી જુદી ભાષાઓનો એક બીજ સાથે કેવો સંબંધ છે તે જોયો છે. કેવી રીતે ભાષાની શરૂઆત થઈ તે વિષે હવે આપણે વિચાર કરીએ.

કેટલાંક પશુઓ પણ અમુક જાતના શબ્દ વાપરે છે. એમ કહેવાય છે કે વાંદરા કેટલીક સામાન્ય વસ્તુઓને માટે અમુક જાતનો અવાજ કરે છે. જ્યારે કેટલાંક પશુઓ ભયમાં હોય છે અને પોતાની જાતનાં બીજાંને તે માટે ચેતાવવા ઇચ્છે છે ત્યારે તેઓને અમુક જાતનો અવાજ કરતાં અથવા ખૂંમો પાડતાં તું જુએ છે.

કદાચ આવી જ રીતે માણસોમાં ભાષાની શરૂઆત થઈ હશે. પહેલાં બીકની અને ચેતવણીની સાદી ખૂંમો હશે. વળી

વધારે કેટલાંક માણસો ભેગાં કામ કરે છે ત્યારે અમુક જાતનો જ અવાજ ઉત્પન્ન થાય છે. તેં માણસોને મોઢું વજન ઉચકતા બોલ્યા છે? આપણને એ બેતાં માલમ પડે છે કે બધાની એક જ વખતે પાડેલી ખૂમ તેમને કામ કરવામાં કંઈક મદદ કરે છે. આવી ખૂમો કદાચ માણસોના પહેલા જ વપરાયેલા શબ્દો હશે.

પછી ધીમે ધીમે પાણી, અગ્નિ, ઘોડો અને એવા જ બીજા કેટલાક સાદા શબ્દો હયાતીમાં આવ્યા. ધણું કરીને નામ જ હયાતીમાં આવ્યાં, ક્રિયાપદો નહિ. જે કોઈ માણસ તેણે રીંછ બોલું હતું એમ કહેવા ઈચ્છે તો તે ‘રીંછ’ એમ એક જ શબ્દ બોલશે અને નાના બાળકની માફક તેની તરફ આંગળી કરશે. આ વખતે ભાગ્યે જ ધણી વાતચીત થતી હશે!

પછી નાનાં તેમ જ મોટાં વાક્યો બોલાવા લાગ્યાં. જુદી જુદી જાતના લોકો માટે એક જ ભાષા ન હતી. પરંતુ એ જ વખતે ધણી ભાષાઓ પણ હોઈ શકે નહિ. મ તને કહું છે તે પ્રમાણે તે વખતે બહુ જ થોડી ભાષાઓ હતી, અને જમાંની દરેક પછી આગળ વધતી જ ચાલી.

સુધારાઓ દાખલ થયા તે વખતે ભાષાઓ ધણી જ આગળ વધી ગઈ હતી. પુષ્કળ ગાયનો હતાં, કવિઓ હતા અને ગવૈયાઓ એ ગાયનો ગાતા. તે વખતે બહુ લખવાનું ન હતું તેમ જ પુસ્તકો પણ ન હતાં. આથી લોકોને યાદ બહુ રાખવું

પડતું. કાવ્યો યાદ રાખવાં સહેલાં છે. આથી એ વખતે સુધરેલા દેશોમાં ગાયનો તેમ જ કાવ્યો ધણું જ પ્રચલિત થઈ ગયાં હતાં.

મરણ પામેલા બહાદુરોની કીર્તિ ગાવામાં ગવૈયાઓને ઘણો રસ પડતો. તે વખતના લોકોને પણ લઢવામાં ઘણી મજા પડતી. આથી બહાદુરીનાં ગાયનો ધણું બનવા લાગ્યાં. આવાં ગાયનો આપણને હિન્દમાં તેમ જ બીજા દેશોમાં પણ અત્યારે માલમ પડે છે.

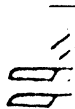
લખવાની પદ્ધતિ પણ શરૂ થઈ ગઈ હતી. મેં તને ચીનના લખાણ વિષે કહ્યું છે. આવાં લખાણ ચિત્રોથી જ શરૂ થએલાં હશે. જે કોઈ માણસ મોર વિષે કંઈ કહેવા માગતો તો તે મોરનું ચિત્ર દેરતો. અલખત, આ રીતે કોઈ ઘણો વખત લખી શકે નહિ. ધીમે ધીમે આ ચિત્રો સાદાં ને સાદાં થયાં હશે. ઘણા વખત પછી મૂળાક્ષરો શોધવામાં આવ્યા અને તેની શરૂઆત થઈ. આ રીતે લખવાનું કામ એકદમ વધારે સહેલું થઈ ગયું અને પ્રગતિ પણ જલદી થવા માંડી.

આંકડાઓ અને ગણવાનું એ એક મોટી શોધ હોવી જોઈએ. આંકડા સિવાય કોઈ પણ બતનો ધધો ઢવી રીતે થઈ શકે એ બાબત અધરૂં છે. જે માણસોએ આ આંકડાઓ શોધી કાઢ્યા હશે તે બહુ જ વિદ્વાન અને ચાલાક હોવો જોઈએ. પહેલાં યુરોપના આંકડા વિચિત્ર જરા હતા. તું 'રામન' આંકડા

જાણતી હશે—(I, II, III, IV) આ જરા વિચિત્ર છે, અને ગોઠવવા અઘરા છે. જ આંકડાનો અત્યારે આપણે ઉપયોગ કરીએ છીએ તે વધારે સહેલા છે તે (1, 2, 3, 4) વગેરે છે. આ અરબી આંકડા કહેવાય છે; કારણ કે યુરોપના લોકોએ અરબો પાસેથી જ આ આંકડા જાણી લીધા હતા. પરંતુ અરબો હિંદીઓ પાસેથી શીખ્યા હતા તેથી તેમને ‘હિંદી આંકડાઓ’ કહેવા એ વધારે સાચું થઈ પડશે.

લોકોની જુદી જુદી જાતો

છોકરાઓને, છોકરીઓને તથા કેટલાક પુખ્ત ઉંમરના માણસોને ઇતિહાસ અમુક જ રીતે શીખવાડવામાં આવે છે. તેઓ રાજાઓનાં તથા બીજા લોકોનાં નામ, અને લડાઈઓની તારીખ શીખે છે; પરંતુ ઇતિહાસ રાજાઓ અને લડાઈઓનો બનેલો નથી. ઇતિહાસમાંથી આપણને દેશના લોકો વિષે, તેઓ કેવી રીતે રહેતા, તેઓ શું કરતા, વગેરે જાણવાનું મળતું જોઈએ, અને જો આપણે આવી જ રીતે ઇતિહાસ શીખીએ તો તેમાંથી આપણે ઘણું શીખીએ. પહેલાંના ઇતિહાસનો અભ્યાસ આપણને પહેલાંના લોકો સારા થતા જતા હતા કે નહિ અને તેઓ સુધરેલા હતા કે નહિ તે જાણવામાં ઘણી મદદ કરે છે.

અમંત્રના જમાનાનાં શબ્દ ચિત્રા

અલખત, દરેક માણસે મોટા માણસોના જીવનમાંથી કંઈક ને કંઈક તો શીખી લેવું જોઈએ. પરંતુ આપણે પહેલાંના જુદી જુદી જાતના લોકોની સ્થિતિ વિષે પણ શીખવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

મેં તને ઘણા પત્રો લખ્યા છે. આ મારો ચોવીસમો પત્ર છે. અત્યાર સુધી આપણે ઘણી જ પહેલાંની બાબતો વિષે ચર્ચા કરી છે. એ વખત વિષે આપણે ઘણું જ થોડું જાણીએ છીએ. આપણે એને ઇતિહાસ કહી શકીએ નહિ; પરંતુ તેને ઇતિહાસનું પ્રથમ પગથીઈ કહી શકીએ. આપણે પહેલાંના સુધારાની વાત છોડી દઈએ તે પહેલાં એ વખતમાં સહેજ ડોઝીઈ કરીએ અને જોઈએ કે તેમાં જુદી જુદી જાતના કેવા લોકો રહેતા હતા.

પહેલાંના લોકોએ જુદી જુદી જાતનું કામ કરવાનું કેવી રીતે શરૂ કર્યું, તે આપણે જોઈએ. તે વખતે કામની વહેંચણી થઈ હતી. આપણે જોઈએ છે કે કેવી રીતે કુલપતિ બીજા લોકોથી જુદો પડ્યો અને ફક્ત કામની વ્યવસ્થા કરવા લાગ્યો. પછીથી તે બહુ જ ઉચ્ચ કોટિનો માણસ કહેવાવા લાગ્યો. આવી રીતે આપણને લોકોના બે વર્ગ માલમ પડે છે:—એક વર્ગ વ્યવસ્થા કરતો અને હુકમ આપતો, બીજા બીજો વર્ગ કામ કરતો. વ્યવસ્થા કરનાર વર્ગ પાસે વધારે સત્તા હતી. જ લોકો કામ કરતા તેમની પાસેથી આ વર્ગ વધારે ને વધારે પૈસા લેવા લાગ્યો અને વધારે પૈસાદાર બન્યો.

જ્યારે કામની વહેંચણી થઈ ત્યારે જુદા જુદા લોકો ઉત્પન્ન થયા. રાજા, તેનું કુટુંબ અને તેના ડેટલાક અધિકારીઓ ન્યવસ્થા કરવાનું કામ કરતા અને દેશને માટે લડતા. તેઓ બીજું કંઈ પણ કરતા નહિ.

ત્યાં મંદિરોમાં પૂજારીઓ હતા. તેઓ તે દિવસોમાં બહુ જ અગત્યના હતા, અને તેમનું કામ આપણે પછીથી જોઈશું.

ત્રીજા વેપારીઓ હતા. આ લોકો એક દેશથી બીજા દેશ માલ લઈ જતા અને દુકાનો ખોલતા.

ચોથા કારીગરો હતા. આ લોકો કાંતતા તેમ જ લુગડાં બણતા, વાસણો બનાવતા, તાંબાનો સામાન બનાવતા, સોના અને હાથીદાંત ઉપર કામ કરતા અને બીજી પણ ડેટલીક વસ્તુઓ બનાવતા. શહેરોમાં તેમ જ ગામડાંમાં આ લોકો વસવાટ કરતા.

છેવટનો વર્ગ ખેડૂતોનો અને મજૂરોનો આવે છે. આ લોકો ખેતરોમાં તેમ જ શહેરોમાં કામ કરતા. આ વર્ગની સંખ્યા સૌથી મોટી હતી. ખાકીના બધા વર્ગ આ લોકો પાસેથી કંઈક ને કંઈક પડાવવા મળતા.

રાજાઓ, મંદિરો અને પૂજારીઓ

આ પાણે છેલ્લા પત્રમાં લોકોના જુદી જુદી જાતના પાંચ વર્ગ જોયા. ખેડુતોનો અને મજૂરોનો સૌથી મોટો વર્ગ હતો. ખેડુતો જમીન ખેડતા અને પાક પકવતા. જે આ લોકો જમીન ઉપર બીજકુલ ખેતી કરતા ન હોત તો અનાજ પાકત નહિ. આથી ખેડુત લોકો એ વખતે અગત્યનો ભાગ ભજવતા. એમના વિના બીજ લોકો ભૂખે મર્યા હોત. મજૂરો પણ જમીન ઉપર તેમજ શહેરોમાં કામ કરતા. જે કે આ લોકો પુષ્કળ કામ કરતા અને દરેકને જરૂરના હતા તોપણ તેઓ ધણું જ ઓછું મહેનતાણું મેળવતા. તે લોકો જ કાંઈ પેદા કરતા તેમાંથી ધણું-ખૂં રાજ અને તેનાજ વર્ગના બીજ લોકો લઈ લેતા.

રાજા અને તેના વર્ગના માણસો પાસે ઘણી સત્તા હતી. પહેલાંના વખતમાં જમીન આખી ટોળીનીજ માલિકીની હતી. પરંતુ જેમ રાજા અને તેના વર્ગના માણસોની સત્તા વધી તેમ તેમણે કહ્યું કે જમીન તેમની માલિકીની છે. આ રીતે તેઓ જમીનના માલિક બન્યા અને ખેડુતો કે જે આખો દિવસ સખત કામ કરતા તેઓ તેમના ગુલામ બન્યા. ખેડુત લોકો જે કાંઈ પકવતા તેમાંથી મોટો ભાગ રાજાના માણસો લઈ લેતા.

આ વખતે કટલાંક મંદિરોને પણ એમની માલિકીની સત્તા હતી.

હવે આપણે જોઈએ કે આ મંદિરો અને તેમના પૂજારીઓ કાણ હતા. મેં તને મારા એક પત્રમાં કહ્યું છે કે કટલીક વસ્તુઓ સમજ્યા વિના આ લોકો તેનાથી ખીતા અને તેથી તે લોકોએ દેવોને તેમજ ધર્મને માનવાનું શરૂ કર્યું. તે લોકો નદીને, પર્વતોને તેમજ ઘણી વસ્તુઓને દેવો તરીકેજ પૂજતા અને તેમનાથી ખીતા. આથી તેઓ એમ ધારતા કે આ દેવો તેમને શિક્ષા કરવા માગે છે. તેમના દેવો તેમની માફકજ ફર હતા અને આ લોકો તેમને બલિદાન આપીને ખૂશ કરવા પ્રયત્ન કરતા.

આ દેવો માટે મંદિરો બનાવવામાં આવ્યાં. મંદિરમાં અમુક પવિત્ર સ્થળ રાખવામાં આવતું જ્યાં દેવોની આકૃતિ બંધી કરવામાં આવતી અને લોકો તેને પૂજતા. તેઓ આવી આકૃતિઓ વિના ભક્તિ કરી શકતા નહિ તેથી તેમણે આવી

આકૃતિઓ બનાવી અને તેમને મંદિરોમાં મૂકી. આ આકૃતિઓ ફેટલીક વાર ઘણીજ ખરાબ લાગતી. ફેટલીક આકૃતિઓ વિકરાળ પશુઓની અથવા તો અર્ધી પશુની અને અર્ધી મનુષ્યની હતી. ઇજીપ્તમાં એક વખત એવો હતો કે જ્યારે ત્યાંના લોકો ખિલાડીને પૂજતા. ખીજે વખત એવો હતો કે જ્યારે તેઓ વાંદરાને પૂજતા. આ લોકો શાથી આવી આકૃતિઓને પૂજતા તે સમજવું બહુ અઘરું છે. જો કોઈ આકૃતિને પૂજવી હોય તો શા માટે તેને સુંદર ના બનાવવી ? પણ કદાચ આ લોકો દેવોને બહુજ ભયંકર માનતા હશે એટલે તેમણે આવી ભયંકર આકૃતિઓ બનાવી હશે.

અત્યારે જમ લોકો ધારે છે કે પ્રભુ એક અગાધ શક્તિ છે તેમ પહેલાંના લોકો જાણતા નહિ. તે એમ ધારતા કે પુષ્કળ દેવદેવીઓ છે અને કદાચ તેઓ એક ખીજ સાથે લડી મરે છે. જુદાં જુદાં શહેરોમાં અને જુદા જુદા દેશોમાં જુદી જુદી જાતના દેવો પૂજતા.

આ વખતે મંદિરો પૂજરીઓથી ભરેલાં હતાં. ઘણું કરીને આ પૂજરીઓ લખતા વાંચતા જાણતા અને ખીજઓ કરતાં વધારે ભણેલા હતા. આથી તેઓ રાજઓને શિખામણ આપનારાઓ બન્યા. તે વખતે આ પૂજરીઓ પુસ્તકોની નકલો કરતા. તેઓ ડાહ્યા ગણાતા. તેઓ વૈદ્ય પણ કરી જાણતા. વારંવાર લોકોની આગળ પોતાનું ડહાપણ બતાવવા તેઓ તેમને જુદી

જીદી જાતની યુક્તિઓ ખતાવતા. લોકો સાદા અને અમાણ હોવાથી પૂજારીઓને જાદુગર જાણીને તેમનાથી ખીતા.

આ લોકો સમજી હોવાથી દરેક માણસ જ્યારે મુશ્કેલીમાં આવતો અથવા માંદો પડતો ત્યારે તેમને ઘેર જતા. તે વખતે પંચાંગ પણ નહતાં. આથી પણ લોકોને આ પૂજારીઓની જરૂર પડતી. આ પૂજારીઓ તેમને ઘણી બાબતમાં મદદ કરતા અને તેમણે આ લોકોને ઘણા આગળ ધપાવ્યા.

એ શક્ય છે કે જ્યારે લોકોએ વસવાટ શરૂ કર્યો ત્યારે તેમને દારનાર, રાજ નહિ પરંતુ પૂજારીઓ હતા. પછીથી રાજાઓ હયાતીમાં આવ્યા અને તેઓ સાફ લડી શકતા હોવાથી આ લોકોને દૂર કરવામાં ફત્તેહમંદ થયા. કેટલીક જગ્યાએ તો એકજ માણસ રાજા હતો તેમજ પૂજારી હતો. આ લોકો દેવોના અંશ રૂપ ગણાતા અને જ્યારે તેઓ મરણ પામતા ત્યારે તેમને દેવો જન્મ ગણી લોકો તેમની પૂજા કરતા.

પાછળ ડોકીઉં

તું મારા પત્રોથી કંટાળી ગઈ હશે એટલે હમણાં હું તને કંઈ નવું નહિ લખું. હું તને આ બધા ઉપર વિચાર કરી જવા કહું છું. પૃથ્વી એ સૂર્યનો એક ભાગ હતો અને આપણે જોયું કે તે કેવી રીતે છુટો પડી ઠંડો પડી ગયો. ઠંડલાંય વર્ષો સુધી જીવનની શરૂઆત થઈ ન હતી. લાખો વર્ષો સુધી જીવન ધીમે ધીમે શરૂ થયું. લાખો વર્ષો વિષે વિચાર કરવો એ ઘણી અઘરી બાબત છે. તું હજી દસ વર્ષની છે તોપણ કેવી મોટી લાગે છે ! તારે માટે સો વર્ષ પણ ઘણાં વધારે છે. તો પછી હજાર (!) અને દસ લાખ કે જે હજાર કરતાં હજાર ગણું છે (!) તેનું શું ? આપણે ધારીએ છીએ કે આપણે બહુ જરૂરના છીએ અને નાની નાની ચીજો આપણને

દુઃખ દે છે. પરંતુ આવા નાના બનાવો એ આવડા મોટા ઇતિહાસમાં શા હિસાબના છે ?

કટલાય વખત સુધી જીવનની શરૂઆત થઈ ન હતી, અને લાંબા વખત પછી દરિયાઈ પ્રાણીઓ હયાતીમાં આવ્યાં. પછી પશુઓ હયાતીમાં આવ્યાં અને લાંબો વર્ષો સુધી તેમનો શિકાર કરનાર કોઈ માણસ ન હતો. જ્યારે માણસ પહેલવહેલો આવ્યો ત્યારે તે પોતામાં પોતું પશુ હતું. તે ઘણો જ નાનો હતો. ધીમે ધીમે હજારો વર્ષો પછી તે બળવાન ને હોશિયાર બન્યો. પછી તે બધાં પશુઓનો ઉપરી બન્યો અને બીજાં બધાં પશુઓ તેનાં ગુલામ બની ગયાં.

પહેલાંના વખતના સુધારા આપણે જોયા છે. હવે આપણે લાંબો વર્ષો પહેલાંની વાત જોવાની નથી. આપણે ચારસો પાંચસો વર્ષ પહેલાંની જ વાત કરીએ છીએ. પરંતુ આપણે લાંબો વર્ષો પહેલાંની વાત કરતાં આ ચારસો પાંચસો વર્ષના ગાળાની વાત વધારે સારી રીતે જાણીએ છીએ. આજ અરસામાં મનુષ્યોની ચઢતી થઈ છે. જ્યારે તું મોટી થઈશ ત્યારે આ વિષે તું ઘણું વાંચીશ. હું તો તેનો કંઈક ખ્યાલ આપવા થોડું જ લખીશ.

માછલીઓના અવશેષોનાં ચિત્રો.

તને થોડાંક ચિત્રો મોકલું છું. હું ધારું છું કે મારા લાંબા અને અપ્રિય કાગળો કરતાં તને તે વધારે ગમશે ! એ ચિત્રો લાંડનના સંગ્રહસ્થાનની માછલીઓના અવશેષોનાં (Fossils) છે. તેં આ અવશેષો ત્યાં જોયા હશે. ગમે તેમ પણ આ ચિત્રો તને જુની માછલીઓનાં અવશેષો કેવા હોય છે તેનો કંઈક ખ્યાલ આપશે.

આ અવશેષો મેં તને કહ્યું છે તે પ્રમાણે જુના પશુઓની ખાટી રહેલી વસ્તુઓ અને પર્વતોમાંથી મળેલી બીજી વધેલી વસ્તુઓ છે. પશુઓના પોચા અવયવો લાંબો વખત ટકી રહ્યા નહિ, પરંતુ કઠણ અવયવો ઘણા વખત સુધી એની એજ સ્થિતિમાં રહ્યા. તેમાંના ઘણાખરા કાદવથી દરિયાની તળીએ

ઢંકાઈ રહ્યા. આ કાદવ ધીમે ધીમે કઠણ બન્યો અને દરિયાનું તળ ઉપર આવી સુકી જમીન જેવું થઈ ગયું. આથી આ અવશેષો અત્યારે આપણને સુકી જમીન ઉપર માલમ પડે છે.

આમાંના કેટલાક અવશેષો ચિત્રોમાં બતાવેલા છે. તે બહુ ચોક્ખા નથી. આમાંના બે સાચા અવશેષો નથી પરંતુ તેના નમુના છે.

એક અવશેષમાં ફક્ત માછલીના દાંત જ બતાવવામાં આવ્યા છે.

આમાંના બે બહુ જ ચોક્ખા છે. આમાં કેવી રીતે માછલીઓએ પર્વતો ઉપર પોતાની નિશાની મૂકેલી છે તે ચોક્ખું બતાવવામાં આવ્યું છે. લાખો વર્ષો પછી પણ આપણે કહી શકીએ છીએ કે આવી માછલીઓ તે વખતે હયાતીમાં હશે !

આ ચિત્રો આ પત્ર સાથે રાખી મૂકજે જોયી કરીને બીજાં ચિત્રો આની સાથે લેગાં થઈ જાય.

અવશેષો.

મેં તને ઘણા વખત સુધી પત્ર લખ્યો નથી. મારા છેલ્લા બે પત્રોમાં મેં તને પહેલાંના વખત વિષે થોડું ઘણું જણાવ્યું હતું. તને આ અવશેષોનો ખ્યાલ આપવા મેં થોડાંક ચિત્રો મોકલ્યાં છે. મસુરીમાં જ્યારે આપણે મળ્યાં હતાં ત્યારે મેં તને બીજા ફેટલાક અવશેષોનાં ચિત્રો બતાવ્યાં હતાં.

તું પેટે ચાલનાર પ્રાણીઓના અવશેષો ઉપર વધારે ધ્યાન આપશે. આ પ્રાણીઓ પેટે ચાલે છે. દાખલા તરીકે સાપ, ગરૌળી, મગર વગેરે જુના વખતનાં પ્રાણીઓ આજના જેવાં જ હતાં; પરંતુ તે બહુ મોટાં અને વિકાસ હતાં. સંગ્રહસ્થાનમાં જોએલાં આવાં મોટાં પ્રાણીઓ તને યાદ હશે. તેમાંનું એક ત્રીસથી ચાળીસ ફૂટ ઉંચું હતું. ત્યાં એક જાતનો એવો દેડકો

હતો કે જ માણસથી પણ મોટો હતો. એ કાચબો પણ એટલો જ મોટો હતો. તેમાં મોટાં ચામાચીડીઆં ચામથી તેમ ઉડતાં હતાં અને બીજાં એક એવું પ્રાણી હતું કે જ ન્યારે ઉછું થતું ત્યારે નાના વૃક્ષ જેવું દેખાતું.

તેં સુંદર સુંદર છોડવાઓના પણ આવા અવશેષો જોયા હતા.

આ પ્રાણીઓના પછી ધવરાવનારાં પ્રાણીઓ આવ્યાં. આપણે તેમ જ આપણી આજીવનનાં કેટલાંક પ્રાણીઓ આજ જાતનાં છે. એ પ્રાણીઓ અત્યારના કરતાં બહુ જુદી જાતનાં ન હતાં. તેઓ વધારે મોટાં હતાં છતાં પેટે ચાલનારાં પ્રાણીઓ કરતાં વધારે મોટાં ન હતાં. તે વખતે મોટા મોટા હાથીદાંત-વાળા હાથીઓ હતા. મોટાં મોટાં રીંછ પણ તે વખતે હયાતીમાં હતાં.

તેં માણસોના પણ કેટલાક અવશેષો જોયા છે. આ બહુ જ મજાના નહતા, કારણ કે તેમાં કેટલાંક હાડકાં અથવા તો ખોપરી જ હતી.

મેં તને ઈજીપ્તની કબરોનાં કેટલાંક સુંદર ચિત્રો દેખાડ્યાં છે. આમાંનાં કેટલાક બહુ જ સુંદર હતાં. લાકડાના કફન ઉપર મરણ પામેલા લોકોનો ઇતિહાસ આલેખવામાં આવતો. આવી કબરોની દિવાલો ઉપર પણ બહુ જ સુંદર ચિત્રો હતાં.

તેં ઈજીપ્તમાં મહેલોનાં અને મંદિરોનાં ખંડિયેરો જોયાં છે. તે મોટા મોટા થાંભલાવાળા મકાનો હતાં. ત્યાં આગળ ‘કોલોસસ’ (Colossus) નું એક મોટું પુતળું છે.

નાશ પામેલા મંદિરોનાં પણ ચિત્રો ત્યાં હતાં. આપણે આના ઉપરથી સહેજ વિચાર કરી શકીએ કે જુના વખતના ઈજીપ્તના બાંધકામ કરનારા કેવા હશે. જે તેઓને ઇજનેર ખાતાનું બરાબર જ્ઞાન ન હોય તો આવાં મકાન તેઓ બાંધી જ ના શકે.

આપણે આ નાનો પત્ર પુરો કર્યો છે. હવેના પત્રમાં આપણે આગળ જઈશું.

આર્યોનું હિંદમાં આવવું.

અત્યાર સુધી આપણે બહુ જુના વખતની વાતો કરી છે. આપણે હવે માણસે શું શું કર્યું તે જોઈશું. આ જુના વખતનો ઇતિહાસ પહેલાંનો કાળ કહેવાય છે; એટલે કે એ વખતનો ચોક્કસ ઇતિહાસ મળવો મુશ્કેલ છે. આમાં આપણે ઘણું ખૂંધારી લેવાનું છે, અને હવેથી આપણે સાચો ઇતિહાસ લઈશું.

આપણે જોઈએ કે હિન્દમાં પહેલું શું બન્યું. આપણે જોઈએ કે બહુજ જુના વખતમાં હિન્દ ઈજીપ્તના જવોજ સુધરેલો દેશ હતો. ત્યાં વહેપાર ચાલતો અને વહાણો મારફતે હિન્દનો સામાન ઈજીપ્ત, મેસોપોટેમીઆ અને બીજા દેશોમાં જતો. તે દિવસોમાં હિન્દમાં રહેતા લોકો ‘દ્રાવિડીઅન’ કહેવાતા. અત્યારે પણ દક્ષિણ હિન્દમાં એમના વંશજો માલમ પડે છે.

ઉત્તરમાંથી આર્યોએ આ લોકો ઉપર હુમલો કર્યો. આ આર્યો મધ્ય એશિયામાં પુષ્કળ હોવા બેઈ એ અને ત્યાં બધાને પુરતો ખોરાક નહિ મળવાથી તેઓ બીજા દેશો તરફ નીકળી પડ્યા હશે. તેઓ મોટી સંખ્યામાં ધરાન, ગ્રીસ અને પાશ્વિમ તરફ જવા લાગ્યા. હિંદમાં કાશ્મીરના પહાડો નજીક પણ તેઓ ટોળાબંધ આવ્યા.

આ આર્ય લોકો ઘણા બળવાન હતા તેથી તેમણે દ્રાવિડીઓને હાંકી કાઢ્યા. આ રીતે આર્યોનાં પુષ્કળ ટોળાં ઉતરી આવ્યાં હશે. કદાચ પહેલા દ્રાવિડીઓએ તેમને અટકાવ્યા હશે; પરંતુ જ્યારે આર્યોનાં પુષ્કળ ટોળાં આવવા લાગ્યાં ત્યારે તેમનું કાંઈ ચાલ્યું નહિ. ઘણો વખત આર્યો ઉત્તરમાં પંબખ અને અફઘાનિસ્તાનમાં રહ્યા. પછી તેઓ સંયુક્ત પ્રાંતો તરફ આવ્યા. પછીથી તેઓ વિન્ધ્યાચળમાં અને મધ્ય હિંદમાં આવ્યા. આ પછીની સરહદ ઓળંગવી કઠિન હતી; કારણ કે ત્યાં પુષ્કળ ગીચ જંગલો આવતાં હતાં. આથી આર્ય લોકો ઘણો વખત વિન્ધ્યાચળની ઉત્તરમાં જ રહ્યા. એમાંના ઘણા પુષ્કળ મુશ્કેલીઓ વટાવી દક્ષિણ તરફ ગયા તોપણ બીજાથી જઈ શકાયું નહિ. આથી દક્ષિણમાં મોટેભાગે દ્રાવિડીઓનજ રહ્યા.

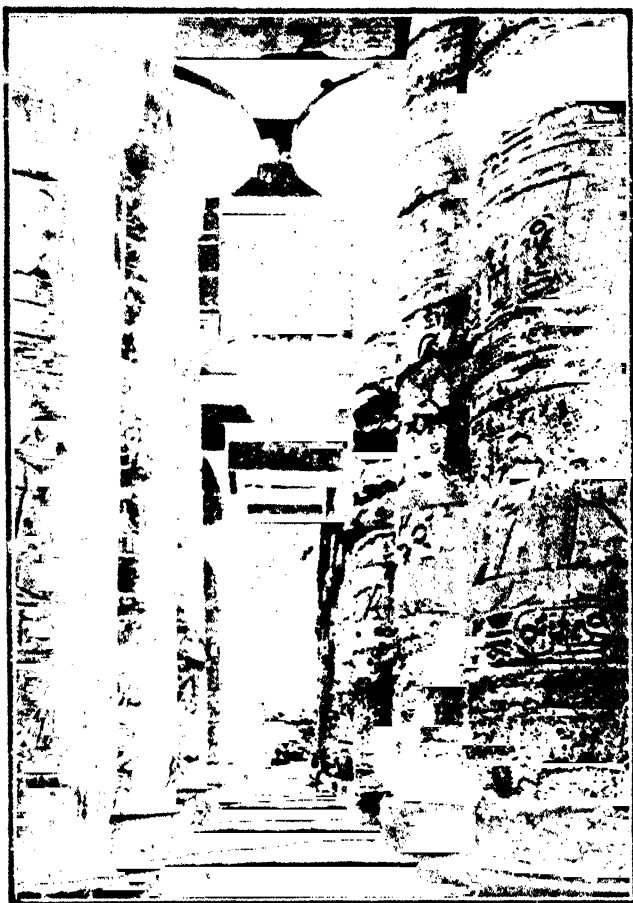
આર્યો ડેવી રીતે હિન્દમાં આવ્યા એ બાબતું બહુ મઝાનું છે. તું સંસ્કૃત પુસ્તકમાંથી એ વિષે ઘણું બાબતી શકું. વેદોમાં એનો ઉલ્લેખ છે. સૌથી જુનામાં જુનો ઋગ્વેદ છે. તેમાંથી આર્યો

હિન્દમાં કેટલા ભાગમાં વસ્યા એ જાણી શકું. બીજા વેદોમાંથી તથા પુરાણોમાંથી આપણને માલમ પડી આવે છે કે આર્ય લોકોએ પોતાનો વિસ્તાર વધારવા જ માંડ્યો. કદાચ તું આ બધાં પુરાણાં પુસ્તકો વિષે નહિ જાણતી હોય. જ્યારે તું મોટી થઈશ ત્યારે આ બાબત વિષે તું વધારે જાણીશ. અત્યારે પણ તું પુરાણોમાંની ઘણી વાતો જાણે છે. પછીથી ‘રામાયણ’ અને ‘મહાભારત’ એ બે ગ્રંથો હયાતીમાં આવ્યા.

આ પુસ્તકોમાંથી આપણને માલમ પડે છે કે જ્યારે આર્યો અફઘાનિસ્તાન અને પંજબમાં રહેતા ત્યારે તે ભાગને તેઓ ‘અક્ષાવર્ત’ કહેતા. તે વખતે અફઘાનિસ્તાનને ‘ગાંધાર’ કહેવામાં આવતો. મહાભારતની ‘ગાંધારી’ તને યાદ છે ? તે અફઘાનિસ્તાનમાંથી આવેલી હોવાથી ‘ગાંધારી’ કહેવાતી. અફઘાનિસ્તાન એ અત્યારે હિન્દથી જુદો દેશ છે પરંતુ તે વખતે તે જુદો દેશ ન હતો.

જ્યારે આર્યો ગંગા યમુનાના ક્ષણદ્રુપ પ્રદેશમાં આવ્યા ત્યારે તેઓ આખા ઉત્તર હિન્દુસ્તાનને ‘આર્યાવર્ત’ કહેતા.

બીજા લોકોની પેઠે તેમણે નદી કિનારે નગરો વસાવ્યાં. કાશી, પ્રયાગ વગેરે નગરો પણ નદી ઉપર જ આવેલાં છે.

એક દેવળનું ખંડેર : કનોક, મધ્યમ

આર્યો કેવા હતા ?

આર્યો હિંદમાં પાંચ છ હજાર વર્ષ પહેલાં અથવા. એથીયે વધારે વર્ષ પહેલાં આવ્યા હોવા જોઈએ. તેઓ બધા એકી સાથે જ આવ્યા ન હતા. લશ્કરોનાં લશ્કરો, જુદી જુદી ટોળીઓ, જુદાં જુદાં કુટુંબ વગેરે કેટલાંય વર્ષો સુધી આવ્યાં હશે. તે લોકો આજના મુસાફરોની પેઠે આવતા નહિ. લાંબી હારોમાં પશુઓના ઉપર સામાન નાખીને તેઓ આવતા. તેમને પાછા ફરવાનું હતું જ નહિ. તે રહેવાને અથવા લડતાં લડતાં મરવાને માટે જ આવ્યા હતા. તેમાંના ધણાખરા વાયવ્યમાંથી આવ્યા હતા. તેમાંના કેટલાક કદાચ દરિયાઈ માર્ગે આવ્યા હશે. આ લોકોએ સિંધુ નદી ઓળંગીને હિંદમાં પ્રવેશ કર્યો.

આ લોકો કેવા હતા ? આ વિષે તેમણે જે અંથો લખ્યા છે તેમાંથી આપણે કંઈક જાણી શકીએ. એમાંના કેટલાક (દાખલા તરીકે ‘વેદ’) તો દુનિયામાં સૌથી જુના છે. તે લોકો આવા અંથો મોઢે કરતા અને બીજાને સંભળાવતા. એ એવી સુંદર સંસ્કૃત ભાષામાં લખાયેલા છે કે આપણે તેને ગાઈ શકીએ. અત્યારે પણ જે કોઈ માણસ સુંદર અવાજે ‘વેદ’ ગાય તો આપણને તે સાંભળવાની ધણી મઝા પડે. હિંદુઓ આ અંથને બહુ પવિત્ર માને છે. પરંતુ ‘વેદ’ એટલે શું ? ‘વેદ’ એટલે જ્ઞાન. ઋષિ મુનિઓ જેવા જ જ્ઞાની પુરુષો આ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકતા. તે વખતે તાર, આગગાડી અથવા સીનેમા ન હતાં. આ ઉપરથી એમ સમજવાનું નથી કે તેઓ અભણ હતા. કેટલાક એમ માને છે કે તે વખતના વિદ્વાન માણસો અત્યારના માણસો કરતાં વધારે બુદ્ધિશાળી હતા. તેઓ ડાહ્યા હતા કે નહતા તોપણ તેઓએ એવા સુંદર અંથો લખ્યા છે કે જે હજુ પણ પ્રશંસા પામે છે. આ જ ખતાવે છે કે તે વખતના માણસો કેવા વિદ્વાન હશે.

વેદો પહેલાં પુસ્તકોરૂપે લખાયેલા ન હતા. લોકો આ અંથોને મોઢે કરતા અને એક પછી બીજાને, બીજા પછી ત્રીજાને એમ સંભળાવતા. તે વખતે આ લોકોની યાદશક્તિ બહુ જ સરસ અને નવાઈ ઉપજાવે એવી હતી. આપણામાંથી કેટલા આવા અંથોના અંથો મોઢે કરી શકે ?

જે વખતમાં આ ગ્રંથો લખાયા તે ‘વેદનો સમય’ કહેવામાં છે. પહેલો વેદ ઋગ્વેદ છે. આ ગ્રંથમાં આર્યો જે ભજનો અને ગીતો ગાતા તે આપેલાં છે. તે લોકો ચોક્ખા દૃઢ્યના, આનંદથી ભરપૂર અને સાહસિક હોવા જોઈએ. તેમના આવા આનંદમાં જ તેમણે આવાં ગીતો લખ્યાં હશે ને ગાયાં હશે.

તે લોકો પોતાને માટે અને પોતાની જાત માટે મગર હતા. ‘આર્ય’ એટલે જ સદગૃહસ્થ. તેઓ સ્વતંત્રતાના ભક્ત હતા. તે લોકો તેમના અત્યારના વંશજો જેવા ન હતા કે જેઓ બીલકુલ હિમત વિનાના છે; અને જે સ્વતંત્ર નથી તો પણ તે વિષે બીલકુલ લાગણી જ થતી નથી. આ આર્યોને ગુલામ બનવા કરતાં મરણ વધારે પસંદ હતું.

તેઓ સારા લડવૈયા હતા અને કંઈક વિજ્ઞાન પણ જાણતા. તેઓ ખેતીવાડીનું કામ પણ જાણતા. તેઓ ખેતીવાડીને તેમજ તેમજ તેને લગતી બધી વસ્તુઓને માન આપતા. મોટી નદીઓ તેમને પાણી પુરું પાડતી એટલે આ લોકો નદીઓને પોતાના મિત્ર તરીકે ગણતા. બળદ તેમજ ગાય પણ તેમની ખેતીમાં તથા જીવનમાં મદદ કરતાં; કારણ કે ગાય દૂધ આપતી. આથી તેઓ આ પશુઓની બરાબર સંભાળ રાખતા અને તેમનાં વખાણ કરતા. ઘણા વખત પછી લોકો ગાયને પૂજવાનું ખરું કારણ ભૂલી ગયા છે છતાં પણ ગાયને પૂજવાનું તો ચાલુ જ છે.

આર્યો પોતાની જાત વિષે મગર હોઈ હિંદના બીજા રહેવાસીઓ સાથે જળતા નહિ. આથી આર્યોએ કેટલાક કાયદા ઘડયા; અને તેમાં એમ જણાવ્યું કે આર્યો કાઈ બીજા જાત સાથે પરણી ના શકે. ઘણા વખત પછી જુદી જુદી ન્યાત અથવા જાત શરૂ થઈ. અત્યારે આ સ્થિતિ બહુ જ વિચિત્ર થઈ ગઈ છે. કેટલાક લોકો બીજાને અડકતાં અથવા બીજા સાથે ખાવા બેસતાં બીજા છે. સફાઈએ તે હવે ઓછું ને ઓછું જ થતું જાય છે.

રામાયણ અને મહાભારત.

‘વેદના સમય’ પછી ‘મહાયુગ’ આવ્યો. આ ‘મહાયુગ’ કહેવાય છે કારણ કે તે વખતે બે મોટા ગ્રંથો કે જમાં લખાયા. તેમાં બહાદુર માણસોની વાતો લખી છે. તું જાણે છે તેમ આ બે ગ્રંથો ‘રામાયણ’ અને ‘મહાભારત’ છે.

‘મહાયુગ’માં આર્યો આખા ઉત્તર હિંદુસ્તાનમાં ફરી વળ્યા. આ બધો પ્રદેશ આર્યાવર્ત કહેવાયો. ‘સંયુક્ત પ્રાંતો’ ‘મધ્ય દેશ’ને નામે ઓળખાતા; અને ‘બંગાળા’ ‘બંગ’ને નામે ઓળખાતો.

જે તું હિંદુસ્તાનના નકશામાં ‘આર્યાવર્ત’નો પ્રદેશ જોઈશ તો તને એ બીજના ચંદ્ર જેવો લાગશે. આથી ‘આર્યા-

વર્ત' 'ચંદ્રદેશ' એ નામે પણ ઓળખાતો. 'ઈન્દુ' એટલે ચંદ્ર અને તેથી 'આર્યાવર્ત' એટલે 'ઈન્દુનો પ્રદેશ'.

આર્યો બીજના ચંદ્રના બહુ શોખીન હતા. જ જ એવા આકારની વસ્તુઓ હતી, તેને તેઓ પવિત્ર માનતા. તેમનાં ધણાં શહેરો—જેમકે કાશી—એ આવાજ આકારનાં છે. અલાહા-બાદમાં ગંગા નદી પણ આવા જ વાંકમાં વહે છે.

રામાયણમાં રામ અને સીતાની વાત છે. રામ લંકાના રાજા રાવણ સાથે લડયા. આ મૂળ વાત વાલ્મીકિએ સંસ્કૃતમાં લખેલી છે તેનું જુદી જુદી ભાષાઓમાં ભાષાન્તર થયું છે. આ બધામાં તુલસીદાસનું 'રામ ચરિત માનસ' સૌથી સુંદર છે. આપણને રામાયણમાં એમ જણાવવામાં આવ્યું છે કે રામને દક્ષિણ હિંદમાંથી 'હનુમાન' જે વાનરોના ઉપરી હતા તેમના તરફથી મદદ કરવામાં આવી હતી. એમ હોઈ શકે કે રામાયણ એ આર્યો અને દક્ષિણના સમ્રાટ રાવણ સાથેની લડાઈની વાત છે. ધણું કરીને રામાયણમાં દર્શાવેલા વાનરો એ દક્ષિણ હિંદમાં વસતા કાળા લોકો હતા.

રામાયણ સુંદર વાતોથી ભરપૂર છે પરંતુ હું તને એ બધી વાતો પત્રો દ્વારા જણાવી શકું નહિ. તેને તો તારે જાતે જ વાંચી લેવી જોઈએ.

મહાભારત એ રામાયણ પછી કેટલેય વખતે રચાયું. એ પણ એક મોટો ગ્રંથ છે. એમાં આર્યોની અને દ્રાવિડીઓની

લડાઈ નથી પરંતુ સામસામા આર્યોની જ લડાઈ છે. લડાઈની વાત બાબુ પર મૂકતાં એ બહુ જ સુંદર ગ્રંથ છે. એ ગ્રંથ સુંદર વિચારોથી ભરપૂર છે. આ બધી વસ્તુઓ ઉપરાંત એ ગ્રંથ આપણને ઘણો જ પ્રિય છે. કારણ કે તેમાં 'ભગવદ્ ગીતા' નામે એક સુંદર કાવ્ય છે.

આ ગ્રંથો હિંદમાં હજારો વર્ષો પૂર્વે લખાએલા છે. કયા મોટા માણસે આ લખ્યું હશે? જો કે તે આટલા બધા વખત પહેલાં લખાએલા છે તો પણ હિન્દુ ભરમાં દરેક બાળક આ ગ્રંથોની વાતો જાણે છે; અને મોટા માણસો પણ તેમાંનું સારા સારા વિચારોનું ચિંતન કરે છે.

વાતબહેનાં

બાળ પુસ્તકમાળા
પુસ્તક ૧

કિંમત ૦-૮-૦

ધનુષસાગર ભટ્ટ
મણિલાલ ઠાકર

વાતબ્ધેનાં

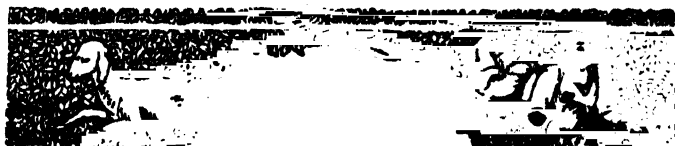
ભાષા-શૈલી-વસ્તુના
સુંદર નમુના

કેટલાંયે બાળકોના શ્રવણમાંથી આ વાતો
પસાર થઈ ચૂકી છે. કેટલાંયે બાળકોએ એને
કંઠસ્થ કરી છે. કેટલાંયે બાળકોએ સુંદર
બાલભાષામાં એનાં શબ્દચિત્રો રચ્યાં છે.

: સચિત્ર સોળ વાતોનો સંગ્રહ :

૪ પરીકથાઓ	૪ લોકકથાઓ
૩ શબ્દનવલિકાઓ	૧ નર્મકથા
૨ બાળવાર્તાઓ	૨ બાળનવલિકાઓ

બાળ પુસ્તકમાળા: પુસ્તક બીજી

ભોળી જમના

કિંમત ૦-૮-૦

ઈન્દુ પ્રસાદ ભટ્ટ
મણિલાલ ઠાકર

ભોળી જમના

સળંગ બાળ નવલકથા

આપણા બાળસાહિત્યમાં સળંગ લાંબી કથાઓ પ્રમાણમાં ઓછી છે. તેમાંથી સામાજિક સળંગ કથાઓ તો છે જ નહિ. તે ખોટા પૂરવાનો આ એક નવ પ્રયત્ન છે. વાર્તાનું વસ્તુ ને ક્લેવર Maria Edgeworthની Simple Susan નામની બાળ નવલકથામાં લીધું છે. આપણા સમાજને લક્ષમાં રાખીને ઉચિત ફેરફાર કર્યા છે.

ગૂજરાતના સિદ્ધહસ્ત

કલાકાર શ્રી કનુ

દેસાઈની પીંછીનું

‘બાપુની કૂચ’નું

એક ભાવવાહી

દશ્ય

બાપુની કૂચ

બાળપુસ્તકમાળાનું પુસ્તક ચોથું

બાપુની કૂચ

સાબરમતીથી દાંડી સુધીની ગાંધીજીની ઐતિહાસિક કૂચ—જેને બુદ્ધના મહાભિનિષ્ક્રમણ સાથે સરખાવવામાં આવે છે, તે કૂચમાંના પ્રસંગોનાં બાળકો માટે લખાયેલાં શબ્દચિત્રો.

ગાંધીજીની લડતના મુદ્દા ને પયગામ; સરદાર, દરબાર ને અખાડાવીર પુરાણીના પરિચય; મધરાતે મહીસાગર ખૂંદતા રાષ્ટ્રપતિ જવાહર; ભડ ગામ રાસનો નિશ્ચય; લડતમાં બાળકોએ આપેલા હિસ્સાનાં થોડાં ચિત્રો; ને છેલ્લે ગાંધીજીની મધરાતે કરેલી ધરપકડ ઈ. પ્રસંગો બાળકો એટલી બેઠકે પૂરા કરે તેવા છે.

દિનંત ચાર આના

ઈન્દુ પ્રસાદ ભટ્ટ
મણિલાલ ઠાકર

બાળ પુસ્તકમાળા

પહેલા વર્ષનાં પુસ્તકો

૧ વાતબહેનાં	૪ બાપુની કૂચ
૨ ભોળી જમના	૫ પરિમલ
૩ ઇન્દિરાને પત્રો	૬ તોરણ

બીજા વર્ષનાં પુસ્તકો

૧ જય ગૂજરાત	૪ વાતબહેનાં ભા. ૨
૨ રાજર્ષિ	૫ વનવાસીઓ
૩ જેલમહેલમાં	૬ ધરતી માતા

: પ્રકાશક :

ઉષા પ્રકાશન મંદિર : આણંદ

મળવાનાં ઠેકાણાં :

- ૧ ઉષા પ્રકાશન મંદિર, આણંદ.
- ૨ સોમાભાઈ C/o બાળમંદિર, રાયપુર, અમદાવાદ.
- ૩ જીવનલાલ એન્ડ સન્સ, નં. ૩૯૪, કાલબાદેવી, મુંબઈ.
- ૪ પુસ્તકાલય સહકારી મંડળ, વડોદરા.

બાળ પુસ્તકમાળા

સંપાદકો

ઈન્દુ પ્રસાદ ભટ્ટ

મણિલાલ ઠાકર

બાળકોની વચ્ચે રહેનારા અને તેમનું માનસ જાણનારા, તેમ જ બાળકોને શું જોઈએ છે તેની જાણવાળા માણસોને હાથે બાળસાહિત્ય લખાય તો તે બાળકોને કેવું ગમી જાય છે તેની 'વાતજહેનાં' ખાત્રી આપે છે. આ ચોપડીના લેખકો પાસે હસ્તલિખિત બાળસાહિત્ય ઘણું બધું છે. તેઓ હવે તેને સંઘરી ન રાખતાં વહેવું વહેવું બાળકોને આપી દે તે હું માગું છું.

—ગિજ્ઞુભાઈ

વાર્ષિક લવાજમ

રૂ. સવા બે.

ત્રણ વર્ષના સામટા

રૂ. સાડા પાંચ.

ઉષા પ્રકાશન મંદિર : આણંદ

ખાળકો મારેજ ખાળકોના જીવનના અભ્યાસીઓના

સંપૂર્ણ સહયોગથી પ્રસિદ્ધ થતી—

ખાલ પુસ્તકમાળા

: સંપાદકો :

ઇન્દુપ્રસાદ ભટ્ટ : મણિલાલ ઠાકર

: વ્યવસ્થાપક :

જીવનલાલ અમરશી મહેતા.

વરસમાં ૬ પુસ્તકો

આવડાં જ ૫૦૦ થી ૬૦૦ પૃષ્ઠ.

સુંદર છપાઇ : સુંદર પ્રસંગચિત્રો

વાર્ષિક લવાજમ : રૂ. સવા બે (પોસ્ટેજ સાથે)

ત્રણ વર્ષના : સામટા પહેલથી : રૂ. સાડા પાંચ.

આજે જં ગ્રાહક થાઓ અને નીચે નામ નોંધાવો:

જીવનલાલ અમરશી મહેતા

પીરમશારોડ, અમદાવાદ.

જીવનલાલ એન્ડ સન્સ

૩૬૪, કાલબાદેવી, મુંબઈ-૨

વાત ખહેનાં

ભાષા-શૈલી-વસ્તુના વાર્તામાં ગૂંથેલા
કેટલાક સુંદર નમુના.

:: લેખકા ::

: ઈન્દુપ્રસાદ ભટ્ટ : : : મણિલાલ ઠાકર :

ખાસ સાહિત્યના આચાર્ય ને અધ્યયુ શ્રી
ગિજુભાઈએ એનો આમુખ લખ્યો છે.

કેટલાંયે ખાળકોના શ્રવણમાંથી આ વાતો પસાર
થઈ ચૂકી છે. કેટલાંયે ખાળકોએ એને કંઠસ્થ કરી
છે. કેટલાંયે ખાળકોએ સુંદર ખાસભાષામાં એનાં
શબ્દચિત્રો રચ્યાં છે.

નીચે મુજબ સચિત્ર સોળ વાતોનો સંગ્રહ :

૪ ખરીકથાઓ	૨ ખાળ વાર્તાઓ
૪ લોકકથાઓ	૨ ખાળ નવલિકાઓ
૩ શબ્દ નવલિકાઓ	૧ નમંડિયા

એન્ટિક કાગળ : સુંદર છપાઈ : સુંદર ૫ ચિત્રા.

છૂટક માટે : કિંમત આઠ આના.

ખાસ પુસ્તકમાળાનું લવાજમ -૩. સવાળે.

ભોળી જમના

આપણા બાળસાહિત્યમાં સળંગ લાંબી કથાઓ પ્રમાણમાં ઘણી જોઈ છે. પૌરાણિક કથાઓમાં નાનાભાઈની કર્ણ તથા પાંચાલી, મોંઘીખહેનની શકુન્તલા ને ચંદ્રશંકરની નળ-દમયંતી. સાદસ કથાઓમાં ચંદ્રશંકરની કુમાર વીરસેન ને સિંદખાદ. ભૌગોલિકમાં ગિજુભાઈની રખડુ ટોળી. પરીકથાઓમાં હંસાખહેનતો આવલો, કૃષ્ણપ્રસાદની બહુધ્યાગ ને ખલજીવનની હંસારાણી. સામાજિક સળંગ બાળ કથાઓની ખોટ પૂરવાતો આ એક નવ પ્રયત્ન છે.

વાર્તાનું વસ્તુ ને ક્લેવર અંગ્રેજીમાં Simple Susan નામની બાળ નવલકથા છે તેમાંથી લીધું છે. આપણા સમાજને લક્ષમાં રાખીને ઉચિત ફેરફારો કર્યા છે. એ પ્રયત્નમાં કેટલી સફળતા મળી છે તે તો બાળકોજ નક્કી કરશે.

લેખકો : { ઈન્દુ પ્રસાદ ભટ્ટ
મણિલાલ ઠાકર

પ્રકાશક :

જીવનલાલ અમરશી મહેતા

आलिपुस्तकभाषा : वार्षिक सवाग्रमः ३. सवाग्र्ये

કીંમત આઠ આના

આલ પુસ્તકમાળા : પુસ્તક ત્રીજું-અપાય છે.

ઈંદિરાને પત્રો—

અબ્દુલ પતિ જવાહરલાલ નહેરુએ પોતાની દીકરીને
લખેલા ૩૧ પત્રો-સચિત્ર.

જવાહરલાલ નહેરુએ પોતાની દસ વરસની નાની પુત્રીને
આ પત્રોમાં ઐતિહાસિક કાળ પહેલાંના સમયની
પૃથ્વીની, કુદરતની, પ્રાણીઓની, મનુષ્યોની,
સંસ્કૃતિની, ખેતીની, શહેરોની, દરિયાઈ મુસાફરી ને
વેપારની, ભાષા-લેખન-સંખ્યાની, રાજ-ધર્મ- મંદિ-
રોની વાતો અને ઇતિહાસ સમજાવ્યા છે.

આમાં આવા ૩૧ પત્રો છે. કેટલાંક ચિત્રો પણ છે.

બાળકો આવા અથવા વિષયો સમજીને સહેલાઈ-
થી એ વિચારો પચાવી શકે એવી સરળ એની
ભાષા છે. મોટાંને પણ આવું સાહિત્યજ્ઞાન ગૃહરાત્રી
ભાષામાંના એક જ પુસ્તક પરથી મળવું મુશ્કેલ છે.

પ્રસંગ અને વસ્તુને અનુરૂપ ચિત્રો પણ આપ્યાં છે.

આલપુસ્તકમાળા : વાર્ષિક લવાજમ રૂ. સવાળે

કિંમત આઠ આના.

શ્રીઓ-દન્યાઓ-અને બાળકો માટેનું જીનામાં
જીનું માસિકપત્ર—

શ્રીબોધ અને બાળક.

આવૃત્તિ—કેપુશરો નવરોજી કામરણ.
હાલના તંત્રીઓ } પુતળીબાઈ કામરણ.
કેશવપ્રસાદ છોડ દેસાઈ.

દર માસે—“શ્રીવિભાગ”ના ૪૮ અને “બાળક”ના
૨૪ મળીને ૭૨ પૃષ્ઠનું (નવ ફરમા) નિર્દોષ લખાણ-ઉપરાંત
વરસમાં લગભગ ૨૫૦ થી ૩૦૦ પાનાનું પુસ્તક લેટ મળે છે.

સન ૧૯૨૨ થી ૧૯૩૦ સુધીની દરેક સાલની
આખા વર્ષની પુરી ફાઇલો.

નાની મોટી અનેક વાતો—સંવાદો—કાવ્યો—શ્રી ઉપયોગી વિવિધ
લેખો—પુસ્તકપરિચય—જીવનચરિત્રો—શામળભટ્ટની વાર્તાઓ—
બાળકો માટે રામાયણના વાતો—વગેરે અનેક વિવિધ
લેખોથી ભરપૂર છે.

[દરેક વર્ષનાં લગભગ ૬૦૦ પૃષ્ઠ.]

દરેક વર્ષની કીંમત રૂ. ત્રણ, વિ. પી. પો. ખર્ચ જીનું.

મંગાવનારે કદ સાલનું પુસ્તક લેવું છે તે જણાવવું, ને
ઝોરડર સાથે રૂ. એક પોસ્ટેજ માટે ડીપોઝીટ મોકલવો.

નવા વર્ષની શરૂઆત જાન્યુઆરી માસથી થાય છે.
વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૦-૦ પરદેશ માટે છ શિલીંગ
કે રૂ. ચાર. લખો:— જીવનસાલ અમરશી મહેતા,
મંત્રી, ‘શ્રીબોધ’; અમદાવાદ.

શ્રી ઉપયોગી કેટલાંક પુસ્તકો—

- ૨—૦ કથામંજરી—ભાગ ત્રીજો. શ્રીજીવનની વિવિધ રૂપ વાતો.
- ૭—૦ સતીમંડળ; ભાગ ૧—૨ કેશવજી વિશ્વનાથ ત્રિવેદી દ્વારા અસલ ગ્રંથ.
- ૩—૦ વીરમતી—જગદેવ પરમારની રાણી ક્ષત્રાણીની નવલકથા.
- ૧-૧૨ ચંદા-રાજસ્થાનની વીરમણી—ઐતિહાસિક નવલકથા.
- ૨—૦ કેટલીક નવલકથાઓ—સ્વ. સુમતિ લલુભાઇ શામળદાસ દ્વારા.
- ૧—૮ સુન્દરીઓનો શાળુગાર—શ્રીઓને આદર્શ રૂપ ૨૧ લોકકથાઓ.
- ૧—૮ સદર ભાગ ૨ જો. „ „ ૨૫ વાતો.
- ૧—૪ સત્યભામા-પત્નીની પસંદગી —સચિત્ર નાટક.
- ૧—૪ શ્રોકેળવણીનો ખરો ઉપયોગ (પતિપત્નીના પત્રવ્યવહાર રૂપે બાળકની કેળવણીને લગતા વ્યવહાર ૩૨ પત્રો.)
- ૧—૪ સુશિક્ષિત સ્ત્રી—બાળકોને ગૃહકેળવણી કેવી રીતે આપવી તેનો આદર્શ બતાવનારી નવલકથા.
- ૦-૧૨ સીતા-દિગ્ગે-દ્રસાલ રોય દ્વારા—શ્રીઓને આદર્શ રૂપ નાટક.
- ૧—૪ મેવાડ-પતન „ સચિત્ર નાટક.
- ૦-૧૨ સુભદ્રા-વારકેસરી અંબુનની પ્રણયિનીની સચિત્ર સુન્દર દેવકથા.
- ૦—૮ પ્રભાવતી—ઓરંગઝેબના સમયનું એક સ્વતંત્ર નાટક.
- ૧—૮ અભાગિની—એક હિંદુ બાળવિધવાની દુઃખ કથની.
- ૦-૧૨ યૌવનનાં રમરણો—શ્રી. પ્રેમદાદ્વારા શ્રીજીવનની વિચારણા.
- ૦—૮ સ્ત્રીઓ અને સમાજસેવા—ભોગીન્દ્રનાથ વીરેલીઆ દ્વારા વાતો.
- ૨—૮ ધર્મપાળ યાને દેવી કલ્યાણીનો આત્માત્મજીવ (ઐતિહાસિક)
- ૨—૮ ઓખેન્વાલી ભાગ ૧, ૨. ટાગોરદ્વારા શ્રીજીવનની નવલકથા.
- ૪—૦ હુબલું વહાણું (એકજ પુસ્તકમાં સંપૂર્ણ) ટાગોરદ્વારા „
- ૩—૦ માતીના પડદા સંગ્રહ—અત્યંત લોકપ્રિય થયો છે.
- ૩—૦ પકવાન પાંચી-વેજીટેરીયન પાકશાસ્ત્ર.

જીવનલાલ એન્ડ સન્સ;

૩૬૪ કાલબાગેવી ભાટીઆ મહાજનવાડી, સુપ્રમ.

જ્ઞાનવર્ધક પુસ્તકમાળાનાં પુસ્તકો.

[શરૂઆતથી તે ઈ. સ. ૧૯૩૦ સુધીનાં પુસ્તકો]

નવલકથાઓ—ટુંકી વાતો—

- ૪—૪ સંસ્કૃત સાહિત્યની કથાઓ,
ભા. ૧ થી, ૨ જો.
૨—૦ હાસ્યમંદિર(સચિત્ર નવી આ.)
૨—૮ ચોખરેવાલી, ભાગ ૧-૨
૧-૧૨ ચંદા-રાજસ્થાનની વીરરમણી
૩—૦ મુંદરીઓનો શણગાર ભા. ૧-૨
૩—૦ ગુલામી વહેપાર, ભા. ૧-૨
૨—૮ ચક્રવર્તી અશોક(ઐતિહાસિક)
૦—૮ નીલનેતી
૨—૮ ધર્મપાળ (ઐતિહાસિક)
૧—૮ મહારાણા પ્રતાપસિંહ
૨—૪ શારદાનું સ્વાર્પણ
૭—૦ કથામંજરી, ભા. ૧ થી ૩
૪—૦ હાસ્ય કથામંજરી ભા. ૧-૨
૧૧—૮ હંશીકેશવદ્ ભા. ૧ થી ૪
૦—૧૨ સુભદ્રા (સચિત્ર)
૦—૮ પાપીનો પસ્તાવો (ટાલ્સમટાય
૦—૧૦ કુલમાળા કૃત એક વાર્તા)
૦—૮ કપુરમંજરી
૨—૦ અજમેરનો અજીતસિંહ
જીવનચરિત્ર-સંવાદ—
૦—૧૨ ના. ગોપાલ કૃષ્ણ ગોખલે
૧—૮ કલાપીના ૫૦૦ પત્રો
૨—૦ ટોમ્સ એલવા એડીસન
૦—૧૦ સોક્રેટીસ અને તેના બે સંવાદ
૨—૮ સંવાદમાલા (વૃત્તાંત ઉત્તર ધર્મ)
૧—૮ પ્રો. થોડો કેશવ કર્વેનું આત્મ.
નીતિ-નિબંધ—
૩—૦ તત્ત્વચિંતન-ખંડ ૧-૨ સાથે

- ૦—૮ સ્વર્ગની સામગ્રી
૦—૮ વિજયધ્વજ
૧—૮ સુખ-શાંતિ વિચારણા
૧—૮ જીવન-સુધારણાના સન્માર્ગ
૧—૪ કરકસર-પૈસાદાર કેમ થવાય?
૧—૦ મેઝેનીના લેખો-માનવી કર્તવ્યો
નાટક—

- ૧—૮ સત્યભામા (સચિત્ર)
૧—૪ સ્વામી વિવેકાનંદ „
૦—૧૨ સીતા (બ્રોદિંગ્સ-દ્રશ્ય રંગ)
૧—૪ મેવાડ-પતન(„ સચિત્ર)
૦—૮ પ્રભાવતી (ઐતિહાસિક)
૦—૮ મુક્તધારા(મુ. લે. ડૉ. ટાગોર)
૦—૬ વીર શાહુ

દેશ-રાજ્ય-શિક્ષણ—

- ૨—૦ જર્મનીની ઉત્પત્તિ શાથી થય?
૧—૦ શિક્ષાનો આદર્શ(ટાગોરકૃત)
૩—૦ દેશ-દર્શન-ભારત દુર્દશાદર્શન
૩—૦ મરાઠી રીયાસત, ભા. ૧-૨૨
૧—૮ આધુનિક અને આધુનિક
રસાયન (સચિત્ર)

ધર્મ—

- ૪—૮ સંક્ષિપ્ત મહાભારત (સચિત્ર)
૩—૮ હિન્દુધર્મની પાઠમાળા.
૧—૮ મુક્તિમાળા
૦—૮ બાલગીતા-પૂર્વાર્ધ
૧—૮ ગીતાપરિચય
૨—૦ સંક્ષિપ્ત રામાયણ (સચિત્ર)
૫—૪ અનંત આખ્યાનમાળાભા. ૧-

એક દેશની પ્રજાની ઉત્પત્તિ માટે હંમેશા કોટિનું સાહિત્ય
આપવાની જરૂર છે; અને તે ધોરણે જ પંદર વર્ષે થતાં
“ જ્ઞાનવર્ધક પુસ્તકમાળા ” માં તેરાંજ પુસ્તકોની
પસંદગી થાય છે. સામાજિક તથા ઐતિહાસિક નવલકથા,
કુંકી વાતો નવલિકાગોના સંગ્રહો, ધાર્મિક, નૈતિક અને
બુદ્ધિવિકાસના અન્યો, નિબંધો, અનુકરણીય જીવનચરિત્રો,
નાટકો તથા દેશ-નાન્ય-રિવાજોને લગતું ભિન્ન ભિન્ન
સાહિત્ય પંદર વરસે થતાં પુરું પાડનારી

આ પુસ્તકમાળાની
શરૂઆત ૬ મે
૧૯૧૫ થી
થઈ છે.

જ્ઞાન વ. પુસ્તકમાળા

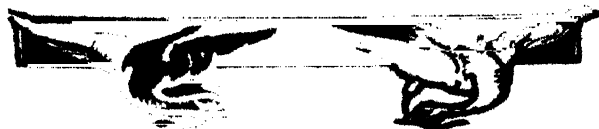
પીરમશરોડ, અમદાવાદ.

આ માળાનાં
૬૫ પુસ્તકો આ
દિન પડ્યા છે.
ચાલી વાંચો.

પુસ્તકમાળાના મુખ્ય નિયમો—

- (૧) આ માળાના ગ્રાહક થતી વખતે એકજ વાર રૂ
૧-૦-૦ પ્રવેશ ફોનો આપવા પડે છે.
- (૨) માળાના ગ્રાહકોએ માળામાં બહાર પડનારાં આવતા
વર્ષનાં બધાં પુસ્તકો અડધી કિમતે લેવા પડે છે.
- (૩) પાછલાં વર્ષોના પુસ્તકોમાંથી જે જેઈએ તે
પાછી કિમતે મળે છે.
- (૪) પુસ્તકો મોકલતાં પહેલાં પોસ્ટ કાર્ડથી ખબર
આપવામાં આવે છે, છતાં પુસ્તકોનું વિ. પી. ૦
પાછું વાળનારની પ્રવેશ ફી જમ થાય છે.
- (૫) એક વર્ષથી ઓછી મુદત માટે ગ્રાહક તરીકે
નામ નોંધવામાં આવતું નથી.

આનાની ટીકીટ મોકલીને પસંદગી પામેલાં પુસ્તકોની
રૂ. ૫૦ પાન ની સંપૂર્ણ ચાલી મંગાવો.

ઉપા

ગૂજરાતી સીઓનું એકમાત્ર ધ્રુવપત્ર
અને તેની સાથે

અ રુણ

આળામાનસને અનુકૂળ એવું માસિક
વંતઃશ્લેષ રહેશે

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠના આચાર્ય શ્રી કાકાસાહેબ
કાલેલકરે આદેશલેખ લખીને આ માસિકની
પ્રાણપ્રતિષ્ઠા કરી છે.

‘દોમડી’ની સામજી, મદર કાગળ, અને મંદર માટા
ટાપપમા મંદર અપાત્ર

ત્રયાજમા

ઉપા અને અરણના એકમાથે વચ્ચના ૧ / ૦

અરણનુ કુટુમ્બ વાર્ષિક ત્રયાજમા ૨ ૦

ઉપા પ્રકાશન મંદિર : આણંદ

પૂર્વે અપનાર : કમાર પ્રિન્ટરી અમદાવાદ

